ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សៀវភៅរបាយការណ៍លទ្ធផល ស្ថិតិថ្នាក់ក្រោមជាតិ

ខេត្តកែប កំពត កោះកុង និងខេត្តព្រះសីហនុ

រៀបចំដោយ៖

នាយកដ្ឋានស្ថិតិថ្នាក់ក្រោមជាតិ វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ ក្រសួងផែនការ

រាជធានីភ្នំពេញ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១៩

បុព្វកថា

ខ្ញុំមានសេចក្តីសោមនស្សរីករាយ នឹងបង្ហាញជូនរបាយការណ៍លទ្ធផលវិភាគ ស្តីពីស្ថិតិថ្នាក់ក្រោមជាតិជំហានទី២ ដោយផ្អែកលើទិន្នន័យដែលបានប្រមូលចំនួន ០៤ ខេត្ត គឺខេត្តកែប កំពត កោះកុង និង ខេត្តព្រះសីហនុ។ របាយការណ៍នេះបានប្រមូលនូវទិន្នន័យសំខាន់ៗរួមមាន៖ ផ្នែកស្ថិតិប្រជាសាស្ត្រ កសិកម្ម សេដ្ឋកិច្ច និងផ្នែកស្ថិតិសង្គមកិច្ច សម្រាប់ជាមូលដ្ឋានគ្រឹះក្នុងការរៀបចំផែនការ និងគោលនយោបាយថ្នាក់ក្រោមជាតិ ស្របតាមកំណែទម្រង់វិមជ្ឈការ និងវិសហមជ្ឈការនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ។

ខ្ញុំសូមថ្លែងនូវការដឹងគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅដល់ **សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន** នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលបានសម្រេចឲ្យក្រសួងផែនការបង្កើតនាយកដ្ឋានស្ថិតិថ្នាក់ក្រោមជាតិនេះឡើងតាមអនុក្រឹត្យលេខ៧០អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៤ កន្លងមក។

សូមថ្លែងអំណរគុណដល់ ឯកឧត្តម **សន ស៊ីថន** រដ្ឋលេខាធិការ ក្រសួងផែនការ លោកជំទាវ **ហង់ លីណា** ប្រតិភូរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ទទួលបន្ទុកអគ្គនាយកវិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ ដែលបានដឹកនាំ និងសម្របសម្រួលការងារតាំងពីចាប់ផ្តើម ដោយមានជំនួយការពីឯកឧត្តមបណ្ឌិត **ម៉េង គីមហឺ** អគ្គនាយករង វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិទទួលបន្ទុកនាយកដ្ឋានស្ថិតិថ្នាក់ក្រោមជាតិ ឯកឧត្តម **ពេជ ពោធិ** ប្រធាននាយកដ្ឋានស្ថិតិថ្នាក់ក្រោមជាតិ លោក លោកស្រី អនុប្រធាននាយកដ្ឋាន លោក លោកស្រី ប្រធាន អនុប្រធានការិយាល័យ ព្រមទាំងមន្ត្រីទាំងអស់ដែលនៅក្នុងនាយកដ្ឋានស្ថិតិថ្នាក់ក្រោមជាតិ។

សូមថ្លែងអំណរគុណដល់ឯកឧត្តមអភិបាល នៃគណៈអភិបាលខេត្ត ឯកឧត្តម លោក ប្រធានមន្ទីរផែនការខេត្ត និងសហការីនៃខេត្តទាំង០៤ ដូចបានរៀបរាប់ខាងលើ ដែលបានជួយសហការយ៉ាងសកម្មនៅក្នុងអំឡុងពេលចុះស្រង់ទិន្នន័យជាក់ស្តែង។

ខ្ញុំសង្ឃឹមថា អ្នករៀបចំគោលនយោបាយ អ្នកធ្វើផែនការសម្រាប់អភិវឌ្ឍន៍នៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ ក្រសួង ស្ថាប័ន អង្គការជាតិ អន្តរជាតិ អ្នកស្រាវជ្រាវ និងសាធារណៈជនទូទៅ នឹងប្រើប្រាស់របាយការណ៍ដ៏មានសារៈសំខាន់នេះ ៕

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងផែនការ

កិត្តិសេដ្ឋាបណ្ឌិត ឆាយ ថន

អារម្ភកថា

នេះជាការបោះពុម្ពផ្សាយជាលើកទីពីរ នៃទិន្នន័យស្ថិតិថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលបានផលិតឡើងដោយនាយកដ្ឋានស្ថិតិថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដោយមានការសហការពីមន្ទីរផែនការខេត្តទាំងបួន។ សៀវភៅនេះផ្តល់នូវទិន្នន័យរួមមាន៖ ស្ថិតិផ្នែកប្រជាសាស្ត្រ សន្តិសុខសង្គម និងសេដ្ឋកិច្ច វិស័យអប់រំ និងសេវាសង្គមសុខាភិបាល និងផ្នែកសិកម្ម ហើយទិន្នន័យនេះសម្រាប់យកមកបម្រើការកសាងផែនការ រៀបចំគោលនយោបាយ កម្មវិធីផ្សេងៗដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍នៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ។

ការបោះពុម្ពផ្សាយនេះរួមមានតារាងជាតួលេខ និងក្រាហ្វិកដែលមានការវិភាគអធិប្បាយខ្លីៗ និងអាចប្រើប្រាស់ជាប្រភពទិន្នន័យព័ត៌មាន សម្រាប់អ្នកប្រើប្រាស់គ្រប់រូបដែលមានចំណាប់អារម្មណ៍ទៅលើទិន្នន័យស្ថិតិថ្នាក់ក្រោមជាតិ។ ទិន្នន័យនៅក្នុងសៀវភៅនេះត្រូវបានផលិតឡើងដំបូងបំផុតដោយ នាយកដ្ឋានស្ថិតិថ្នាក់ក្រោមជាតិ នៃវិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ ក្រសួងផែនការ សហការជាមួយមន្ទីរផែនការខេត្ត ដែលជំហានទី១ បានចុះស្រង់ទិន្នន័យស្ថិតិថ្នាក់ក្រោមជាតិបានចំនួន០៥ខេត្តរួមមកហើយ រួមមាន៖ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ បាត់ដំបង ពោធិ៍សាត់ កំពង់ឆ្នាំង និងខេត្តកំពង់ស្ពឺ ដោយឡែកជំហានទី២ បានចុះស្រង់ទិន្នន័យស្ថិតិថ្នាក់ក្រោមជាតិបានចំនួន ០៤ ខេត្តបន្តទៀត គឺ ខេត្តកែប កំពត កោះកុង និងខេត្តព្រះសីហនុ ។

ខ្ញុំសូមសម្តែងនូវការកោតសរសើរ និងអរគុណចំពោះក្រុមការងារនាយកដ្ឋានស្ថិតិថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងមន្ទីរផែនការខេត្ត ដែលបានចូលរួមចំណែកយ៉ាងធំធេង ក្នុងការរៀបចំចងក្រងបោះពុម្ពនូវទិន្នន័យស្ថិតិថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដ៏មានសារៈសំខាន់ជាលើកទី២នេះ ៕

ប្រតិភូរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
ទទួលបន្ទុកជាអគ្គនាយកវិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ

ហង់ លីណា

មាតិកា

ទំព័រ

បុព្វកថា..ii

អារម្ភកថា iii

ជំពូកទី១ សេចក្តីផ្តើម ១

១.១ សេចក្តីផ្តើម ១

១.២ គោលបំណង ២

១.៣ វិធីសាស្ត្រប្រមូលទិន្នន័យ ២

១.៤ ការកែច្នៃទិន្នន័យ ២

ជំពូកទី២ វិភាគទិន្នន័យ ៣

២.១ ព័ត៌មានប្រជាសាស្ត្រ ៣

២.១.១ ចំនួនប្រជាជន និងគ្រួសារ ៣

២.១.២ ព័ត៌មានពីប្រជាជន ៥

២.១.៣ ប្រជារាស្ត្រធ្វើការផ្លាស់ប្តូរទីលំនៅ ៧

២.១.៤ លំនៅដ្ឋាន ១២

២.១.៥ សម្ភារៈបរិក្ខារដែលទាក់ទងការដឹកជញ្ជូនគ្រឿងម៉ាស៊ីន និងយានយន្ត ១៧

២.២ អត្រាកំណើត និងមរណភាព...១៩

២.២.១ អត្រាកំណើត...១៩

២.២.២ មរណភាព ២០

២.៣ ពិការភាពប្រជាជន ២៣

២.៣.១ ពិការភាពនៃបុគ្គល ២៣

២.៤ ការប្រើប្រាស់ទឹក និងអនាម័យ ២៧

២.៥ បរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ៣០

២.៦ គ្រោះធម្មជាតិ ៣៣

២.៧ សន្តិសុខសង្គម និងសេដ្ឋកិច្ច ៣៤

២.៧.១ អសន្តិសុខសង្គម ៣៤

២.៧.២ ស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចគ្រួសារ ៤០

២.៧.៣ លំហូរវិនិយោគតាមប្រភេទ នៃសកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍ ៤៥

២.៨ វិស័យអប់រំ និងសេវាសង្គម ៤៦

២.៨.១ ផ្នែកសិក្សាអប់រំ...៤៦

២.៨.១.១ ចំនួនគ្រឹះស្ថានសិក្សា……………………………...…….............…......៤៦
២.៨.១.២ ចម្ងាយពីភូមិទៅគ្រឹះស្ថានសិក្សា ……………...……...........…......៤៩
២.៨.២ ផ្នែកសេវាសង្គម ..……………….………..……….…………..….......៥១
២.៩ ការស្តាបនាផ្លូវគមនាគមន៍…...……………………...………………..…......៥៣
២.១០ ផ្នែកសុខាភិបាល………………………………...…………………..........៥៤
២.១០.១ សេវាកម្មសុខភាព…………………….....……….........….........៥៤
២.១០.២ ប្រេវ៉ាឡង់ជម្ងឺសំខាន់ៗ……………………....……....……….......៥៦
២.១០.៣ គ្រួសារដែលមានជំងឺអេដស៍ឬផ្ទុកមេរោគអេដស៍ និងកុមារកំព្រា…………........៦១
២.១១ កសិកម្ម…………………...……………………...………………..………... ៦៣
២.១១.១ គ្រួសារកាន់កាប់តាមទំហំផ្ទៃដី………………………..............….......៦៣
២.១១.២ ផ្ទៃដីដែលបានដាំដុះ និងផ្ទៃដីប្រមូលផល……………………...…........៦៥
២.១១.៣ ផ្ទៃដីដាំដំណាំដែលបានស្រោចស្រព……………...…………...…........៦៥
២.១១.៤ ការប្រើប្រាស់ជាតុចូលក្នុងកសិកម្ម………………...……..…………........៦៦
២.១១.៥ ការចិញ្ចឹមបសុសត្វ និងបសុបក្សីរបស់គ្រួសារ………….……………........៦៨
ជំពូកទី៣ សន្និដ្ឋាន និងអនុសាសន៍……………………..…………………៧៣
៣.១ សន្និដ្ឋាន……………………………………………….……………...........៧៣
៣.២ អនុសាសន៍………………………………………………….……….........៧៣
ឯកសារយោង
ឧបសម្ព័ន្ធ

ជំពូក ១
សេចក្តីផ្តើម

១.១ សេចក្តីផ្តើម

គម្រោងគាំទ្រស្ថិតិថ្នាក់ក្រោមជាតិ គឺជាគម្រោងមួយថ្មីដែលវិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិបានរៀបចំ ដើម្បីប្រមូលទិន្នន័យស្ថិតិថ្នាក់មូលដ្ឋាន និងធ្វើការវិភាគទៅលើលទ្ធផលទាំងនោះ ស្របតាមការធ្វើផែនការវិមជ្ឈការ និងវិសហមជ្ឈការសម្រាប់ថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

ស្ថិតិដែលត្រូវប្រមូលពីថ្នាក់មូលដ្ឋាន គឺរួមមានស្ថិតិប្រជាសាស្ត្រ ស្ថិតិកសិកម្ម ស្ថិតិសេដ្ឋកិច្ច និងស្ថិតិសង្គមកិច្ច ដែលត្រូវយកមកចងក្រងវិភាគ។ នាយកដ្ឋានស្ថិតិថ្នាក់ក្រោមជាតិ វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិនៃក្រសួងផែនការ ជាអ្នកអនុវត្តគម្រោងនេះផ្ទាល់ដែលស្របតាមភារៈកិច្ចរបស់នាយកដ្ឋាន និងតាមសេចក្តីសម្រេចដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់ **សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា** ស្នើឲ្យបង្កើតនាយកដ្ឋាននេះឡើងតាម អនុក្រឹត្យ លេខ ៧០ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៤ ។

ប្រទេសកម្ពុជាបានបែងចែកជា ៤ តំបន់គឺ តំបន់ទំនាប តំបន់បឹងទន្លេសាប តំបន់ឆ្នេរសមុទ្រ និងតំបន់ខ្ពង់រាបនិងភ្នំ។ ជំហានទី២ ត្រូវបានអនុវត្តទៅលើខេត្តចំនួន ៤ គឺ ខេត្តកែប កំពត កោះកុង និងខេត្តព្រះសីហនុ សម្រាប់ឆ្នាំ២០១៧ ជាខេត្តនៅក្នុងចំណោមរាជធានីខេត្តទាំង ២៥ របស់ប្រទេសកម្ពុជាដែលស្ថិតនៅតាមបណ្តោយផ្លូវជាតិលេខ ៣ ពីរាជធានីភ្នំពេញ ទៅខេត្តកែប និងខេត្តកំពត ហើយផ្លូវជាតិលេខ៤ ពីរាជធានីភ្នំពេញទៅខេត្តព្រះសីហនុ និងខេត្តកោះកុង ។

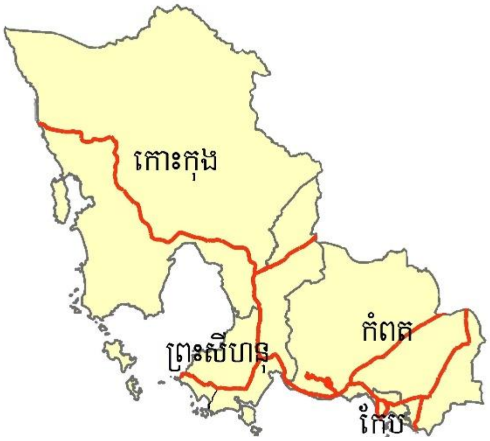

១.២ គោលបំណង

គោលបំណងសំខាន់នៃគម្រោងស្ថិតិថ្នាក់ក្រោមជាតិ គឺវិភាគទិន្នន័យរកឲ្យឃើញនូវបញ្ហាដែលអាចកើតមានឡើងនៅក្នុងមូលដ្ឋាន ដែលមានទិន្នន័យដែលទាក់ទងទៅ ព័ត៌មានប្រជាសាស្ត្រ សេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច សុខាភិបាល អប់រំ និងកសិកម្ម របស់ខេត្តទាំងបួន។

១.៣ វិធីសាស្ត្រប្រមូលទិន្នន័យ

ការប្រមូលទិន្នន័យ គឺធ្វើឡើយដោយមន្ត្រីនាយកដ្ឋានស្ថិតិថ្នាក់ក្រោមជាតិ នៃវិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ ក្រសួងផែនការ និងមានការចូលរួមពីមន្ត្រីមន្ទីរផែនការខេត្តទាំងបួន ដោយប្រើប្រាស់កម្រងសំណួរស្ថិតិថ្នាក់ក្រោមជាតិ ចុះសម្ភាសន៍ផ្ទាល់ជាមួយប្រធានភូមិដោយផ្ទាល់ គ្រប់ភូមិទាំងអស់ក្នុងខេត្តទាំងបួន ដែលមានរយៈពេល១៥ថ្ងៃ គឺចាប់ពីថ្ងៃទី ០៥ ដល់ថ្ងៃទី ២០ ខែ មីនា ឆ្នាំ២០១៧។ កាលបរិច្ឆេទយោងគឺរយៈពេល ១២ខែកន្លងមក គឺចាប់ពី ខែ មីនា ឆ្នាំ២០១៦ ដល់ខែ មីនា ឆ្នាំ២០១៧។

១.៤ ការកែច្នៃទិន្នន័យ

ទិន្នន័យនេះ គឺត្រូវបានធ្វើការកែច្នៃដោយដៃ និងវាយបញ្ចូលនៅក្នុងកុំព្យូទ័រដោយប្រើប្រាស់តែកម្មវិធី CSPro ប៉ុន្តែ ប្រើប្រាស់បីកម្មវិធី សម្រាប់ធ្វើជាតារាង និងវិភាគទិន្នន័យគឺ CSPro, Excel និង SPSS ។ ចំពោះការវាយអត្ថបទកម្មវិធី Microsoft Word ត្រូវបានយកមកប្រើប្រាស់ផងដែរ ។ ការវាយបញ្ចូលទិន្នន័យ និងវិភាគទិន្នន័យមានរយៈពេល ០២ ខែ គឺចាប់ពីថ្ងៃទី ០១ ខែមេសា ដល់ថ្ងៃទី ៣១ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៧ បន្ទាប់ពីការចុះស្រង់ទិន្នន័យតាមមូលដ្ឋានរួចមក។

ជំពូក ២
វិភាគទិន្នន័យ

នៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ មានទិន្នន័យដែលទាក់ទងទៅ និងព័ត៌មានប្រជាសាស្ត្រ សេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច ផ្នែកសេវាសុខាភិបាល និងអប់រំ និងផ្នែកកសិកម្ម។

២.១ ព័ត៌មានប្រជាសាស្ត្រ

ចំនួនគ្រួសារ និងប្រជាជននៅក្នុងខេត្តទាំង៤ (គិតត្រឹមថ្ងៃទី ០៣ ខែ មីនា ឆ្នាំ២០១៧) រួមមាន ៖ ខេត្តកំពតមានចំនួន ១៤៥.២៩០ គ្រួសារ និងសរុបចំនួនប្រជាជន ៦១៦.៥៧៤នាក់ ខេត្តកោះកុងចំនួន ២៨.៨៨៩ គ្រួសារ និងសរុបចំនួនប្រជាជន ១៣១.០៩៨ ខេត្តព្រះសីហនុចំនួន ៤០.១៣០ គ្រួសារ និងសរុបចំនួនប្រជាជាជន ១៦០.១៥០ នាក់ និងខេត្តកែបចំនួន ៩.២៧១ គ្រួសារ និងសរុបចំនួនប្រជាជន ៣១.៦០៩ នាក់ តារាងទី(១)។

២.១.១ ចំនួនប្រជាជន និងគ្រួសារ

តារាងទី(១) ចំនួនប្រជាជន និងគ្រួសារ

ចំនួនសរុប	កំពត	កោះកុង	ព្រះសីហនុ	កែប
គ្រួសារ	១៤៥.២៩០	២៨.៨៨៩	៤០.១៣០	៩.២៧១
ប្រជាជន	៦១៦.៥៧៤	១៣១.០៩៨	១៦០.១៥០	៣១.៦០៩

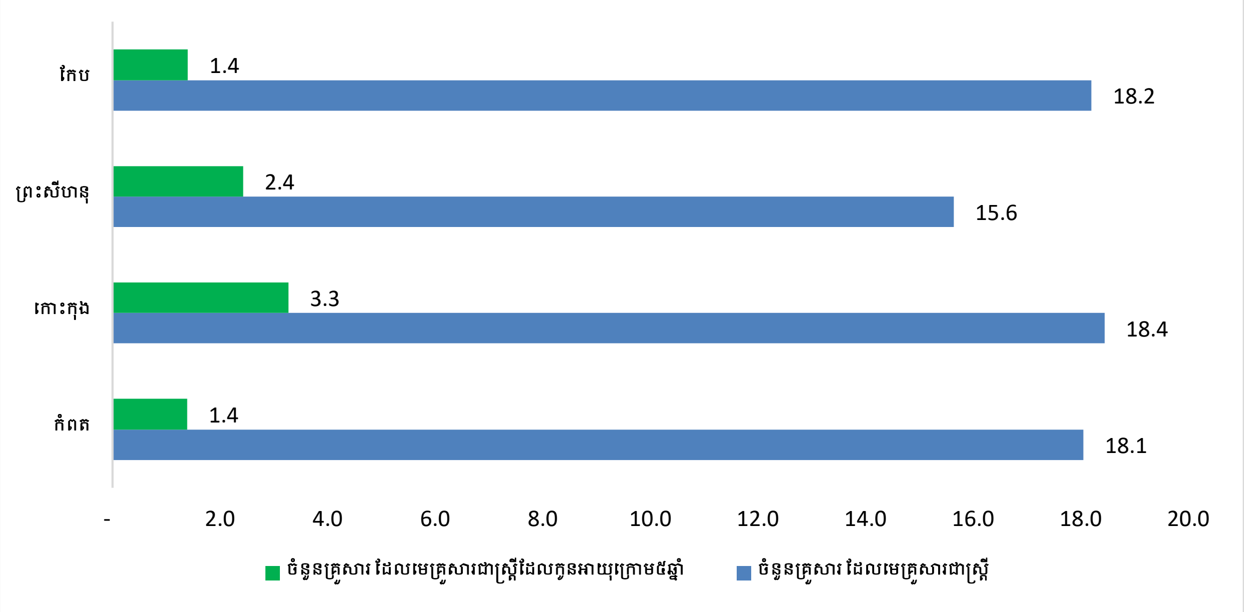

រូបទី (១) ភាគរយស្ត្រីជាមេគ្រួសារ និងមានគ្រួសារជាស្ត្រីដែលមានកូនក្រោមអាយុក្រោម៥ឆ្នាំតាមខេត្ត

រូបទី(១) បានបង្ហាញថា៖ **ខេត្តកែប** ក្នុងចំណោមមេគ្រួសារសរុប (៩.២៧១) មានមេគ្រួសារជាស្ត្រី ១៨.២% និងមានគ្រួសារដែលស្ត្រីជាមេគ្រួសារមានកូនអាយុក្រោម៥ឆ្នាំ ១.៤% **ខេត្តព្រះសីហនុ** ចំណោមមេគ្រួសារសរុប (៤០.១៣០) ក្នុងនោះមានមេគ្រួសារជាស្ត្រី ១៥.៦% និងមានគ្រួសារដែលស្ត្រីជាមេគ្រួសារមានកូនអាយុក្រោម៥ឆ្នាំ ២.៤% **ខេត្តកោះកុង** ក្នុងចំណោមមេគ្រួសារសរុប (២៨.៨៨៩) ក្នុងនោះមានមេគ្រួសារជាស្ត្រី ១៨.៤% និងមានគ្រួសារដែលស្ត្រីជាមេគ្រួសារមានកូនអាយុក្រោម៥ឆ្នាំ ៣.៣% **ខេត្តកំពត** ក្នុងចំណោមមេគ្រួសារសរុប(១៤៥.២៩០) ក្នុងនោះមានមេគ្រួសារជាស្ត្រី ១៨.១% និងមានគ្រួសារដែលស្ត្រីជាមេគ្រួសារមានកូនអាយុក្រោម៥ឆ្នាំ ១.៤% ។

២.១.២ ព័ត៌មានពីប្រជាជន

ក/ គ្រួសារតាមជនជាតិ

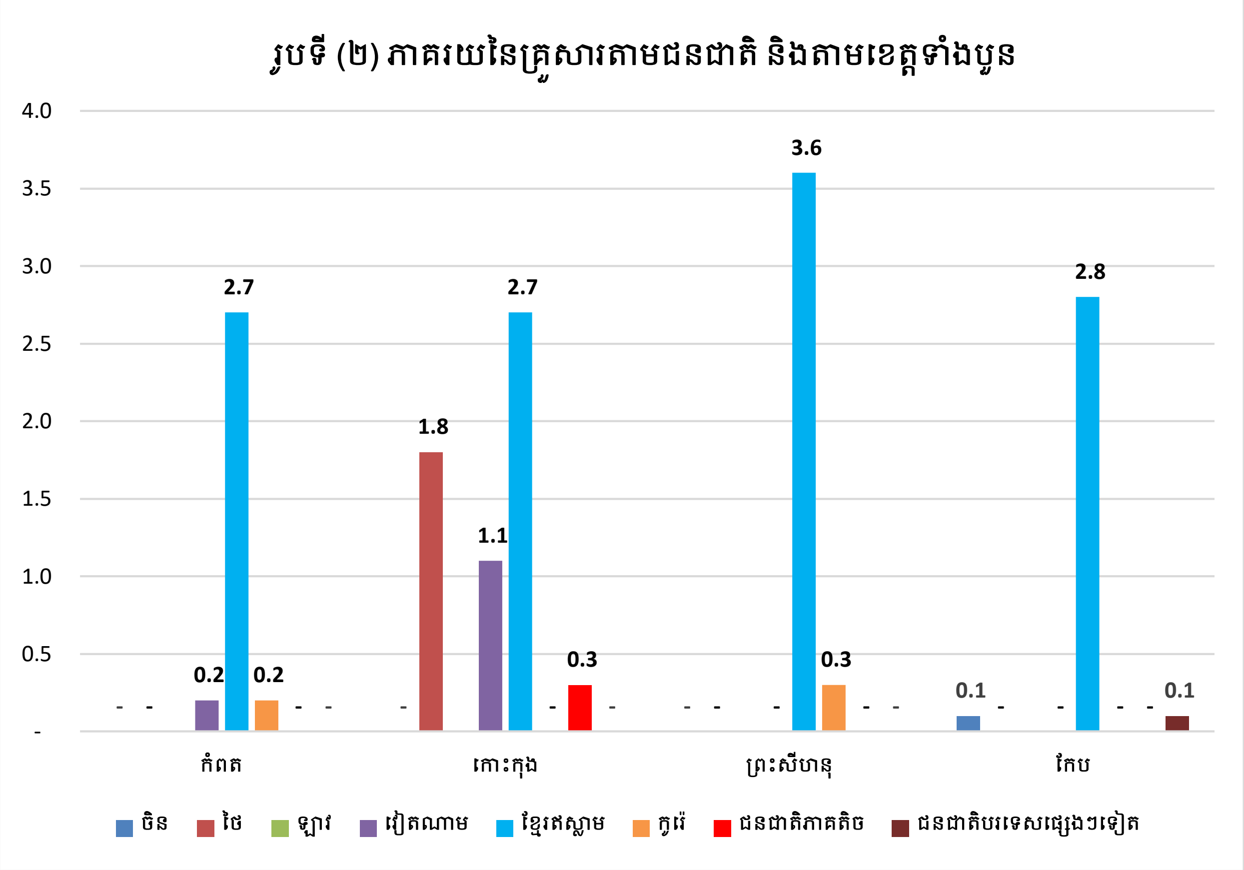

រូបទី (២) បានបង្ហាញថា ៖ ចំណោមគ្រួសារសរុបគ្រប់ខេត្ត (ក្នុងនោះមិនរាប់បញ្ចូលភាគរយគ្រួសារដែលជាជនជាតិខ្មែរ យកតែជនជាតិមានភាគរយបីលំដាប់ប៉ុណ្ណោះ) **ខេត្តព្រះសីហនុ** ក្នុងចំណោមគ្រួសារសរុប (៤០.១៣០) គ្រួសារដែលមានភាគរយខ្ពស់បន្ទាប់ពីជនជាតិខ្មែរគឺជនជាតិចិន ៣.៦% ជនជាតិកូរ៉េ ០.៣% **ខេត្តកែប** ចំណោមមេគ្រួសារសរុប (៩.២៧១) ក្នុងនោះមានគ្រួសារដែលភាគរយខ្ពស់បន្ទាប់ពីជនជាតិខ្មែរគឺជនជាតិចិន ២.៨% និងគ្រួសារជាជនជាតិបរទេសផ្សេងទៀត ០.១% និងគ្រួសារជាជនជាតិភាគតិច ០.១% **ខេត្តកំពត** ចំណោមមេគ្រួសារសរុប (១៤៥.២៩០) ក្នុងនោះមានគ្រួសារដែលភាគរយខ្ពស់បន្ទាប់ពីជនជាតិខ្មែរគឺជនជាតិចិន ២.៧% ជនជាតិកូរ៉េ ០.២% និងគ្រួសារជាជនជាតិវៀតណាម ០.២% **ខេត្តកោះកុង** ក្នុងចំណោមមេគ្រួសារសរុប (២៨.៨៨៩) ក្នុងនោះមានគ្រួសារដែលភាគរយខ្ពស់បន្ទាប់ពីជនជាតិខ្មែរគឺជនជាតិចិន ២.៧% ថៃ១.៨% គ្រួសារជាជនជនជាតិវៀតណាម ១.១% និងគ្រួសារជាជនជាតិភាគិតិច ០.៣% ។

ខ/ ស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់មេគ្រួសារ

រូបទី(៣) ភាគរយមេគ្រួសារតាមស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍តាមខេត្តទាំងបួន

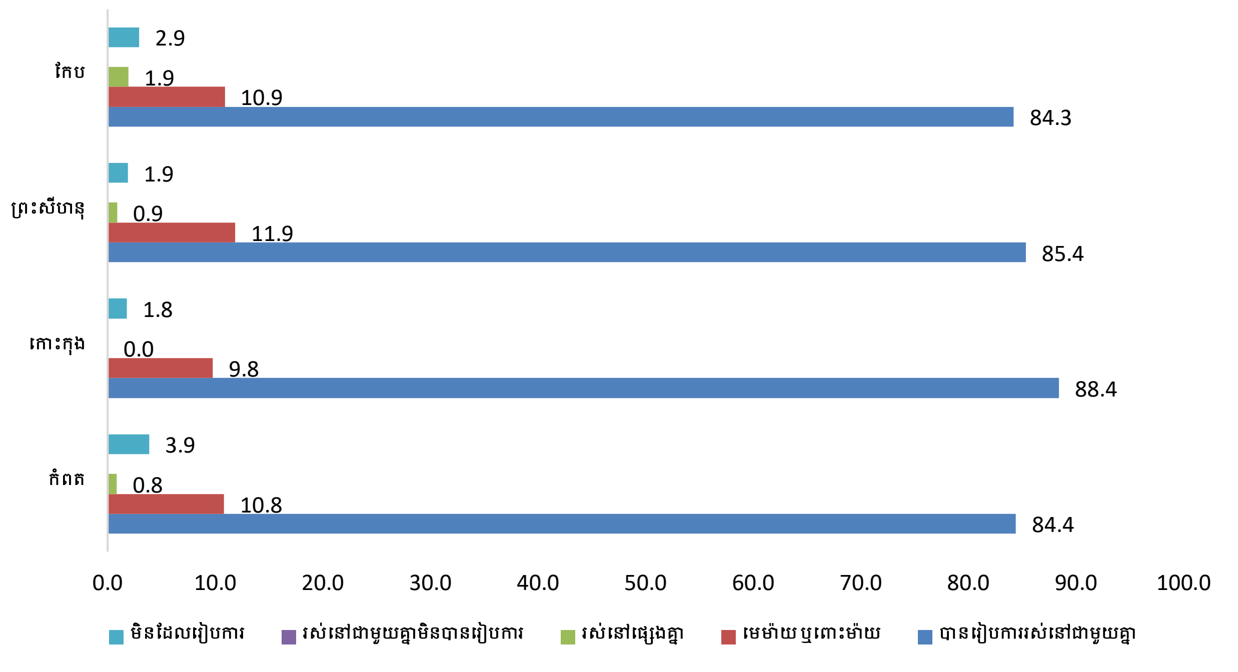

រូបទី(៣) បានបង្ហាញថា ៖ ស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់មេគ្រួសារក្នុងចំណោមគ្រួសារសរុបក្នុងខេត្តទាំងបួនមាន៖ **ខេត្តកែប** ក្នុងចំណោមមេគ្រួសារសរុប (៩.២៧១) ក្នុងនោះមានមេគ្រួសារដែលបានរៀបការរស់នៅជាមួយគ្នាមាន ៨៤.៣% មេម៉ាយ/ពោះម៉ាយមាន ១០.៩% មិនដែលរៀបការមាន ២.៩% និងមេគ្រួសារដែលរស់នៅផ្សេងគ្នា ១.៩% **ខេត្តកំពត** ចំណោមមេគ្រួសារសរុប (១៤៥.២៩០) ក្នុងនោះមានមេគ្រួសារដែលបានរៀបការនិងរស់នៅជាមួយគ្នាមាន ៨៤.៤%មេម៉ាយ/ពោះម៉ាយមាន ១០.៨%និងមេគ្រួសារដែលរស់នៅផ្សេងគ្នា០.៨%**ខេត្តកោះកុង** ចំណោមមេគ្រួសារសរុប (២៨.៨៨៩) ក្នុងនោះមានមេគ្រួសារដែលបានរៀបការរស់នៅជាមួយគ្នាមាន ៨៨.៤% និងមេម៉ាយ/ពោះម៉ាយមាន ៩.៨% **ខេត្តព្រះសីហនុ** ក្នុងចំណោមមេគ្រួសារសរុបចំនួន (៤០.១៣០)ក្នុងនោះមានមេគ្រួសារដែលបានរៀបការនិងរស់នៅជាមួយគ្នាមាន ៨៥.៤% មេម៉ាយ/ពោះម៉ាយមាន ១១.៩% និងមេគ្រួសារដែលរស់នៅផ្សេងគ្នា ០.៩% ។

២.១.៣ ប្រជារាស្ត្រធ្វើការផ្លាស់ប្តូរទីលំនៅ

ក/ គ្រួសារធ្វើចំណាកស្រុកចេញនិងចូល

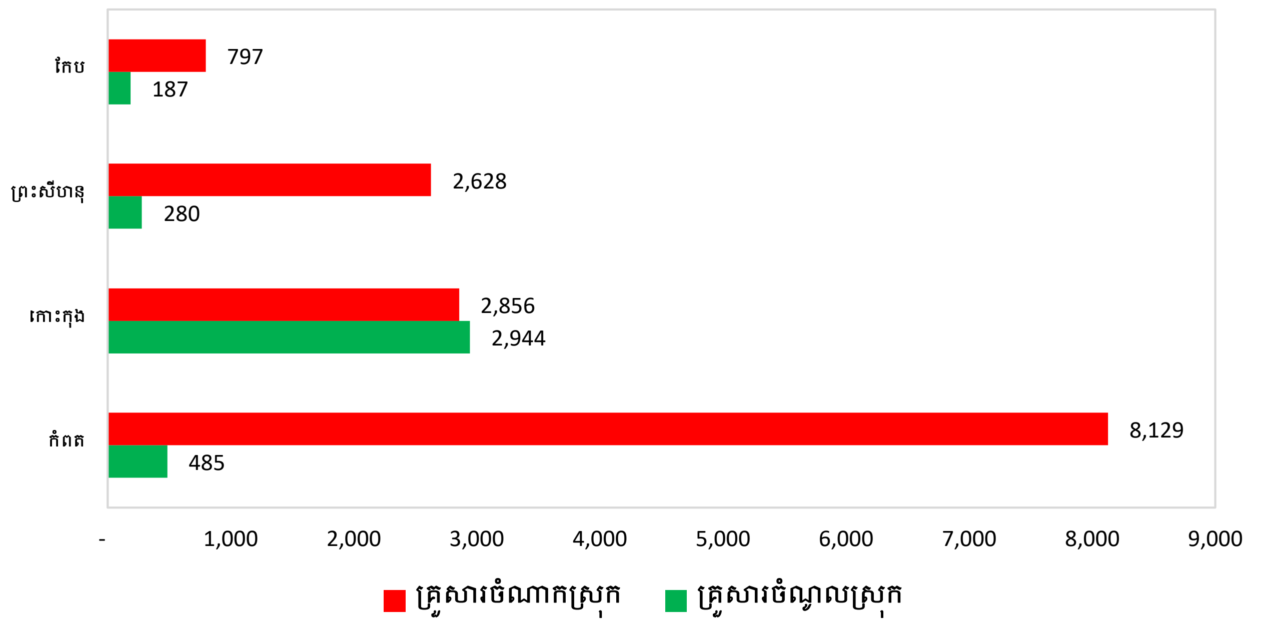

រូបទី(៤) គ្រួសារធ្វើការផ្លាស់ប្តូរទីលំនៅតាមខេត្តទាំងបួន

រូបទី(៤) បានបង្ហាញថាៈ ស្ថានភាពការធ្វើអន្តោប្រវេសន៍របស់គ្រួសារចំណោមគ្រួសារសរុបគ្រប់ខេត្ត រួមមានៈ **ខេត្តកែប** ក្នុងចំណោមគ្រួសារសរុបចំនួន(៩.២៧១) ក្នុងនោះមានគ្រួសារធ្វើចំណាកស្រុកចំនួន ៧៩៧ គ្រួសារ និងគ្រួសារធ្វើចំណូលស្រុកចំនួន ១៨៧ គ្រួសារ **ខេត្តកំពត** ក្នុងចំណោមគ្រួសារសរុបចំនួន(១៤៥.២៩០) ក្នុងនោះមានគ្រួសារធ្វើចំណាកស្រុកចំនួន ៨.១២៩ គ្រួសារ និងគ្រួសារធ្វើចំណូលស្រុកចំនួន ៤៨៥ គ្រួសារ **ខេត្តកោះកុង** ក្នុងចំណោមគ្រួសារសរុបចំនួន(២៨.៨៨៩) មានគ្រួសារធ្វើចំណាកស្រុកចំនួន ២.៨៥៦ គ្រួសារ និងគ្រួសារធ្វើចំណូលស្រុកចំនួន ២.៩៤៤ គ្រួសារ **ខេត្តព្រះសីហនុ** ក្នុងចំណោមគ្រួសារសរុបចំនួន(៤០.១៣០) ក្នុងនោះមានមានគ្រួសារធ្វើ ចំណាកស្រុកចំនួន ២.២៨ គ្រួសារ និងគ្រួសារធ្វើចំណូលស្រុកចំនួន ២៨០ គ្រួសារ ។ សរុបសេចក្តីមក ការធ្វើចំណាកស្រុករបស់គ្រួសារខ្ពស់ គឺខេត្តកំពត និងខេត្តកោះកុង បន្ទាប់មកខេត្តព្រះសីហនុ និងខេត្តកែប។

ខ/ មូលហេតុដែលគ្រួសារធ្វើចំណាកស្រុក ក្នុងនិងក្រៅប្រទេស

រូបទី(៥) គ្រួសារស្វែងទៅរកការងារធ្វើក្នុងប្រទេស និងក្រៅប្រទេសតាមខេត្តទាំងបួន

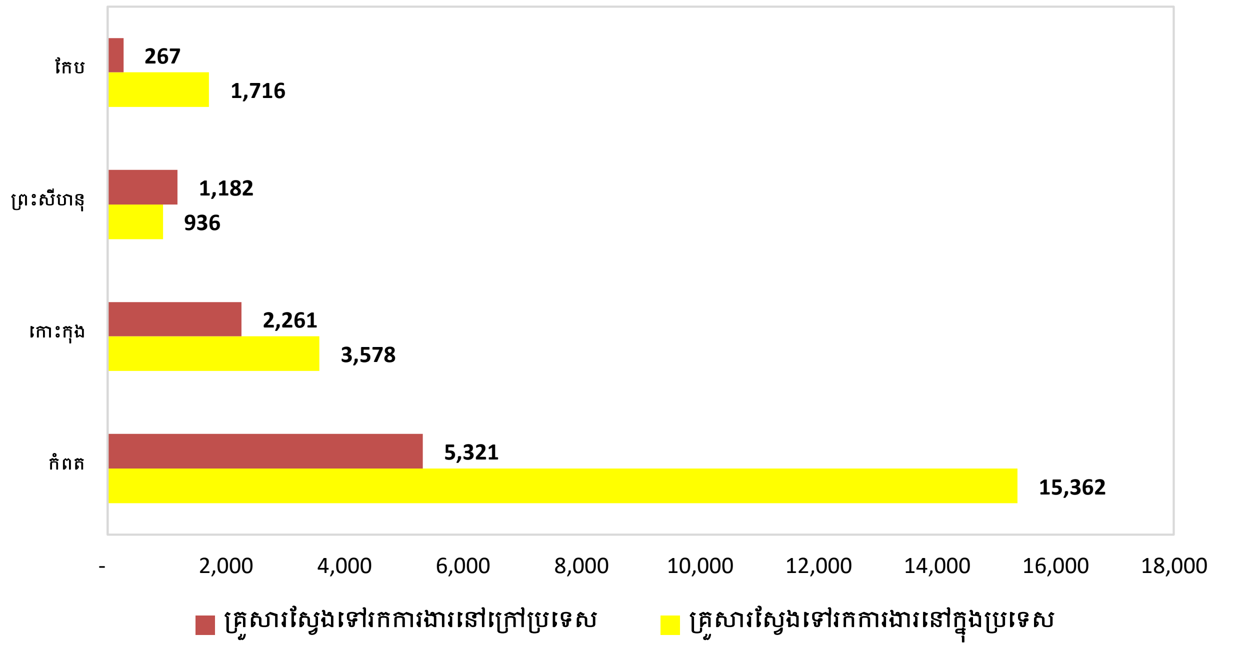

រូបទី(៥) បានបង្ហាញថា៖ ស្ថានភាពការធ្វើចំណាកស្រុករបស់គ្រួសារក្នុងចំណោមគ្រួសារសរុបគ្រប់ខេត្តរួមមាន៖ **ខេត្តកែប**មានចំនួនគ្រួសារសរុប(៩.២៧១) ក្នុងនោះមានគ្រួសារធ្វើចំណាកស្រុករកការងារក្រៅប្រទេសស្មើនឹង ២៧៦ គ្រួសារ និងមានគ្រួសារធ្វើចំណាកស្រុករកការងារក្នុងប្រទេសស្មើនឹង ១.៧១៦គ្រួសារ **ខេត្តកំពត**ក្នុងចំណោមគ្រួសារសរុបចំនួន (១៤៥.២៩០) ក្នុងនោះមានគ្រួសារធ្វើចំណាកស្រុករកការងារក្រៅប្រទេសស្មើនឹង ១៥.៣៦២ គ្រួសារ និងមានគ្រួសារធ្វើចំណាកស្រុករកការងារក្នុងប្រទេសស្មើនឹង ៥.៣២១ គ្រួសារ **ខេត្តកោះកុង** ក្នុងចំណោមគ្រួសារសរុបចំនួន (២៨.៨៨៩) ក្នុងនោះមានគ្រួសារធ្វើចំណាកស្រុករកការងារក្រៅប្រទេសស្មើនឹង ២.២៦១ គ្រួសារ និងមានគ្រួសារធ្វើចំណាកស្រុករកការងារក្នុងប្រទេសស្មើនឹង ៣.៥៧៨ គ្រួសារ និង**ខេត្តព្រះសីហនុ** ក្នុងចំណោមគ្រួសារសរុបចំនួន (៤០.១៣០) ក្នុងនោះមានគ្រួសារធ្វើចំណាកស្រុករកការងារក្រៅប្រទេសស្មើនឹង ១.១៨២ គ្រួសារ និងមានគ្រួសារធ្វើចំណាកស្រុករកការងារក្នុងប្រទេសស្មើនឹង ៩៣៦ គ្រួសារ។

គ/ ពលករចំណាកស្រុកក្នុង និងក្រៅប្រទេស

តារាងទី(២) អ្នកធ្វើចំណាកស្រុកក្នុង និងក្រៅប្រទេសតាមខេត្តទាំងបួន

ពលករចំណាកស្រុក	កំពត	កោះកុង	ព្រះសីហនុ	កែប
នៅក្នុងប្រទេស	៣៥.០០៤	៥.៨៥៦	២.៣៧៣	២.០៧៩
នៅក្រៅប្រទេស	១៣.០៨៩	៣.០៨៣	២.១០២	៣១៥
សរុប	**៤៨.០៩៣**	**៨.៩៣៩**	**៤.៤៧៥**	**២.៣៩៤**

តារាងទី (២) បានបង្ហាញថា៖ ស្ថានភាពពលករចំណាកស្រុកក្នុង និងក្រៅប្រទេសរួមមាន៖ **ខេត្តកែប** ក្នុងចំណោមពលករសរុបចំនួន(២.៣៩៤) ក្នុងនោះមានពលករស្វែងរកការងារក្រៅប្រទេសចំនួន ៣១៥ នាក់ និងពលករធ្វើការងារក្នុងប្រទេសចំនួន ២.០៧៩ នាក់ **ខេត្តកំពត** ក្នុងចំណោមពលករសរុបចំនួន (៤៨.០៩៣) ក្នុងនោះមានពលករស្វែងរកការងារក្រៅប្រទេសចំនួន១៣.០៨៩ នាក់ និងពលករធ្វើការងារក្នុងប្រទេសចំនួន ៣៥.០០៤ នាក់ **ខេត្តកោះកុង** ក្នុងចំណោមពលករសរុបចំនួន(៨.៩៣៩) ក្នុងនោះមានពលករស្វែងរកការងារក្រៅប្រទេសចំនួន ៣.០៨៣ នាក់ និងពលករធ្វើការងារក្នុងប្រទេសចំនួន ៥.៨៥៦ នាក់ ចុងក្រោយ គឺ**ខេត្តព្រះសីហនុ**ក្នុងចំណោមពលករសរុបចំនួន(៤.៤៧៥) ក្នុងនោះមានពលករស្វែងរកការងារក្រៅប្រទេសចំនួន ២.១០២ នាក់ និងពលករធ្វើការងារក្នុងប្រទេសមានចំនួន ២.៣៧៣ នាក់។ សរុបសេចក្តីមកក្នុងចំណោមខេត្តទាំងបួន ខេត្តដែលមានពលករធ្វើចំណាក់ស្រុកក្រៅប្រទេសច្រើនជាងគេគឺ**ខេត្តកំពត** ។

ឃ/ ពលករស្វែងរកការងារក្នុង និងក្រៅប្រទេសបែងចែកតាមភេទ

១/ ក្នុងប្រទេស

រូបទី (៦) ភាគរយពលករស្វែងរកការងារនៅក្នុងប្រទេសបែងចែកតាមភេទ និងតាមខេត្ត

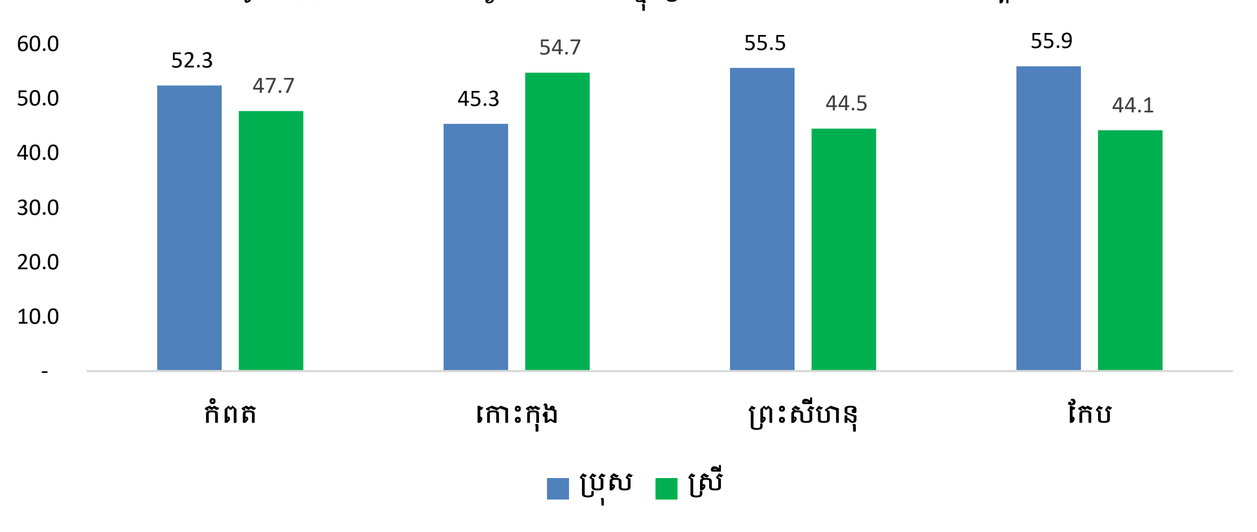

រូបទី(៦) បានបង្ហាញថា៖ ស្ថានភាពពលករចំណាក់ស្រុករកការងារធ្វើក្នុងប្រទេសរបស់**ខេត្តកែប** ក្នុងចំណោមពលករសរុបចំនួន(២.០៧៩នាក់) ក្នុងនោះមានភាគរយពលការីនីស្មើនឹង ៤៤.១% **ខេត្តកំពត** ក្នុងចំណោមពលករសរុបចំនួន (៣៥.០០៤នាក់) ក្នុងនោះមានភាគរយពលការីនីស្មើនឹង ៤៧.៧% **ខេត្តកោះកុង** ក្នុងចំណោមពលករសរុបចំនួន (៥.៨៥៦នាក់) ក្នុងនោះមានភាគរយពលការីនីស្មើនឹង ៥៤.៧% **ខេត្តព្រះសីហនុ** ក្នុងចំណោមពលករសរុបចំនួន(២.៣៧៣នាក់) ក្នុងនោះមានភាគរយពលការីនីស្មើនឹង ៤៤.៥% ។ សរុបមកក្នុងខេត្តទាំងបួនចំនួនភាគរយពលការីនីដែលធ្វើចំណាក់ស្រុករកការងារធ្វើក្នុងប្រទេសច្រើនជាងគេគឺខេត្តកោះកុងមានចំនួន ៥៤.៧%។

២/ ក្រៅប្រទេស

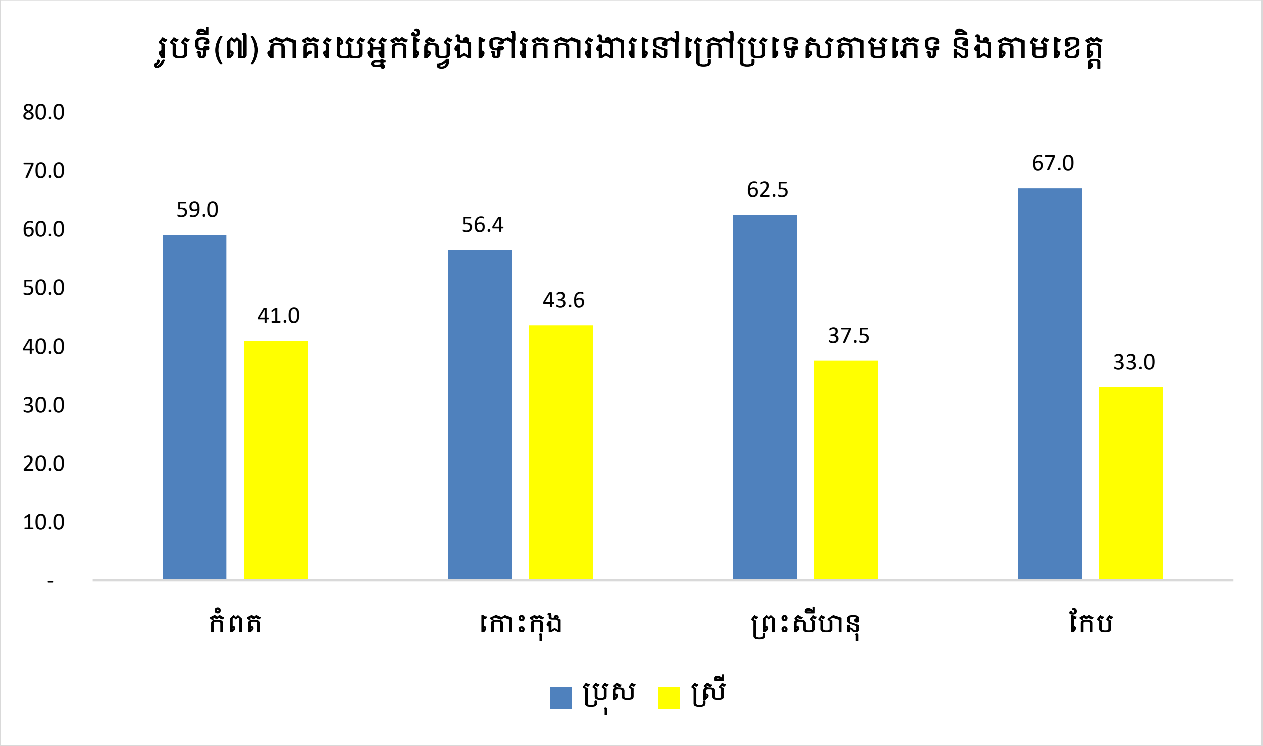

រូបទី(៧) បានបង្ហាញថា៖ ស្ថានភាពពលករចំណាកស្រុករកការងារក្រៅប្រទេស របស់ **ខេត្តកែប** ក្នុងចំណោមពលករសរុបចំនួន (៣១៥នាក់) ក្នុងនោះមានភាគរយពលការីនីស្មើនឹង ៣៣% **ខេត្តកំពត** ក្នុងចំណោមពលករសរុបចំនួន (១៣.០៨៩នាក់) ក្នុងនោះមានភាគរយពលការីនីស្មើនឹង ៤១% **ខេត្ត កោះកុង** ក្នុងចំណោមពលករសរុបចំនួន (៣.០៨៣នាក់) ក្នុងនោះមានភាគរយពលការីនីស្មើនឹង ៤៣.៦% **ខេត្តព្រះសីហនុ** ក្នុងចំណោមពលករសរុបចំនួន (២.១០២នាក់) ក្នុងនោះមានភាគរយពលការីនីស្មើនឹង ៣៧.៥% ។

២.១.៤ លំនៅដ្ឋាន

ក/ ប្រភេទនៃដំបូលផ្ទះរបស់គ្រួសារ

តារាងទី (៣) ប្រភេទនៃដំបូលផ្ទះ

ប្រភេទនៃដំបូលផ្ទះ	កំពត		កោះកុង		ព្រះសីហនុ		កែប	
	ចំនួន	%	ចំនួន	%	ចំនួន	%	ចំនួន	%
បេតុង	២.៨៥៧	២.១	២៩៩	១.១	២.៦១២	៧.៦	៦២៤	៧.៩
ក្បឿង	៤៤.៣៩៦	៣២.៧	៣៩២	១.៥	១.២៨០	៣.៧	៨៨៥	១១.២
ស័ង្កសី / ហ្វីប្រូ	៧៩.៥៣៥	៥៨.៦	២៣.៨១២	៨៩.២	២៨.៨៨០	៨៤.២	៦.១២០	៧៧.៧
ប្រក់ស្លឹក	៧.៣២៦	៥.៤	១.០៧៧	៤.០	៦៨៤	២.០	៧៨	១.០
ផ្សេងទៀត	១.៦៥៦	១.២	១.១៣០	៤.២	៨៣៩	២.៤	១៦៨	២.១
សរុប	**១៣៥.៧៧០**	**១០០**	**២៦.៧១០**	**១០០**	**៣៤.២៩៥**	**១០០**	**៧.៨៧៥**	**១០០**

តារាងទី (៣) បានបង្ហាញថា ៖ ភាគរយខ្ពស់នៃដំបូលផ្ទះរបស់ប្រជាពលរដ្ឋតាមបណ្តាលខេត្តទាំងបួនគឺៈ នៅក្នុង**ខេត្តកោះកុង** ដែលមានផ្ទះរបស់ប្រជាពលរដ្ឋដែលមានដំបូលប្រក់អំពីស័ង្កសី/ហ្វីប្រូ ៨៩.២% បន្ទាប់មក **ខេត្តព្រះសីហនុ** ៨៤.២% **ខេត្តកែប** ៧៧.៧% និង**ខេត្តកំពត** ៥៨.៦%។ ចំណែកផ្ទះដំបូលប្រក់អំពីស្លឹកវិញមានភាគរយទាបជាងគេ គឺនៅក្នុង**ខេត្តកែប** ១% ទន្ទឹមនឹងនោះផ្ទះដំបូលប្រក់អំពីស្លឹកដែលមានភាគរយខ្ពស់ជាងគេគឺក្នុង**ខេត្តកំពត** ៥.៤%។

ខ/ ការប្រើប្រាស់អគ្គិសនីតាមប្រភេទនៃដំបូលផ្ទះ

រូបទី (៨) ភាគរយគ្រួសារមានអគ្គិសនីប្រើប្រាស់តាមប្រភេទនៃដំបូលផ្ទះ និងតាមខេត្តទាំងបួន

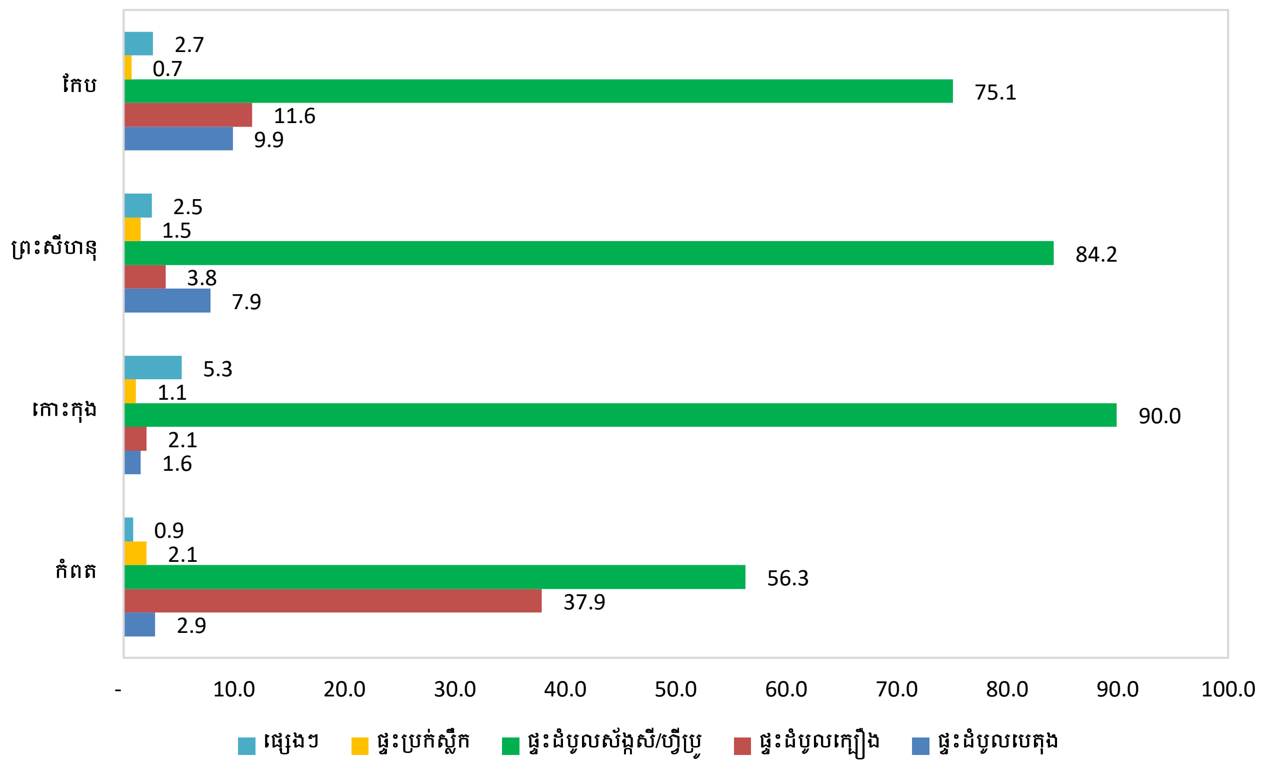

រូបទី (៨) បានបង្ហាញថា ៖ ស្ថានភាពការប្រើប្រាស់អគ្គិសនីគ្រប់ខេត្តទាំងបួនរបស់គ្រួសារដំបូលប្រក់អំពីស័ង្កសី/ហ្វីប្រូមានជាង ៩០% នៅក្នុង**ខេត្តកោះកុង** ៨៤.២% នៅក្នុង**ខេត្តព្រះសីហនុ** ៧៥.១% នៅក្នុង**ខេត្តកែប** និង ៥៦.៣% នៅក្នុង**ខេត្តកំពត** បន្ទាប់មកសូម្បីតែផ្ទះដំបូលប្រក់ស្លឹករបស់គ្រួសារក៏ មានអគ្គិសនីប្រើប្រាស់ដែរដូចជានៅក្នុងខេត្តកំពត ២.១% ខេត្តកោះកុង ១.១% ខេត្តព្រះសីហនុ ១.៥% និងខេត្តកែប ០.៧% ។ ដូចនេះបញ្ជាក់ឲ្យឃើញថាការប្រើប្រាស់អគ្គិសនីនៅតាមបណ្តាលខេត្តទាំងបួន មានគ្រប់តាមប្រភេទនៃដំបូលផ្ទះរបស់គ្រួសារ។

គ/ គ្រួសារដែលមានទូរទស្សន៍ប្រើប្រាស់តាមប្រភេទនៃដំបូលផ្ទះ

រូបទី(៩) ភាគរយនៃគ្រួសារមានទូរទស្សន៍ប្រើប្រាស់តាមប្រភេទនៃដំបូលផ្ទះ និងតាមខេត្តទាំងបួន

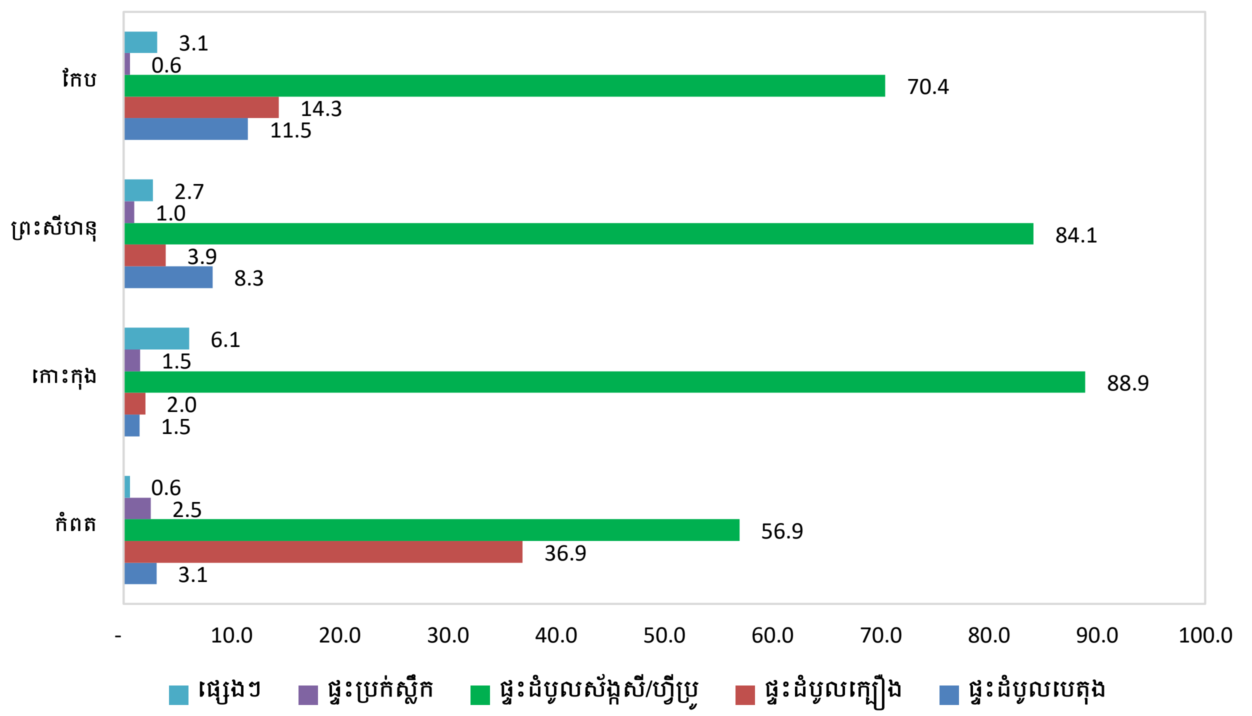

រូបទី(៩) បានបង្ហាញពីគ្រួសារដែលមានទូរទស្សន៍ប្រើប្រាស់ស្របជាមួយ និងការប្រើប្រាស់អគិសនីមានគ្រប់ខេត្តទាំងបួនរបស់គ្រួសារក្នុង **ខេត្តកោះកុង** ខ្ពស់ជាងគេដែលមានផ្ទះដំបូលប្រក់អំពីស័ង្កសី/ហ្វីប្រូមានរហូតទៅដល់ ៨៨.៩% និងគ្រួសារដែលមានផ្ទះដំបូលប្រក់ស្លឹកមានត្រឹមតែ ១.៥% ប៉ុណ្ណោះ ។ ដោយឡែក **ខេត្តព្រះសីហនុ** វិញគ្រួសារដែលមានទូរទស្សន៍ប្រើប្រាស់ មានផ្ទះដំបូលប្រក់អំពីស័ង្កសី/ហ្វីប្រូមានរហូតទៅដល់ ៨៤.១% និងគ្រួសារដែលមានផ្ទះដំបូលប្រក់ស្លឹកមានត្រឹមតែ ១% ។ ចំណែកឯ **ខេត្តកែប** មានគ្រួសារដែលមានទូរទស្សន៍ប្រើប្រាស់ មានផ្ទះដំបូលប្រក់អំពីស័ង្កសី/ហ្វីប្រូមានរហូតទៅដល់ ៧០.៤% និងគ្រួសារដែលមានផ្ទះដំបូលប្រក់ស្លឹកមានតែ ០.៦% ។ **ខេត្តកំពត** មានគ្រួសារដែលមានទូរទស្សន៍ប្រើប្រាស់មានផ្ទះដំបូលប្រក់អំពីស័ង្កសី/ហ្វីប្រូមាន ៥៦.៩% និងគ្រួសារដែលមានផ្ទះដំបូលប្រក់ស្លឹកមាន ២.៥%។

ឃ/ គ្រួសារដែលមានកុំព្យូទ័រប្រើប្រាស់តាមប្រភេទនៃដំបូលផ្ទះ

រូបទី (១០) ភាគរយនៃគ្រួសារមានកុំព្យូទ័រប្រើប្រាស់តាមប្រភេទនៃដំបូលផ្ទះ និងតាមខេត្តទាំងបួន

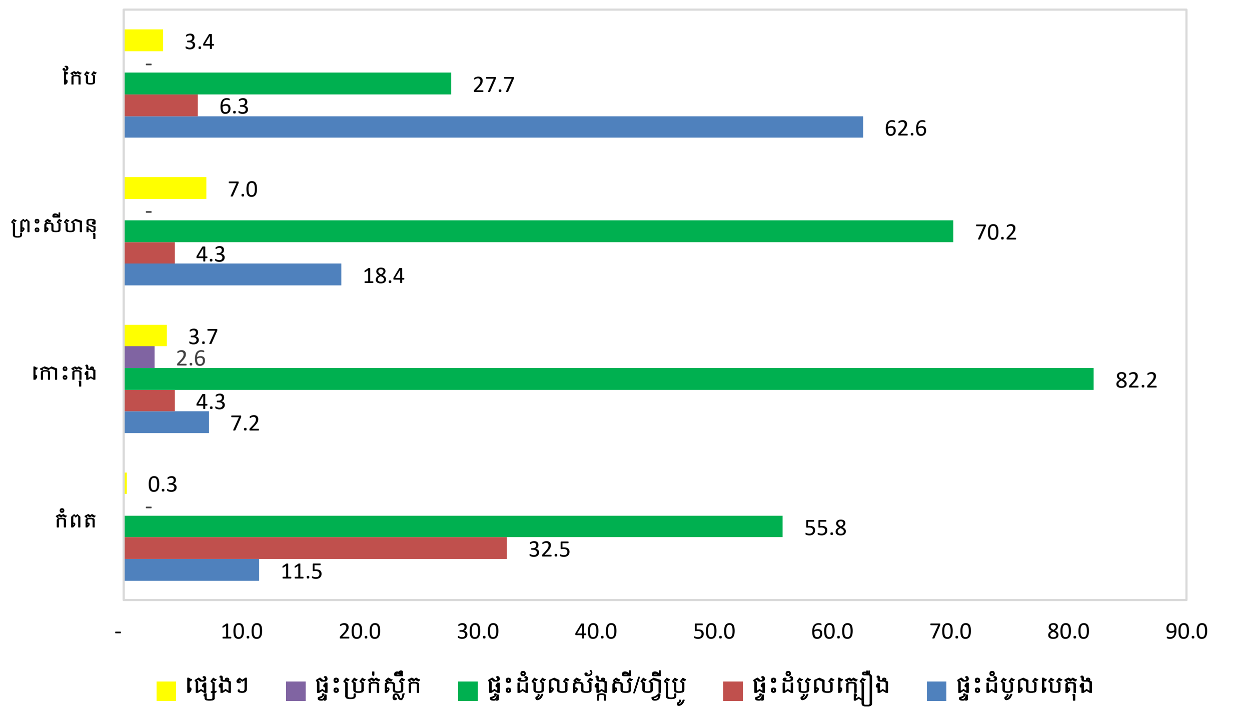

រូបទី (១០) បានបង្ហាញថា ៖ ស្ថានភាពគ្រួសារដែលមានកុំព្យូទ័រប្រើប្រាស់ស្រដៀងគ្នាជាមួយនិងគ្រួសារដែលមានអគ្គិសនីប្រើប្រាស់នៅតាមផ្ទះផងដែរ។ ប៉ុន្តែគ្រួសារដែលមានកុំព្យូទ័រប្រើប្រាស់ភាគច្រើនតែចំពោះគ្រួសារដែលមានដំបូលធ្វើអំពីស័ង្កសី/ហ្វីប្រូ (២៧.៧% នៅ**ខេត្តកែប ខេត្តកំពត** ៥៥.៨% **ខេត្តកោះកុង** ៨២.២% និង**ខេត្តព្រះសីហនុ** ៧០.២%)។ ដោយឡែកគ្រួសារដែលមានផ្ទះដំបូលបេតុងក៏មានកុំព្យូទ័រប្រើប្រាស់ផងដែរដូចជានៅខេត្តកំពតមាន ១១.៥% ខេត្តកោះកុងមាន ៧.២% ខេត្តព្រះសីហនុ មាន ១៨.៤% និងខេត្តកែប ៦២.៦% ។

ង/ គ្រួសារដែលមានកុំទូរស័ព្ទដៃប្រើប្រាស់តាមប្រភេទនៃដំបូលផ្ទះ

រូបទី(១១) ភាគរយនៃគ្រួសារមានទូរស័ព្ទដៃប្រើប្រាស់តាមប្រភេទនៃដំបូលផ្ទះ និងតាមខេត្តទាំងបួន

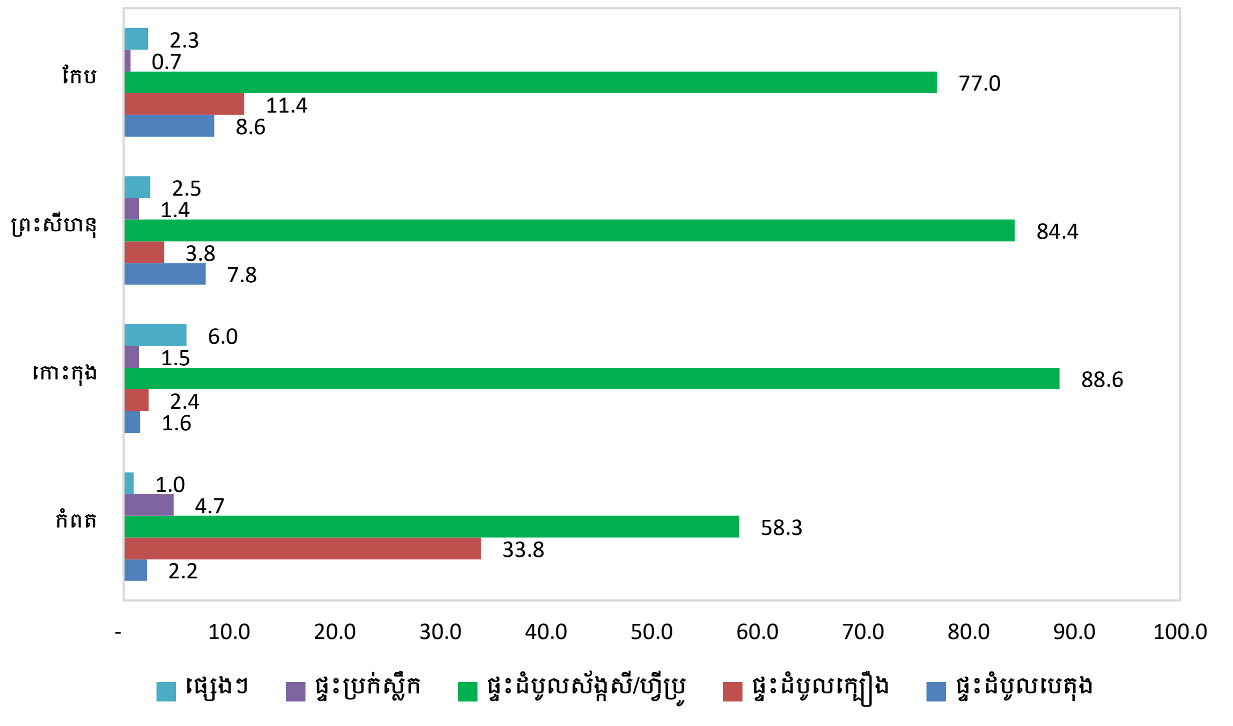

រូបទី (១១) បានបង្ហាញថា៖ ភាគរយដែលខ្ពស់ជាងរបស់គ្រួសារ នៃប្រភេទដំបូលផ្ទះរបស់ប្រជាពលរដ្ឋតាមបណ្តាលខេត្តទាំងបួន ដែលមានគ្រួសារមានផ្ទះដំបូលស័ង្កសី/ហ្វីប្រូ និងមានទូរស័ព្ទប្រើប្រាស់ភាគរយខ្ពស់ជាងគេគឺ**ខេត្តកោះកុង** ៨៨.៦% បន្ទាប់មក**ខេត្តព្រះសីហនុ** ៨៤.៤% **ខេត្តកែប** ៧៧% និង **ខេត្តកំពត** ៥៨.៣% សូម្បីតែគ្រួសារដែលមានផ្ទះដំបូលប្រក់អំពីស្លឹក ក៏មានទូរស័ព្ទប្រើប្រាស់ដែរដូចជានៅក្នុងខេត្តកំពតមាន ៤.៧% ខេត្តកោះកុង ១.៥% ខេត្តព្រះសីហនុ ១.៤% និងខេត្តកែប ៧% ដូច្នេះហើយសបញ្ជាក់អោយឃើញថាវិស័យសេវាទូរគមនាគមន៏នៅក្នុងបណ្តាលខេត្តទាំងបួន មានការីចម្រើនគួរអោយកត់សំគាល់។

២.១.៥ សម្ភារៈបរិក្ខារដែលទាក់ទងការដឹកជញ្ជូនគ្រឿងម៉ាស៊ីន និងយានយន្ត

តារាងទី(៤) ចំនួននៃបរិក្ខារតាមប្រភេទ និងតាមខេត្តទាំងបួន

ប្រភេទនៃបរិក្ខា	កំពត		កោះកុង		ព្រះសីហនុ		កែប	
	ចំនួន	%	ចំនួន	%	ចំនួន	%	ចំនួន	%
ឧបករណ៍កសិកម្ម និងនេសាទ	២៦.០១០	២០	៤.៣២៧	២០	៣.២០១	៨	១.០៧៩	១៣
សេវាដឹកជញ្ជូន	៧.៤៨៨	៦	១.២៨៧	៦	៤.៨១៥	១២	៧៧១	៩
មធ្យោបាយប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន	៩៧.៨៣៩	៧៥	១៦.០៦៦	៧៤	៣១.២២៧	៨០	៦.២៨៦	៧៧
សរុប	១៣១.៣៣៧	១០០	២១.៦៨០	១០០	៣៩.២៤៣	១០០	៨.១៣៦	១០០

តារាងទី(៤) បានបង្ហាញថា៖ ភាគរយនៃប្រភេទបរិក្ខារកសិកម្ម និងនេសាទ របស់ប្រជាពលរដ្ឋដែលមាន តាមបណ្តាលខេត្តទាំងបួន លើគ្រឿងម៉ាស៊ីនកសិកម្ម និងនេសាទមានក្នុងខេត្តកំពត ២០% ខេត្តកោះកុង ២០% ខេត្តព្រះសីហនុ ៨% និងខេត្តកែប ១៣% ។ ចំណែកសេវាដឹកជញ្ជូនវិញ មានក្នុងខេត្តកំពត ៦% ខេត្តកោះកុង ៦% ខេត្តព្រះសីហនុ ១២% និងខេត្តកែប ៩% ។ មធ្យោបាយប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន មានភាគរយខ្ពស់ជាងគេមានក្នុង(**ខេត្តព្រះសីហនុ** ៨០% បន្ទាប់មក**ខេត្តកែប** ៧៧% **ខេត្តកំពត** ៧៥% និង**ខេត្តកោះកុង** ៧៤%)។

តារាងទី (៥) ចំនួននៃគ្រួសារដែលមានបរិក្ខារតាមប្រភេទ និងតាមខេត្តទាំងបួន

ប្រភេទនៃបរិក្ខា	កំពត		កោះកុង		ព្រះសីហនុ		កែប	
	ចំនួន	%	ចំនួន	%	ចំនួន	%	ចំនួន	%
ឧបករណ៍កសិកម្ម និង នេសាទ	២៥.៦៤២	២០	៤.២៤៣	២០	៣.១៧៨	៨	១.០៧៩	១៣
សេវាដឹកជញ្ជូន	៧.៣៦០	៦	១.២៨៨	៦	៤.៨១៥	១២	៧៦៨	៩
មធ្យោបាយប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន	៩៧.១៩៦	៧៥	១៥.៥៨៦	៧៤	៣១.២១៤	៨០	៦.២៧៦	៧៧
សរុប	១៣០.១៩៨	១០០	២១.១១៧	១០០	៣៩.២០៧	១០០	៨.១២៣	១០០

តារាងទី(៥) បានបង្ហាញថា៖ ក្នុងចំណោមខេត្តទាំងបួន ភាគរយនៃគ្រសារដែលមានមធ្យោបាយប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួនខ្ពស់ជាងមានក្នុងខេត្តព្រះសីហុន ៨០% ខេត្តកែប ៧៧% ខេត្តកំពត ៧៥% និងខេត្តកោះកុង ៧៤% ។ ដូច្នេះហើយបញ្ជាក់អោយឃើញថា ខេត្តព្រះសីហនុជាខេត្តមួយដែលមានរីកចម្រើនខ្លាំងក្នុងរយៈពេលចុងក្រោយនេះ។ ចំណែកឯកភាគរយនៃគ្រួសារដែលមានឧបករណ៍កសិកម្ម និងនេសាទប្រើប្រាស់ដូចជាមានក្នុងខេត្តកំពត ២០% ខេត្តកោះកុង ២០% ខេត្តព្រះសីហនុ ៨% និងខេត្តកែប១៣% ។

២.២. អត្រាកំណើត និងមរណភាព

២.២.១ អត្រាកំណើត

ក/ ទីកន្លែងទារកកើតក្នុងរយៈពេល១២ខែកន្លងមក

តារាង (៦) ចំនួន និងភាគរយទារកក្នុងរយៈពេល១២ខែកន្លងមកតាមខេត្ត

ទីកន្លែងកើត	កំពត		កោះកុង		ព្រះសីហនុ		កែប	
	ចំនួន	%	ចំនួន	%	ចំនួន	%	ចំនួន	%
មន្ទីរពេទ្យរដ្ឋ	៦.៦១០	៩៧.៣	១.៧៤២	៨៤.៤	១.៨០៣	៩០.០	២៨៥	៧០.០
មន្ទីរពេទ្យឯកជន	១០២	១.៥	៥៧	២.៨	១៩១	៩.៥	៨៦	២១.១
ឆ្មបបុរាណ	៨	០.១	២៥២	១២.២	៩	០.៤	-	-
ផ្សេងៗ	៧៦	១.១	១៤	០.៧	-	-	៣៦	៨.៨
សរុប	**៦.៧៩៦**	**១០០**	**២.០៦៥**	**១០០**	**២.០០៣**	**១០០**	**៤០៧**	**១០០**

តារាងទី(៦)បានបង្ហាញថា៖ ភាគរយរបស់ទារកកើតក្នុងរយៈពេល១២ខែកន្លងមកតាមបណ្តាលខេត្តទាំងបួនមាន៖ **ខេត្តកែប**សរុបចំនួន(៤០៧នាក់) ក្នុងនោះមានមន្ទីរពេទ្យរដ្ឋ ៧០% មន្ទីរពេទ្យឯកជន ២១.១% **ខេត្តកំពត**សរុបចំនួន(៦.៧៩៦នាក់) ក្នុងនោះមានមន្ទីរពេទ្យរដ្ឋ ៩៧.៣% មន្ទីរពេទ្យឯកជន ១.៥% ឆ្មបបុរាណ ០.១% **ខេត្តកោះកុង**សរុបចំនួន(២.០៦៥នាក់) ក្នុងនោះមានមន្ទីរពេទ្យរដ្ឋ ៨៤.៤% មន្ទីរពេទ្យឯកជន ២.៨% ឆ្មបបុរាណ ១២.២% **ខេត្តព្រះសីហនុ**សរុបចំនួន(២.០០៣នាក់) ក្នុងនោះមានមន្ទីរពេទ្យរដ្ឋ ៩០% មន្ទីរពេទ្យឯកជន ៩.៥% និងឆ្មបបុរាណ ០.៤% ។

ខ/ ទារកកើតក្នុងរយៈពេល១២ខែកន្លងមកតាមភេទ

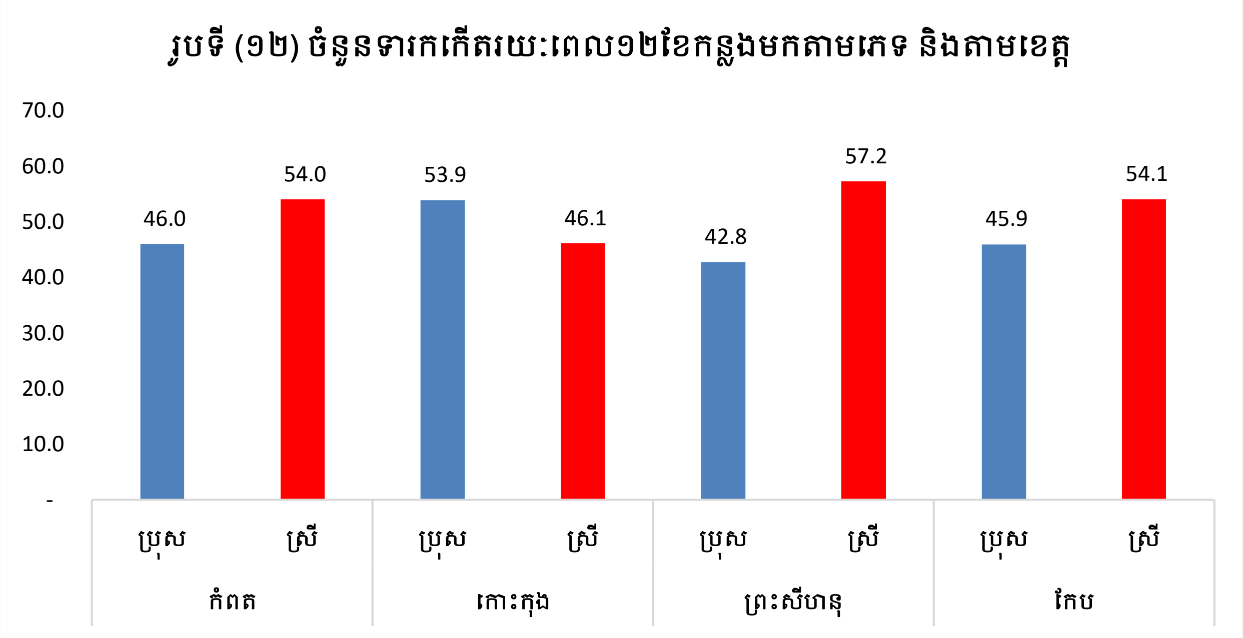

រូបទី(១២) បានបង្ហាញថា៖ ក្នុងខេត្តទាំងបួនអត្រាភាគរយទារកភេទស្រីដែលខ្ពស់ជាងទារកភេទប្រុសគេគឺ**ខេត្តព្រះសីហនុ** (ទារកភេទស្រី ៥៧.២% និងទារកភេទប្រុស ៤២.៨%) ភាគរយទារកភេទស្រីខ្ពស់បន្ទាប់**ខេត្តកំពត** (ទារកភេទស្រី ៥៤% និងទារកភេទប្រុស ៤៦%) បន្ទាប់មក**ខេត្តកែប** (ទារកភេទស្រី ៥៤.១% និងទារកភេទប្រុស ៤៥.៩%) ចុងក្រោយ**ខេត្តកោះកុង** (ទារកភេទស្រី ៤៦.១% និងទារកភេទប្រុស ៤៣.៩%)។

២.២.២ មរណៈភាព

ក/ ជម្ងឺ

តារាង(៧) មូលហេតុនៃការស្លាប់រយៈពេល១២ខែកន្លងមកតាមខេត្តទាំងបួន

មូលហេតុចម្បងនៃការស្លាប់	កំពត	កោះកុង	ព្រះសីហនុ	កែប
១- ជម្ងឺ	២,០០១	៣៣	៤៥៤	១១៥
២- គ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍	១៦៧	១៩	៥៩	១៥
៣- លង់ទឹក	៤៥	-	-	១
៤- ពស់ចឹក	១	-	-	-
៥- ឃាតកម្ម	៥	១	១	១
៦- ផ្សេងៗ	២២៨	៧០	១៦	៣២
សរុប	**២,៤៤៧**	**១២៣**	**៥៣០**	**១៦៤**

តារាងទី(៧) បានបង្ហាញថា៖ ចំនួនអ្នកស្លាប់សរុបក្នុង**ខេត្តកែប** (១៦៤នាក់) ក្នុងនោះស្លាប់ដោយសារជម្ងឺ ១១៥នាក់ ប្រហែល ៧០.១% **ខេត្តកំពត** អ្នកស្លាប់សរុបចំនួន (២.៤៤៧នាក់) ក្នុងនោះស្លាប់ដោយសារជម្ងឺ ២.០០១នាក់ ប្រហែល ៨១.៨% **ខេត្តកោះកុង** ចំនួនអ្នកស្លាប់សរុប (១២៣នាក់) ក្នុងនោះស្លាប់ដោយសារជម្ងឺ ៣៣នាក់ ប្រហែល ២៦.៨% **ខេត្តព្រះសីហនុ** ចំនួនអ្នកស្លាប់សរុប (៥៣០នាក់) ក្នុងនោះស្លាប់ដោយសារជម្ងឺ ៤៥៤នាក់ ប្រហែល ៨៥.៧% នៃចំនួនអ្នកស្លាប់ប្រចាំខេត្តនីមួយៗ ។

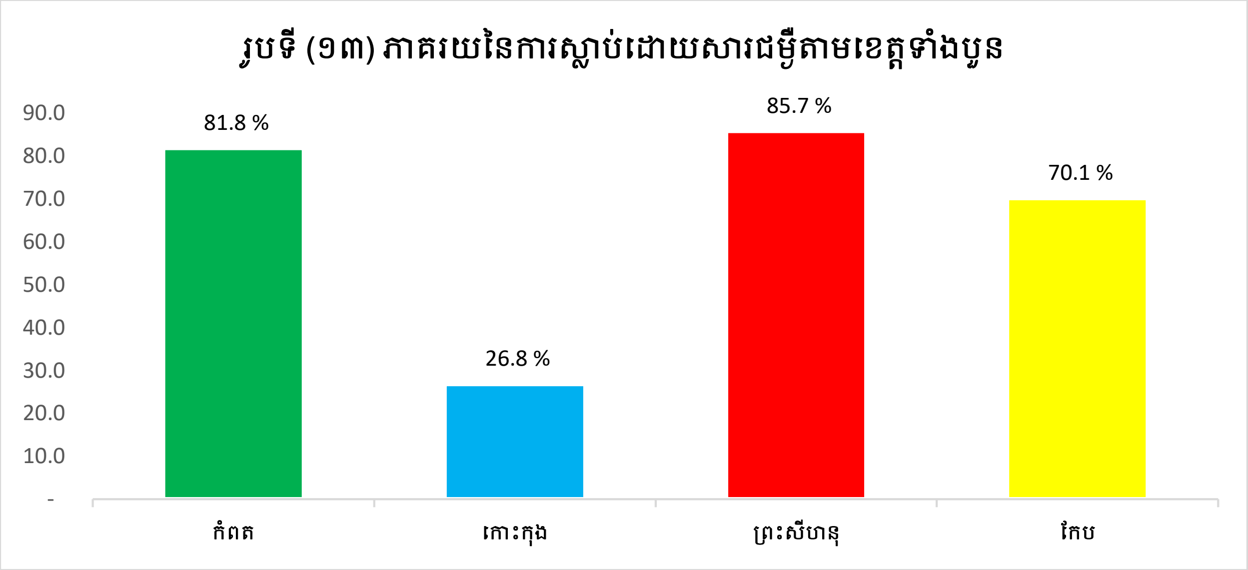

ខ/ គ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ និងលង់ទឹក

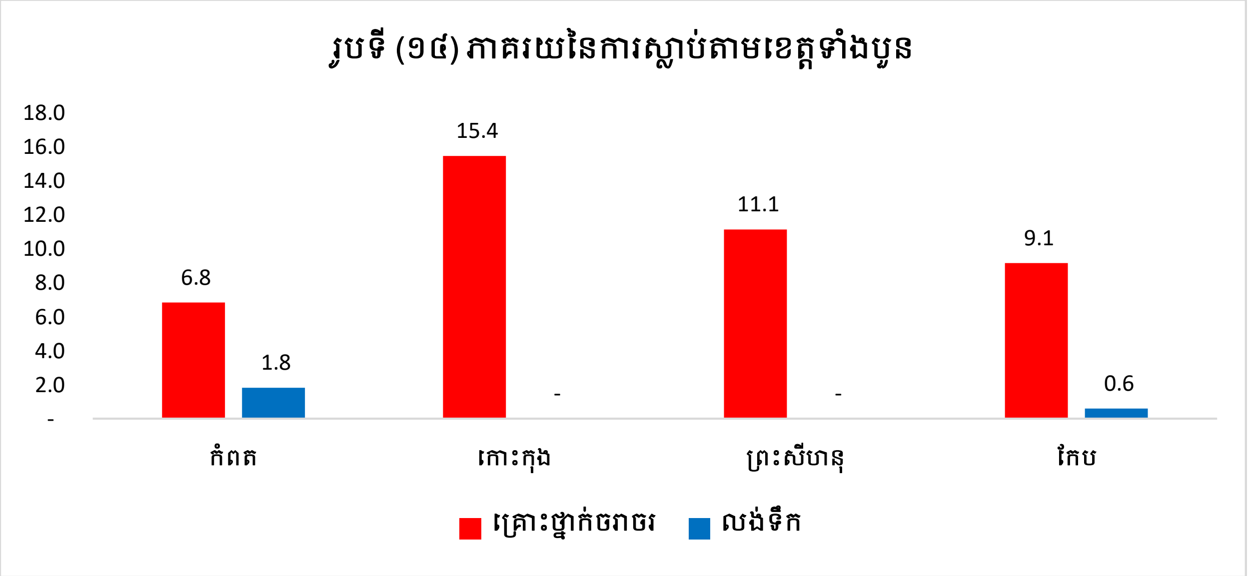

តារាងទី (៧) និងរូបទី (១៤) បានបង្ហាញថា៖ អ្នកស្លាប់សរុបមានចំនួន ១៦៤នាក់ ក្នុង**ខេត្តកែប** ក្នុងនោះដោយសារគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ ៩.១% និងលង់ទឹក ០.៦% **ខេត្តកំពត** មានចំនួន ២.៤៤៧នាក់ ក្នុងនោះដោយសារគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ ៦.៨% និងលង់ទឹក ១.៨% **ខេត្តកោះកុង** មានចំនួន១២៣នាក់ ក្នុងនោះដោយសារគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ ១៥.៤% **ខេត្តព្រះសីហនុ** មានចំនួន ៥៣០នាក់ ក្នុងនោះដោយសារគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ ១១.១% ។ សរុបសេចក្ដីមកក្នុង**ខេត្តកោះកុង**ក្នុងចំណោមខេត្តទាំងបួនភាគរយនៃការស្លាប់ដោយសារគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ខ្ពស់ជាងគេ។

គ/ អ្នកស្លាប់រយៈពេល១២ខែកន្លងមកតាមភេទ

រូបទី (១៥) ភាគរយអ្នកស្លាប់នៅរយៈពេល១២ខែកន្លងមកតាមភេទ និងតាមខេត្ត

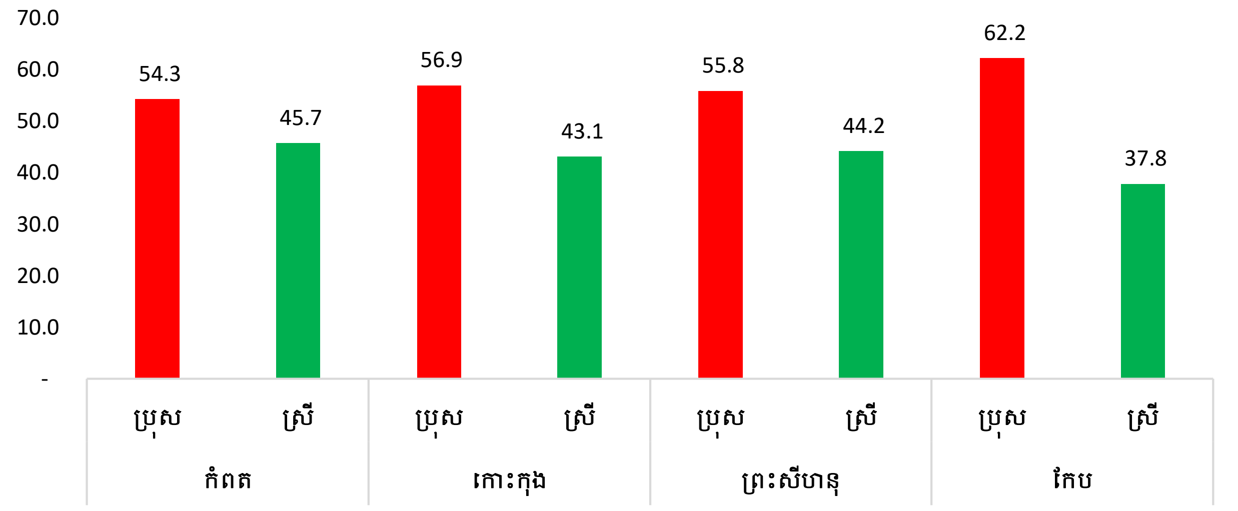

រូបទី (១៥) បានបង្ហាញថា៖ នៅក្នុងខេត្តកែបមានអ្នកស្លាប់សរុបចំនួន ១៦៤នាក់ ក្នុងនោះប្រុស ៦២.២% និងស្រី ៣៧.៨% ខេត្តកំពត មានចំនួន ២.៤៤៧នាក់ ក្នុងនោះប្រុស ៥៤.៣% និងស្រី ៤៥.៧% ខេត្តកោះកុង មានចំនួន ១២៣នាក់ ក្នុងនោះប្រុស ៥៦.៩% និងស្រី ៤៣.១% និងខេត្តព្រះសីហនុ មានចំនួន ៥៣០នាក់ ក្នុងនោះប្រុស ៥៥.៨% និងស្រី ៤៤.២% ។ សរុបមកចំនួនភាគរយអ្នកស្លាប់ប្រុសក្នុងខេត្តទាំងបួនមានភាគរយខ្ពស់ជាងស្រី។

២.៣ ពិការភាពប្រជាជន

២.៣.១ ពិការភាពនៃបុគ្គល

តារាង(៨)ពិការភាពនៃបុគ្គលតាមខេត្តទាំងបួន

បរិយាយ	កំពត	កោះកុង	ព្រះសីហនុ	កែប
បុគ្គលដែលរងគ្រោះដោយសារគ្រាប់មីន	៤.៥៤៦	២៣៧	៩៦៨	៥៨៧
មនុស្សចាស់ដែលគ្មានអ្នកមើលថែ	៥១៦	២៣	៨៩	២៨
អនីតិជនដែលពិការ (អាយុក្រោម១៨ឆ្នាំ)	២៧៨	១១៥	១៤២	៥៣
បុគ្គលពិការដែលមានប្រកពចំណូល	៧១៣	៣៨	១៣៥	៩៧
បុគ្គលពិការដែលគ្មានចំណូល	១.៤៨៣	៣៣	៣៥០	២៤៤

ក/ ការរងគ្រោះដោយសារគ្រាប់មីន

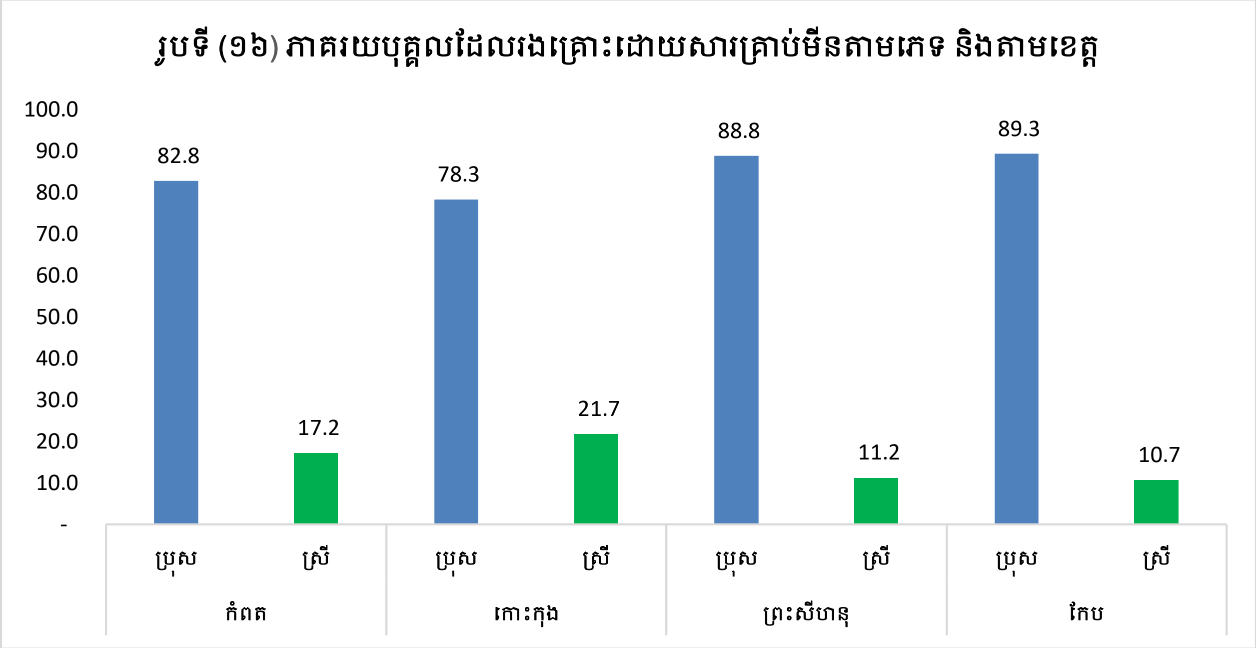

រូបទី(១៦) បានបង្ហាញថា៖ អ្នករងគ្រោះដោយសារគ្រាប់មីនដែលមានចំនួនច្រើនជាគេក្នុង**ខេត្តកំពត** ៤.៥៤៦នាក់ ក្នុងនោះប្រុស ៨២.៨% និងស្រី ១៧.២% បន្ទាប់មក**ខេត្តព្រះសីហនុ** ៩៦៨នាក់ ក្នុងនោះប្រុស ៨៨.៨% និងស្រី ១១.២% **ខេត្តកែប** មានចំនួន ៥៨៧នាក់ ក្នុងនោះប្រុស ៨៩.៣% និងស្រី ១០.៧% ចុងក្រោយ**ខេត្តកោះកុង** ចំនួន២៣៧នាក់ ក្នុងនោះប្រុស៧៨.៣% និងស្រី ២១.៧% ។

ខ/ មនុស្សចាស់ដែលគ្មានអ្នកមើលថែ ឬគ្រួសារផ្គត់ផ្គង់

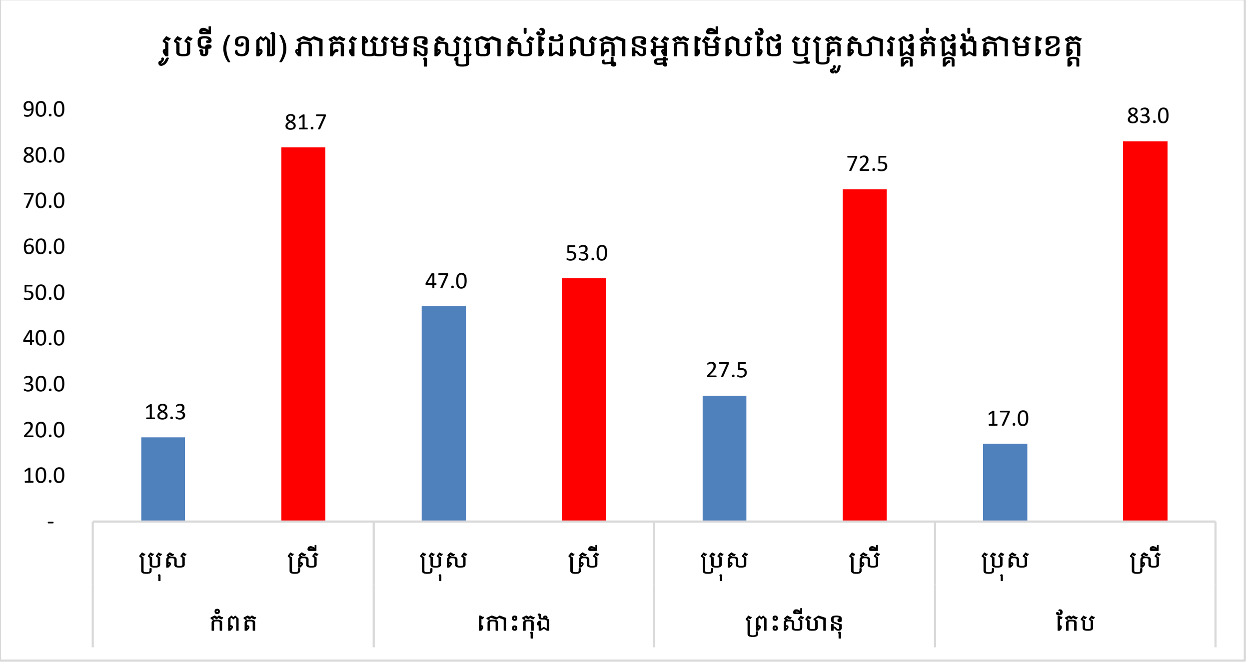

រូបទី (១៧) បានបង្ហាញអោយឃើញថា៖ មនុស្សចាស់ដែលគ្មានអ្នកមើលថែ ឬគ្រួសារផ្គត់ផ្គង់សរុបចំនួន ៥១៦នាក់ ក្នុង**ខេត្តកំពត** ក្នុងនោះមានប្រុស ១៨.៣% និងស្រី ៨១.៧% **ខេត្តកែប** សរុបចំនួន ២៨នាក់ ក្នុងនោះមានប្រុស ១៧% និងស្រី ៨៣% **ខេត្តកោះកុង** សរុបចំនួន ២៣នាក់ ក្នុងនោះមានប្រុស ៤៧% និងស្រី ៥៣% និង**ខេត្តព្រះសីហនុ** មានចំនួនសរុប ៨៩នាក់ ដោយក្នុងនោះមានប្រុស ២៧.៥% និងស្រី ៧២.៥% ។ សរុបមកភាគរយនៃចំនួនបុរសដែលជាមនុស្សចាស់ដែលគ្មានអ្នកមើលថែ ឬគ្រួសារផ្គត់ផ្គង់ក្នុងខេត្តនីមួយៗ មានអត្រាភាគរយខ្ពស់ជាងគេ។

គ/ អនីតិជនដែលពិការ(អាយុក្រោម១៨ឆ្នាំ)

រូបទី (១៨) ភាគរយអនីតិជនដែលពិការ (អាយុក្រោម១៨ឆ្នាំ)

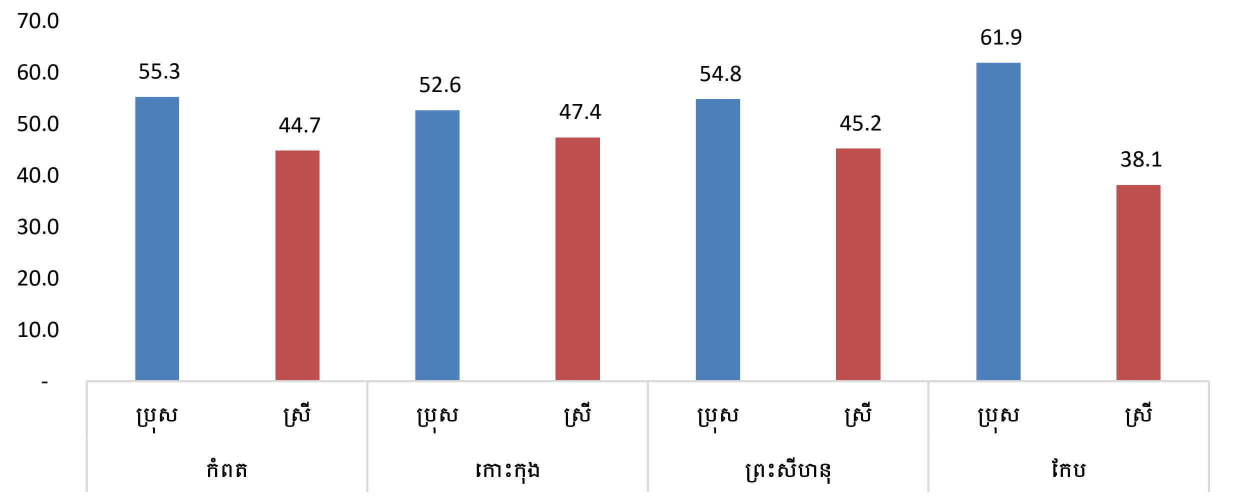

រូបទី (១៨) បានបង្ហាញថា៖ អនីតិជនដែលពិការភាពមានអាយុក្រោម១៨ឆ្នាំក្នុង**ខេត្តកំពត** សរុបចំនួន ២៧៨នាក់ ក្នុងនោះមានប្រុស៥៥.៣% និងស្រី៤៤.៧% **ខេត្តកែប** សរុបចំនួន ៥៣នាក់ ប្រុស ៦១.៩% និងស្រី ៣៨.១% **ខេត្តកោះកុង** សរុបចំនួន ១១៥ ប្រុស ៥២.៦% និងស្រី ៤៧.៤% **ខេត្តព្រះសីហនុ** សរុបចំនួន ១៤២នាក់ ក្នុងនោះមានចំនួនប្រុស ៥៤.៨% និងស្រី ៤៥.២% ។

ឃ/ ប្រភពចំណូលរបស់ជនពិការ

រូបទី (១៩) ភាគរយប្រភពចំណូលរបស់ជនពិការតាមខេត្ត

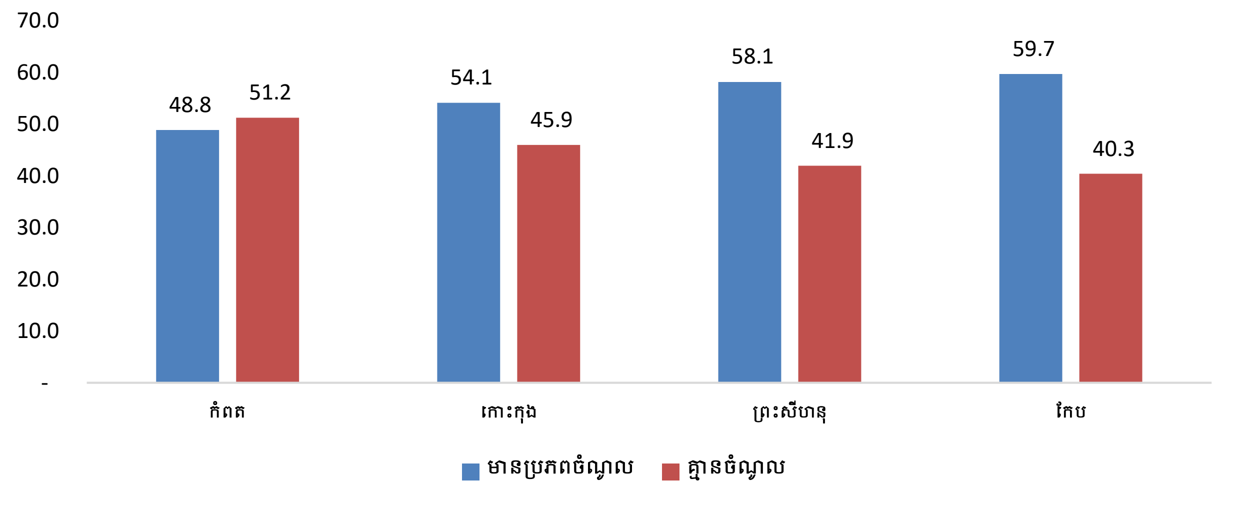

រូបទី (១៩) បានបង្ហាញថាៈ ចំនួនជនដែលពិការសរុបមាន ៣៤១នាក់ នៅខេត្តកែប ក្នុងនោះមានចំណូល ៥៩.៧% និងគ្មានចំណូល ៤០.៣% ខេត្តកំពត មានចំនួន ២.១៩៦នាក់ ក្នុងនោះមានចំណូល ៤៨.៨% និងគ្មានចំណូល ៥១.២% ខេត្តកោះកុង មានចំនួន ៧១នាក់ ក្នុងនោះមានចំណូល ៥៤.១% និងគ្មានចំណូល ៤៥.៩% និងចុងក្រោយខេត្តព្រះសីហនុ មានចំនួន ៤៨៥នាក់ ក្នុងនោះមានចំណូល ៥៨.១% និងគ្មានចំណូល ៤១.៩% ។

២.៤ ការប្រើប្រាស់ទឹក និងអនាម័យ

តារាងទី(៩) ប្រភពទឹកប្រើប្រាស់ដោយគ្រួសារ

បរិយាយ	កំពត	កោះកុង	ព្រះសីហនុ	កែប
គ្រួសារដែលទទួលបានទឹកស្អាតបរិភោគ(ទុយោ)	២៣.២១៩	៩.៦២៣	១៧.២២២	៤៤១
គ្រួសារដែលមានអណ្តូង	៤៣.៩៨១	៧.៩៨៦	១៨.៤០៨	៣.៥៨៤
គ្រួសារប្រើប្រាស់ទឹកភ្លៀងសម្រាប់បរិភោគ	១៣.៩៤០	៧៦២	១០០	៧៣០
គ្រួសារបានប្រើប្រាស់ទឹកស្រះ/បឹង/ស្ទឹង/ទន្លេ សម្រាប់បរិភោគ	៣២.៨៥៨	២.៥២៩	១.៤៩៤	២.៩០០
គ្រួសារមានបង្គន់អនាម័យផ្ទាល់ខ្លួន	៥៧.៨៧៣	១៤.៧៥០	២៧.០០៣	៥.៨៤០
គ្រួសារសរុប	**១៤៥.២៩០**	**២៨.៨៨៩**	**៤០.១៣០**	**៩.២៧១**

ក/ ការប្រើប្រាស់ទឹក

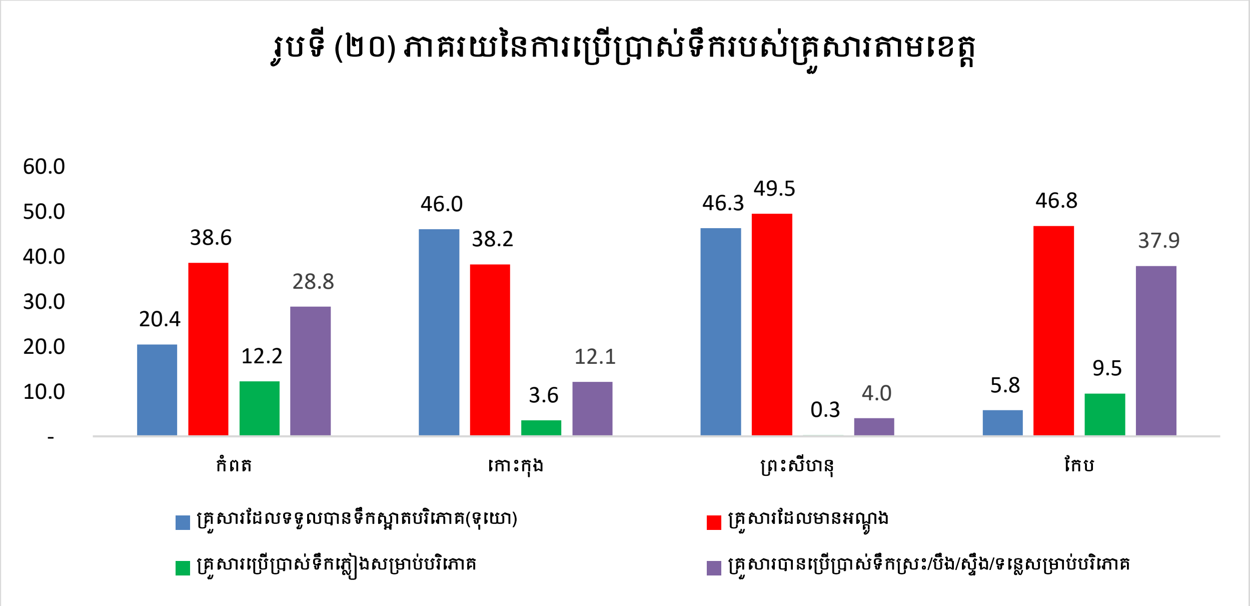

រូបទី (២០) បានបង្ហាញថា៖ **ខេត្តកែប** ក្នុងចំណោមគ្រួសារសរុប (៩.២៧១គ្រួសារ) ក្នុងនោះមានគ្រួសារដែលទទួលបានទឹកស្អាតបរិភោគ(ទុយោ) ៥.៨% គ្រួសារដែលមានអណ្តូង ៤៦.៨% គ្រួសារប្រើប្រាស់ទឹកភ្លៀងសម្រាប់បរិភោគ ៩.៥% និងគ្រួសារដែលបានប្រើប្រាស់ទឹកស្រះ/បឹង/ស្ទឹង/ទន្លេ សម្រាប់បរិភោគ ៣៧.៩% **ខេត្តកំពត** ក្នុងចំណោមគ្រួសារសរុប (១៤៥.២៩០គ្រួសារ) ក្នុងនោះមានគ្រួសារដែលទទួលបានទឹកស្អាតបរិភោគ(ទុយោ) ២០.៤% គ្រួសារដែលមានអណ្តូង ៣៨.៦% គ្រួសារប្រើប្រាស់ទឹកភ្លៀងសម្រាប់បរិភោគ ១២.២% និងគ្រួសារដែលបានប្រើប្រាស់ទឹកស្រះ/បឹង/ស្ទឹង/ទន្លេ សម្រាប់បរិភោគ ២៨.៨% **ខេត្តកោះកុង**

ក្នុងចំណោមគ្រួសារសរុប(២៨.៨៨៩គ្រួសារ) ក្នុងនោះមានគ្រួសារដែលទទួលបានទឹកស្អាតបរិភោគ(ទុយោ) ៤៦% គ្រួសារដែលមានអណ្តូង ៣៨.២% គ្រួសារប្រើប្រាស់ទឹកភ្លៀងសម្រាប់បរិភោគ ៣.៦% និងគ្រួសារដែលបានប្រើប្រាស់ទឹកស្រះ/បឹង/ស្ទឹង/ទន្លេ សម្រាប់បរិភោគ ១២.១% **ខេត្តព្រះសីហនុ** ក្នុងចំណោមគ្រួសារសរុប(៤០.១៣០គ្រួសារ) ក្នុងនោះមានគ្រួសារដែលទទួលបានទឹកស្អាតបរិភោគ(ទុយោ) ៤៦.៣% គ្រួសារដែលមានអណ្តូង ៤៩.៥% គ្រួសារប្រើប្រាស់ទឹកភ្លៀងសម្រាប់បរិភោគ ០.៣% និងគ្រួសារដែលបានប្រើប្រាស់ទឹកស្រះ/បឹង/ស្ទឹង/ទន្លេ សម្រាប់បរិភោគ ៤% ។

ខ/ អនាម័យ

រូបទី (២១) ភាគរយនៃគ្រួសារមានបង្គន់អនាម័យផ្ទាល់ខ្លួនតាមខេត្តទាំងបួន

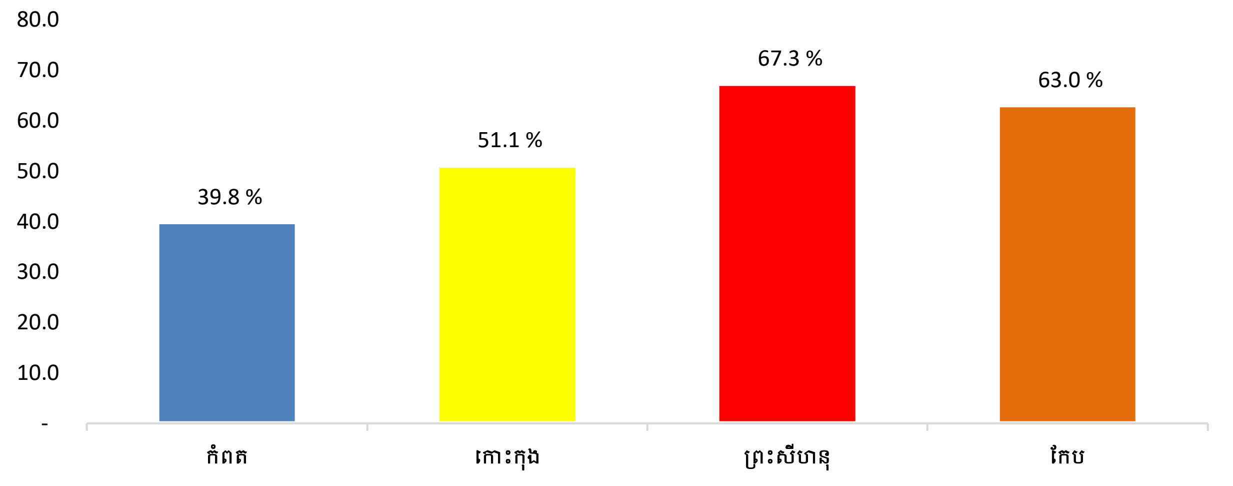

រូបទី (២១) បានបង្ហាញថា៖ **ខេត្តកែប** ក្នុងចំណោមគ្រួសារសរុប (៩.២៧១គ្រួសារ) ក្នុងនោះមានគ្រួសារដែលមានបង្គន់អនាម័យប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ ៦៣% **ខេត្តកំពត** ក្នុងចំណោមគ្រួសារសរុប (១៤៥.២៩០ គ្រួសារ) ក្នុងនោះមានគ្រួសារដែលមានបង្គន់អនាម័យប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ ៣៩.៨% **ខេត្តកោះកុង** ក្នុងចំណោមគ្រួសារសរុប (២៨.៨៨៩គ្រួសារ) ក្នុងនោះមានគ្រួសារដែលមានបង្គន់អនាម័យប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ ៥១.១% **ខេត្តព្រះសីហនុ** ក្នុងចំណោមគ្រួសារសរុប (៤០.១៣០គ្រួសារ) ក្នុងនោះមានគ្រួសារដែលមានបង្គន់អនាម័យប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ ៦៧.៣% ។

គ/ គ្រួសារដែលគ្មានផ្ទះសម្បែង

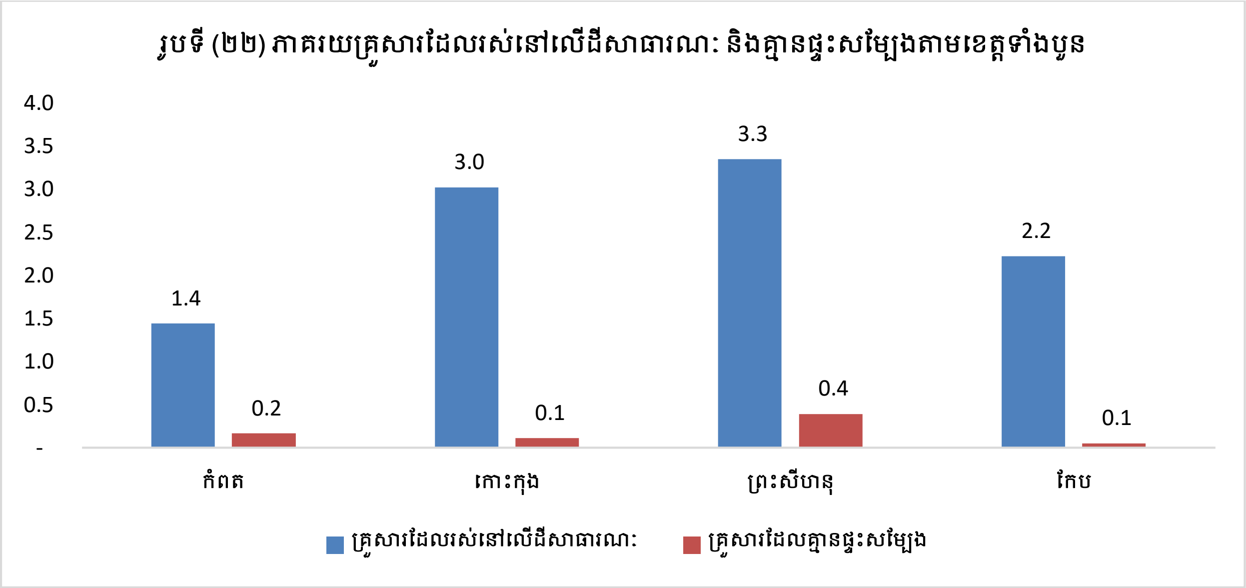

រូបទី (២២) បានបង្ហាញថា៖ **ខេត្តកែប** ក្នុងចំណោមគ្រួសារសរុប (៩.២៧១គ្រួសារ) ក្នុងនោះមានគ្រួសារដែលរស់នៅលើដីសាធារណៈ ២.២% និងគ្រួសារដែលគ្មានផ្ទះសម្បែង ០.១% **ខេត្តកំពត** ក្នុងចំណោមគ្រួសារសរុប (១៤៥.២៩០គ្រួសារ) ក្នុងនោះមានគ្រួសារដែលរស់នៅលើដីសាធារណៈ ១.៤% និងនិងគ្រួសារដែលគ្មានផ្ទះសម្បែង ០.២% **ខេត្តកោះកុង** ក្នុងចំណោមគ្រួសារសរុប (២៨.៨៨៩គ្រួសារ) ក្នុងនោះមានគ្រួសារដែលរស់នៅលើដីសាធារណៈ ៣% និងនិងគ្រួសារដែលគ្មានផ្ទះសម្បែង ០.១% **ខេត្តព្រះសីហនុ** ក្នុងចំណោមគ្រួសារសរុប (៤០.១៣០គ្រួសារ) ក្នុងនោះមានគ្រួសារដែលរស់នៅលើដីសាធារណៈ ៣.៣% និងនិងគ្រួសារដែលគ្មានផ្ទះសម្បែង ០.៤% ។

២.៥ បរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

ក/ ទីតាំងរបស់ផ្ទៃដីចោលសម្រាម

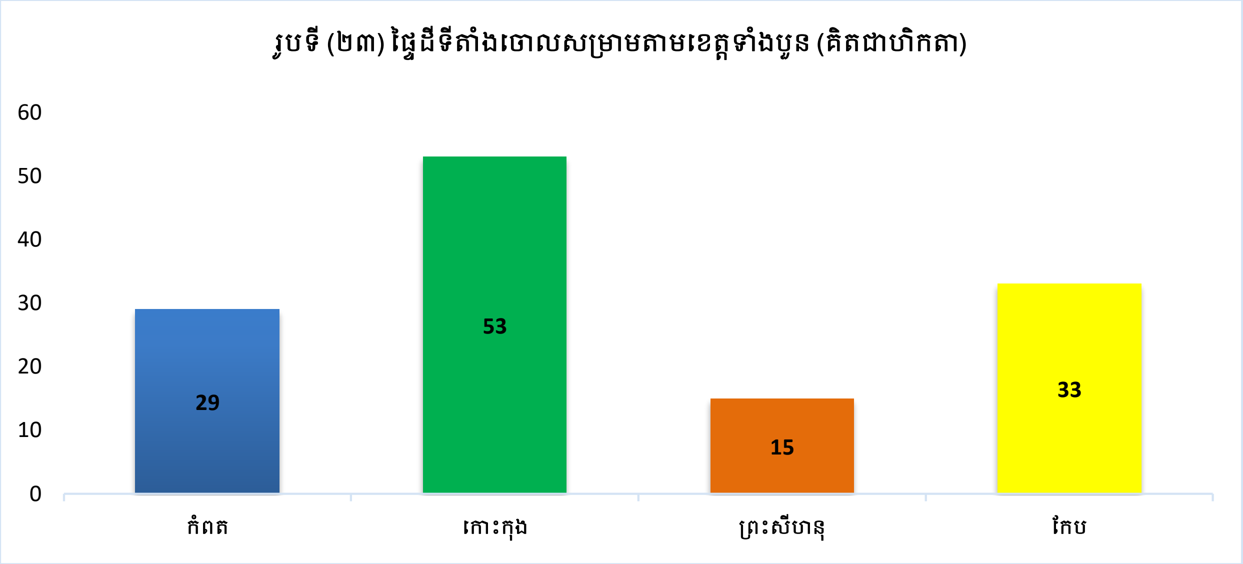

រូបទី(២៣) បានបង្ហាញថា៖ ក្នុងចំណោមខេត្តទាំងបួនខេត្តដែលមានផ្ទៃដីចោលសម្រាមធំជាងគេ គឺ**ខេត្តកោះកុង** ៥៣ ហិកតា បន្ទាប់មក**ខេត្តកែប** ៣៣ ហិកតា **ខេត្តកំពត** ២៩ ហិកតា និង**ខេត្តព្រះសីហនុ** ១៥ ហិកតា ។

ខ/ ទីតាំងរបស់ផ្ទៃដីចោលកាកសំណល់ឧស្សាហកម្ម

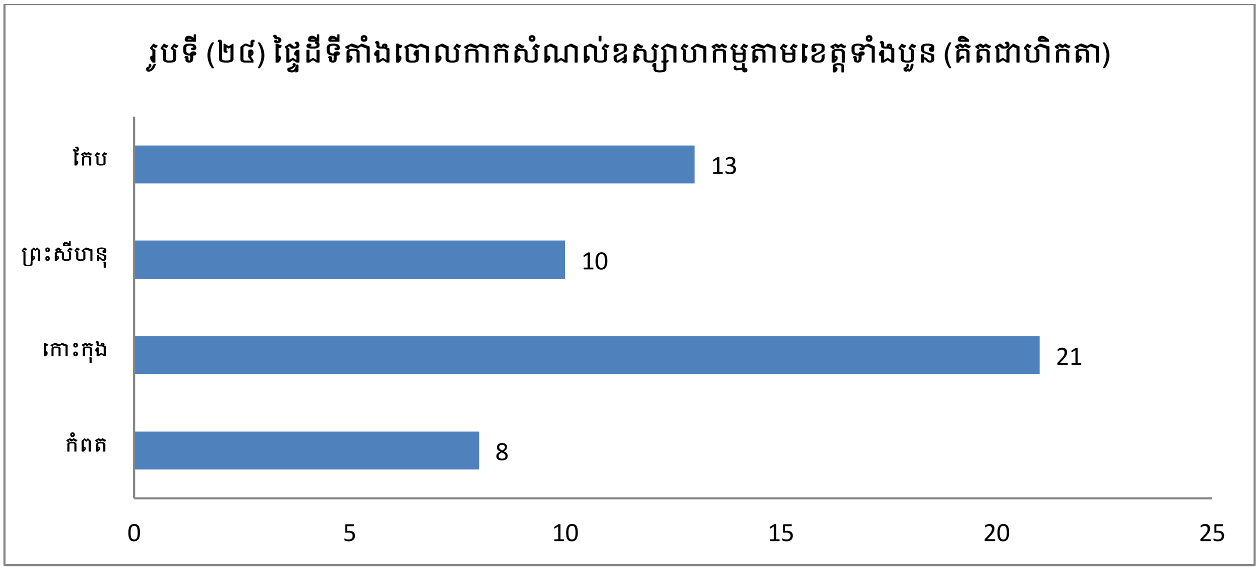

រូបទី(២៤) បានបង្ហាញថា៖ **ខេត្តកែប** មានផ្ទៃដីចោលកាកសំណល់ឧស្សាហកម្ម ១៣ ហិកតា **ខេត្តកំពត** មានផ្ទៃដីចោលកាកសំណល់ឧស្សាហកម្ម ៨ ហិកតា **ខេត្តកោះកុង** មានផ្ទៃដីចោលកាកសំណល់ឧស្សាហកម្ម ២១ ហិកតា និង**ខេត្តព្រះសីហនុ** មានផ្ទៃដីចោលកាកសំណល់ឧស្សាហកម្ម ១០ ហិកតា ។

គ/ ការចម្អិនអាហាររបស់គ្រួសារ

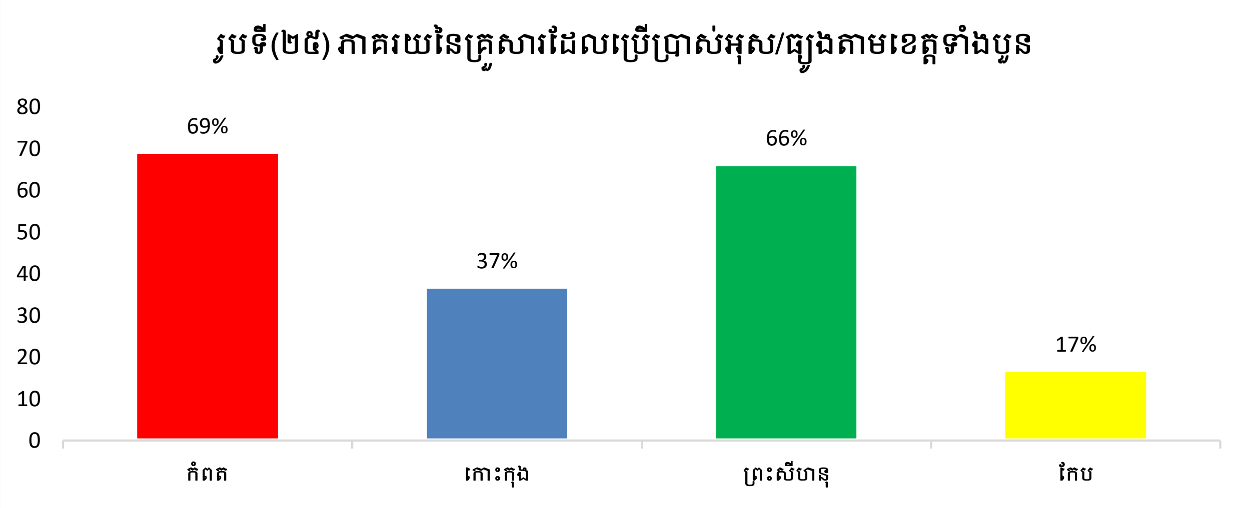

រូបទី (២៥) បានបង្ហាញថា៖ **ខេត្តកែប** ក្នុងចំណោមគ្រួសារសរុប (៩.២៧១គ្រួសារ) ក្នុងនោះគ្រួសារដែលប្រើប្រាស់អុស/ធ្យូង ១៧% **ខេត្តកំពត** ក្នុងចំណោមគ្រួសារសរុប (១៤៥.២៩០គ្រួសារ) ក្នុងនោះគ្រួសារដែលប្រើប្រាស់អុស/ធ្យូង ៦៩% **ខេត្តកោះកុង** ក្នុងចំណោមគ្រួសារសរុប (២៨.៨៨៩គ្រួសារ) ក្នុងនោះគ្រួសារដែលប្រើប្រាស់អុស/ធ្យូង ៣៧% និង**ខេត្តព្រះសីហនុ** ក្នុងចំណោមគ្រួសារសរុប (៤០.១៣០គ្រួសារ) ក្នុងនោះគ្រួសារដែលប្រើប្រាស់អុស/ធ្យូង ៦៦% ។

ឃ/ ធនធានធម្មជាតិ

តារាងទី (១០) ធនធានធម្មជាតិ

បរិយាយ	កំពត	កោះកុង	ព្រះសីហនុ	កែប
ព្រៃឈើគ្របដណ្តប់	១៣.៦៥៦	៦៥៦	៥.១៣០	៣៧១
ការដាំកូនឈើ	៣៨៦	៤	០	៤
ការកាប់ឆ្ការព្រៃ	១០៧	៣៦	១.០៦០	០

តារាងទី(១០) បានបង្ហាញអោយដឹងថា៖ **ខេត្តកែប** មានព្រៃឈើគ្របដណ្តប់ចំនួន ៣៧១ ហិកតា ការដាំកូនឈើឡើងវិញ ៤ ហិកតា និងពុំមានការកាប់ឆ្ការព្រៃទេ **ខេត្តកំពត** មានព្រៃឈើគ្របដណ្តប់ចំនួន ១៣.៦៥៦ ហិកតា ការដាំកូនឈើឡើងវិញ ៣៨៦ ហិកតា និងការកាប់ឆ្ការព្រៃ ១០៧ ហិកតា **ខេត្តកោះកុង** មានព្រៃឈើគ្របដណ្តប់ចំនួន ៦៥៦ ហិកតា ការដាំកូនឈើឡើងវិញ ៤ ហិកតា និងការកាប់ឆ្ការព្រៃ ៣៦ ហិកតា **ខេត្តព្រះសីហនុ** មានព្រៃឈើគ្របដណ្តប់ចំនួន ៥.១៧០ ហិកតា ការដាំកូនឈើឡើងវិញពុំមាន និងការកាប់ឆ្ការព្រៃចំនួន ១.០៦០ ហិកតា ។

២.៦ គ្រោះធម្មជាតិ

ក/ គ្រួសារដែលមានផលប៉ះពាល់ដោយគ្រោះធម្មជាតិ

តារាង (១១) គ្រួសារដែលមានផលប៉ះពាល់ដោយគ្រោះធម្មជាតិតាមខេត្តទាំងបួន

គ្រោះធម្មជាតិ	ទឹកជំនន់	ដីបាក់ឬស្រុត	គ្រោះរាំងស្ងួត	ខ្យល់ព្យុះ/ខ្យល់កន្ត្រាក់
កំពត	១.០៩៧	១១	២.៧៤៦	៩៣
កោះកុង	-	-	៣០២	៣៥
ព្រះសីហនុ	-	-	-	២៣
កែប	-	-	-	២១

តារាងទី (១១) បានបង្ហាញអោយដឹងថាៈ គ្រួសារដែលមានផលប៉ះពាល់ដោយគ្រោះធម្មជាតិ ក្នុងនោះ**ខេត្តកំពត** រងគ្រោះដោយសារទឹកជំនន់ ១.០៩៧ គ្រួសារ រងគ្រោះដោយសារដីបាក់ឬស្រុត ១១ គ្រួសារ គ្រោះរាំងស្ងួត ២.៧៤៦ គ្រួសារ និងខ្យល់ព្យុះ/ខ្យល់កន្ត្រាក់ ៩៣ គ្រួសារ ។ **ខេត្តកោះកុង** រងគ្រោះរាំងស្ងួតចំនួន ៣០២ គ្រួសារ និងខ្យល់ព្យុះ/ខ្យល់កន្ត្រាក់ ៣៥ គ្រួសារ ។ **ខេត្តព្រះសីហនុ** រងគ្រោះដោយសារខ្យល់ព្យុះ/ខ្យល់កន្ត្រាក់ ២៣ គ្រួសារ ។ **ខេត្តកែប** រងគ្រោះដោយសារខ្យល់ព្យុះ/ខ្យល់កន្ត្រាក់ ២១ គ្រួសារ ។

ខ/ ផ្ទៃដីដែលមានផលប៉ះពាល់ដោយគ្រោះធម្មជាតិ

តារាង (១២) ផ្ទៃដីដែលមានផលប៉ះពាល់ដោយគ្រោះធម្មជាតិតាមខេត្តទាំងបួន(គិតជាហិកតា)

គ្រោះធម្មជាតិ	ទឹកជំនន់	ដីបាក់ឬស្រុត	គ្រោះរាំងស្ងួត	ខ្យល់ព្យុះ/ខ្យល់កន្ត្រាក់
កំពត	៥០៣	-	២.០៤០	១៩០
កោះកុង	-	-	៥	៥
ព្រះសីហនុ	-	-	-	៧៨០
កែប	-	-	-	២២

តារាងទី (១២) បានបង្ហាញអោយដឹងថា៖ ផ្ទៃដីដែលមានផលប៉ះពាល់ដោយគ្រោះធម្មជាតិ ក្នុងនោះខេត្តកំពត រងគ្រោះដោយសារទឹកជំនន់ ៥០៣ ហិកតា រងគ្រោះដោយគ្រោះរាំស្ងួត ២.០៤០ ហិកតា និងរងគ្រោះដោយសារខ្យល់ព្យុះ/ខ្យល់កន្ត្រាក់ ១៩០ ហិកតា ។ ខេត្តកោះកុង ផ្ទៃដីដែលមានផលប៉ះពាល់ដោយគ្រោះរាំងស្ងួត ៥ ហិកតា និងដោយសារខ្យល់ព្យុះ/ខ្យល់កន្ត្រាក់ ៥ ហិកតា ។ ខេត្តព្រះសីហនុ ផ្ទៃដីដែលមានផលប៉ះពាល់ដោយសារខ្យល់ព្យុះ/ខ្យល់កន្ត្រាក់ ៧៨០ ហិកតា ។ ខេត្តកែប ដីដែលមានផលប៉ះពាល់ដោយសារខ្យល់ព្យុះ/ខ្យល់កន្ត្រាក់ ២២ ហិកតា ។

២.៧ សន្តិសុខសង្គម និង សេដ្ឋកិច្ច

២.៧.១ អសន្តិសុខសង្គម

បញ្ហាសន្តិសុខសង្គមសំដៅលើការករណី លួច ឆក់ ប្លន់ ចាប់ជំរិត និងឧក្រិដ្ឋកម្ម ប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន ជម្លោះដីធ្លីនៅក្នុងមូលដ្ឋាន ។ ចំពោះករណីទាំងអស់នេះទោះបីជាមានចំនួនកើតឡើងច្រើនករណីក៏ដោយ ក៏រាជរដ្ឋាភិបាលនៅតែខិតខំដោះស្រាយបានមួយចំនួនធំដែរ ដូច្នេះតួលេខបានបង្ហាញដូចខាងក្រោមនេះ។

ក/ ករណីលួច

រូបទី (២៦) ចំនួនករណី លួច ឆក់ ប្លន់ តាមខេត្តទាំងបួន

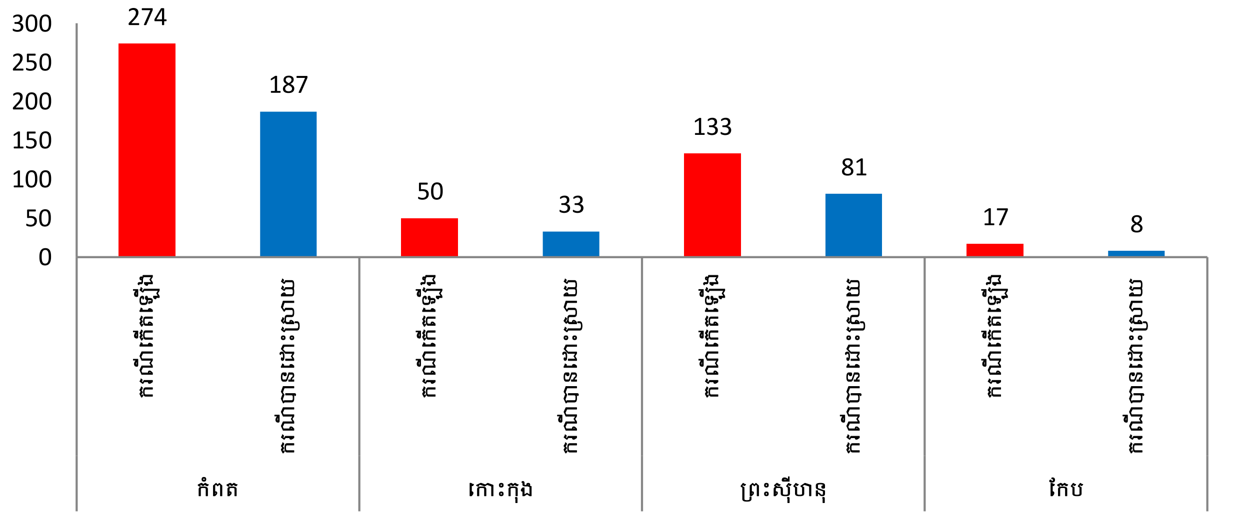

រូបទី(២៦) នេះបានបង្ហាញអោយឃើញថា៖ **ខេត្តកំពត** មានករណីលួច ឆក់ និងប្លន់សរុប ២៧៤ ករណី ក្នុងនោះដោយស្រាយបានចំនួន ១៨៧ ករណី **ខេត្តកោះកុង** មានករណីលួច ឆក់ និងប្លន់ សរុប ៥០ ករណី ក្នុងនោះបានធ្វើការដោះស្រាយបានចំនួន ៣៣ ករណី **ខេត្តព្រះសីហនុ** មានករណីលួច ឆក់

និងប្លន់សរុប ១៣៣ ករណី ក្នុងនោះបានធ្វើការដោះស្រាយបានចំនួន ៨១ ករណី **ខេត្តកែប** មានករណីលួច ឆក់ និងប្លន់សរុប ១៧ ករណី ក្នុងនោះបានធ្វើការដោះស្រាយបានចំនួន ៨ ករណី ។

ខ/ ករណីឃាតកម្ម ប្លន់ និងឧក្រិដ្ឋកម្ម

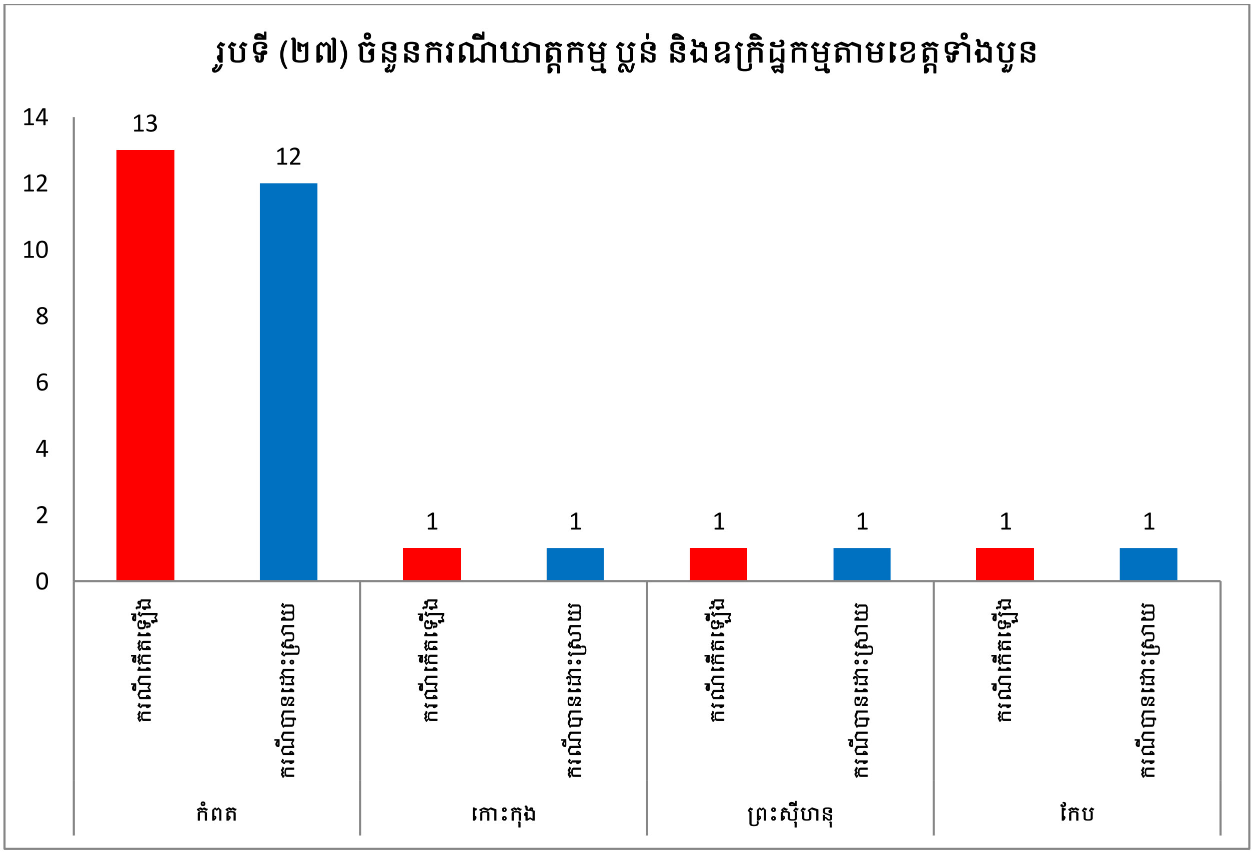

រូបទី(២៧) បានបង្ហាញថា៖ **ខេត្តកំពត** មានអំពើឃាតកម្ម ប្លន់ និងឧក្រិដឋកម្មសរុបចំនួន ១៣ ករណី បានដោះស្រាយ ១៣ ករណី សល់ ១ ករណីទៀតពុំទាន់បានដោះស្រាយ ។ **ខេត្តកោះកុង** មានអំពើឃាតកម្ម ប្លន់ និងឧក្រិដឋកម្មសរុបចំនួន ១ ករណី និងបានដោះស្រាយរួចរាល់។ **ខេត្តព្រះសីហនុ** មានអំពើឃាតកម្ម ប្លន់ និងឧក្រិដឋកម្មសរុបចំនួន ១ ករណីដែរ ហើយក៏បានដោះស្រាយរួចរាល់ផងដែរ។ **ខេត្តកែប** មានអំពើឃាតកម្ម ប្លន់ និងឧក្រិដឋកម្មសរុបចំនួន ១ ករណីដែរ ហើយក៏បានដោះស្រាយរួចរាល់ផងដែរ។

គ/ ជម្លោះដីធ្លី

រូបទី (២៨) ចំនួនករណីជម្លោះដីធ្លីដែលកើតមានតាមខេត្តទាំងបួន

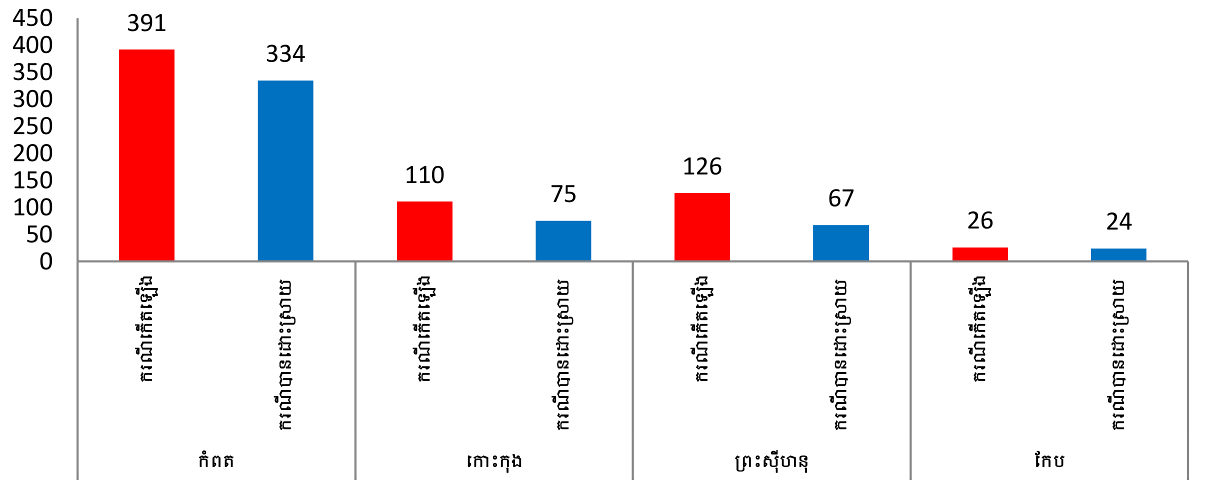

រូបទី(២៨) បានបង្ហាញថា៖ ករណីជម្លោះដីធ្លីក្នុង**ខេត្តកំពត** សរុបចំនួន ៣៩១ ករណី ក្នុងនោះ អាជ្ញាធរបានធ្វើការដោះស្រាយជូនប្រជាពរដ្ឋបាន ៣៣៤ ករណី។ **ខេត្តកោះកុង** មានករណីជម្លោះដីធ្លី សរុបចំនួន ១១០ ករណី បានធ្វើការដោះស្រាយបាន ៧៥ ករណី។ **ខេត្តព្រះសីហនុ** មានករណីជម្លោះដីធ្លី សរុបចំនួន ១២៦ ករណី បានធ្វើការដោះស្រាយបាន ៦៧ ករណី។ **ខេត្តកែប** មានករណីជម្លោះដីធ្លីសរុប ចំនួន ២៦ បានធ្វើការដោះស្រាយបាន ២៤ ករណី។

ឃ/ ការទាស់ទែងគ្នារបស់ប្រជាពលរដ្ឋ

រូបទី (២៩) ចំនួនករណីដែលប្រជាពលរដ្ឋទាស់ទែងគ្នាតាមខេត្តទាំងបួន

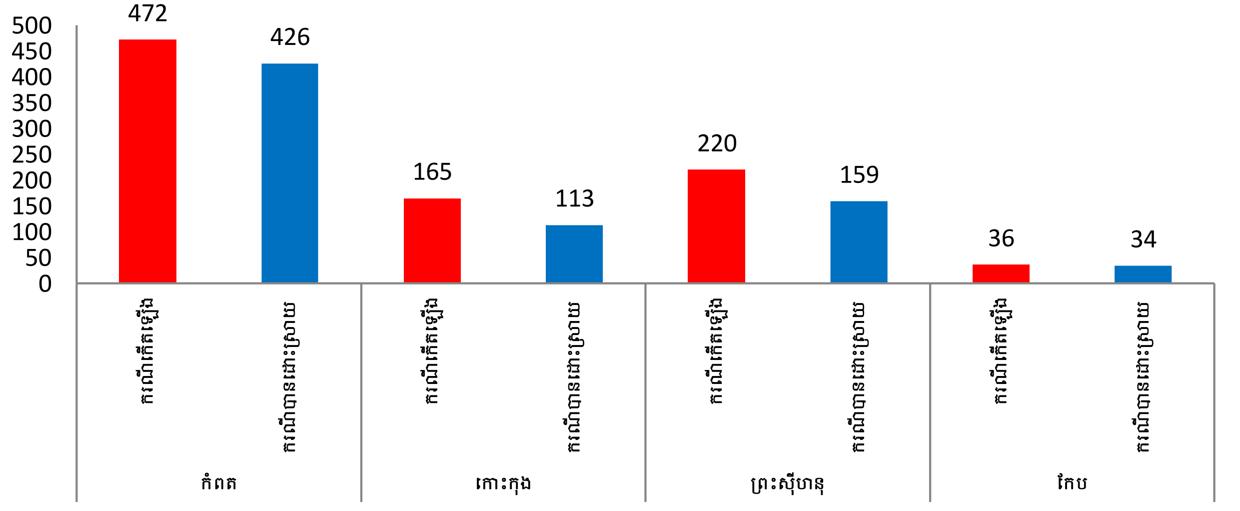

រូបទី(២៩) បានបង្ហាញថាៈ ករណីជម្លោះទាស់ទែងគ្នារបស់ប្រជាពលរដ្ឋក្នុង**ខេត្តកំពត** សរុបចំនួន ៤៧២ ករណី ដោះស្រាយបាន ៤២៦ ករណី។ **ខេត្តកោះកុង** ករណីជម្លោះទាស់ទែងគ្នារបស់ប្រជាពលរដ្ឋសរុបចំនួន ១៦៥ ករណី ដោះស្រាយបាន ១១៣ ករណី។ **ខេត្តព្រះសីហនុ** មានករណីជម្លោះទាស់ទែងគ្នារបស់ប្រជាពលរដ្ឋសរុបចំនួន ២២០ ករណី ដោះស្រាយបានចំនួន ១៥៩ ករណី ។ **ខេត្តកែប** មានករណីជម្លោះទាស់ទែងគ្នារបស់ប្រជាពលរដ្ឋសរុបចំនួន ៣៦ ករណី និងដោះស្រាយបានចំនួន ៣៤ ករណី។

ង/ បទឃាតកម្ម

រូបទី (៣០) ចំនួនករណីបទឃាតកម្មតាមខេត្តទាំងបួន

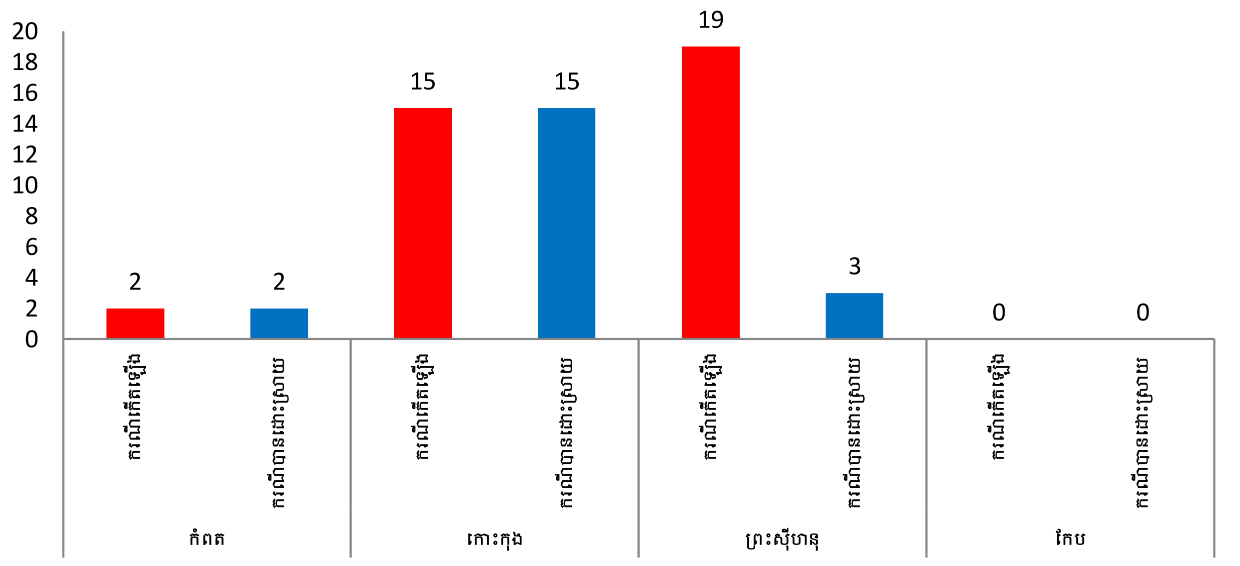

រូបទី(៣០) បានបង្ហាញថាៈ ករណីបទឃាតកម្មដែលបានកើតឡើងនៅ**ខេត្តកំពត** សរុបចំនួន ២ ករណី ក្នុងនោះអាជ្ញាធរបានធ្វើការដោះស្រាយបានទាំង ២ ករណី ។ **ខេត្តកោះកុង** សរុបចំនួនបទឃាតកម្មចំនួន ១៥ ករណី ក្នុងនោះអាជ្ញាធរបានធ្វើការដោះស្រាយបានទាំង ១៥ ករណីដូចគ្នា។ **ខេត្តព្រះសីហនុ** មានបទឃាតកម្មសរុបចំនួន ១៩ ករណីដោយក្នុងនោះអាជ្ញាធរបានដោះស្រាយបានតែ ៣ ករណីប៉ុណ្ណោះដោយឡែកនៅក្នុង**ខេត្តកែប** វិញពុំមានបទឃាតកម្មកើតឡើងទេ។

ច/ ការប្រើប្រាស់អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ និងគ្រឿងញៀន

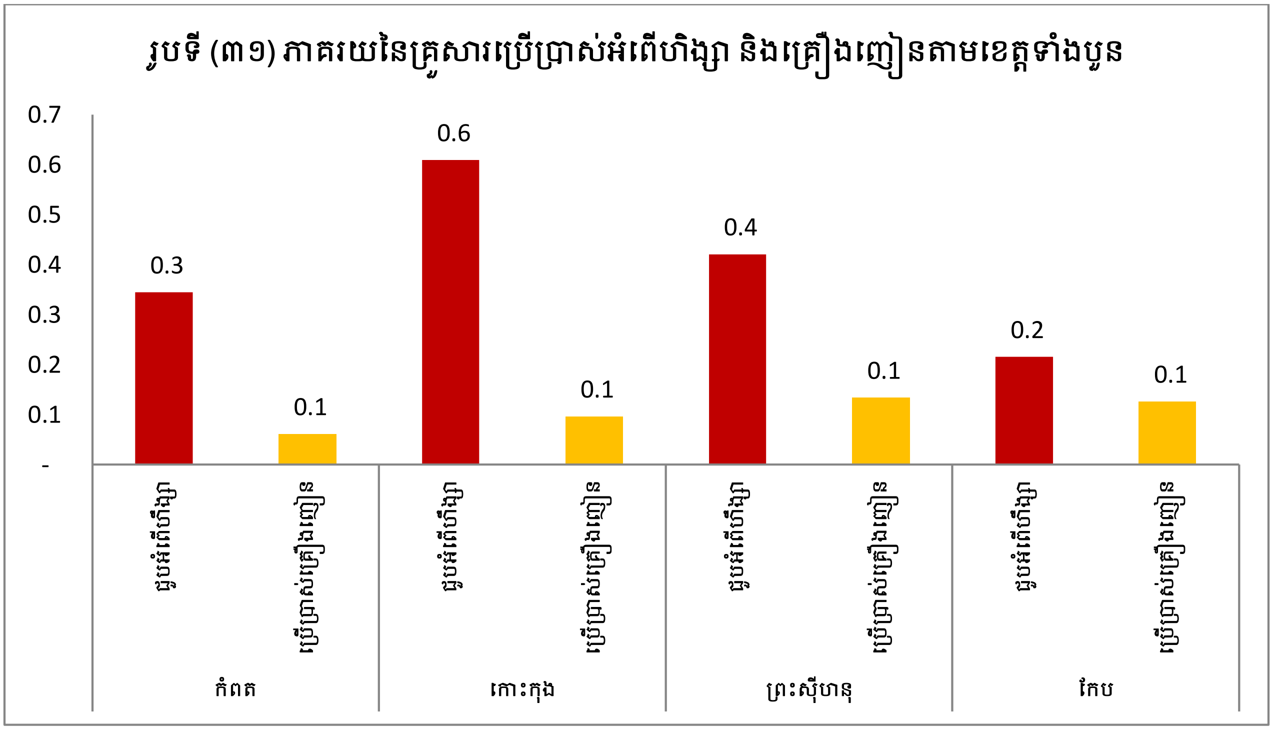

រូបទី(៣១) បានបង្ហាញថា៖ ក្នុងចំណោមគ្រួសារនៅ**ខេត្តកំពត** (១.០០០គ្រួសារ) ក្នុងនោះមានចំនួន ៣ គ្រួសារបានប្រើប្រាស់អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ និង ១ គ្រួសារ ទៀតបានប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន។ **ខេត្តកោះកុង** ក្នុងចំណោម (១.០០០គ្រួសារ) មានគ្រួសារចំនួន ៦ គ្រួសារ បានប្រើប្រាស់អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ និង ១ គ្រួសារ ទៀតបានប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន ។ **ខេត្តព្រះសីហនុ** ក្នុងចំណោម (១.០០០ គ្រួសារ) មាន ៤ គ្រួសារ បានប្រើប្រាស់អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ និង ១ គ្រួសារ ទៀតបានប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន **ខេត្តកែប** ក្នុងចំណោម (១.០០០គ្រួសារ) មាន ២ គ្រួសារប្រើប្រាស់អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ និង ១ គ្រួសារ ទៀតបានប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន ។

ឆ/ ស្ត្រីរងគ្រោះដោយសារការរំលោភបំពាន់ផ្លូវភេទ និងជួញដូរ

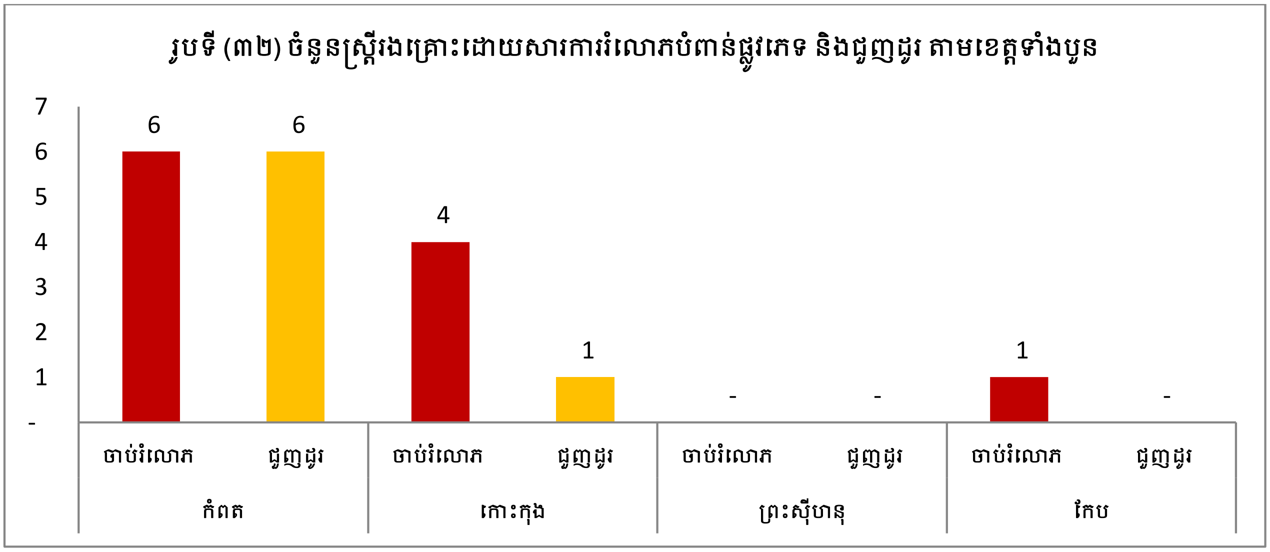

រូបទី(៣២) បានបង្ហាញថា៖ ក្នុងចំណោមស្ត្រីរងគ្រោះដោយសារការរំលោភបំពាន់ផ្លូវភេទ និងការជួញដូរក្នុង**ខេត្តកំពត** ចំនួន ១២ ករណី (ការចាប់រំលោភ ៦ ករណី និងការជួញដូរ ៦ ករណី) ។ **ខេត្តកោះកុង** ក្នុងចំណោមស្ត្រីរងគ្រោះដោយសារការរំលោភបំពាន់ផ្លូវភេទ និងការជួញដូរ ៥ ករណី (ការចាប់រំលោភ ៤ ករណី និងការជួញដូរ ១ ករណី) ។ **ខេត្តព្រះសីហនុ** ពុំមានការស្ត្រីដែលបានរងគ្រោះដោយសារការរំលោភបំពាន់ផ្លូវភេទ និងការជួញដូរទេ ។ **ខេត្តកែប** មានស្ត្រីរងគ្រោះដោយសារការរំលោភបំពាន់ផ្លូវភេទ ចំនួន ១ ករណី និងគ្មានការជួញដូរទេ។

ជ/ ស្ត្រីរងគ្រោះដោយសារការចាប់រំលោភនិងជួញដូរតាមក្រុមអាយុ

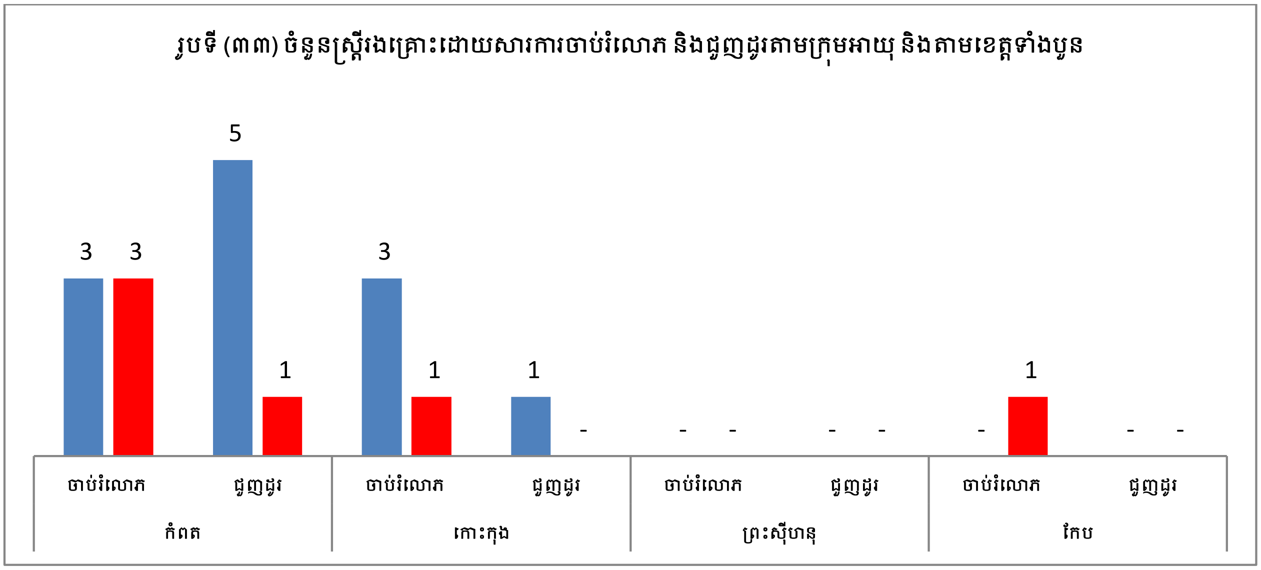

រូបទី (៣៣) បានបង្ហាញថា៖ ក្នុងចំណោមស្ត្រីរងគ្រោះដោយសារការរំលោភបំពាន់ផ្លូវភេទ និងការជួញដូរក្នុង**ខេត្តកំពត** ចំនួន ១២ ករណី (ការរំលោភបំពាន់ផ្លូវភេទអាយុក្រោម១៨ឆ្នាំចំនួន ៣ ករណី) **ខេត្តកោះកុង** ក្នុងចំណោមស្ត្រីរងគ្រោះដោយសារការរំលោភបំពាន់ផ្លូវភេទ និងការជួញដូរ ៥ ករណី (ការរំលោភបំពាន់ផ្លូវភេទអាយុក្រោម១៨ឆ្នាំចំនួន ៣ ករណី) **ខេត្តព្រះសីហនុ**ពុំមានការស្ត្រីដែលបានរងគ្រោះដោយសារការរំលោភបំពាន់ផ្លូវភេទ និងការជួញដូរទេ ។ **ខេត្តកែប** មានស្ត្រីរងគ្រោះដោយសារការរំលោភបំពាន់ផ្លូវភេទ ចំនួន ១ ករណី (ការរំលោភបំពាន់ផ្លូវភេទអាយុក្រោម១៨ឆ្នាំចំនួន ១ ករណី) ។

២.៧.២ ស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចគ្រួសារ

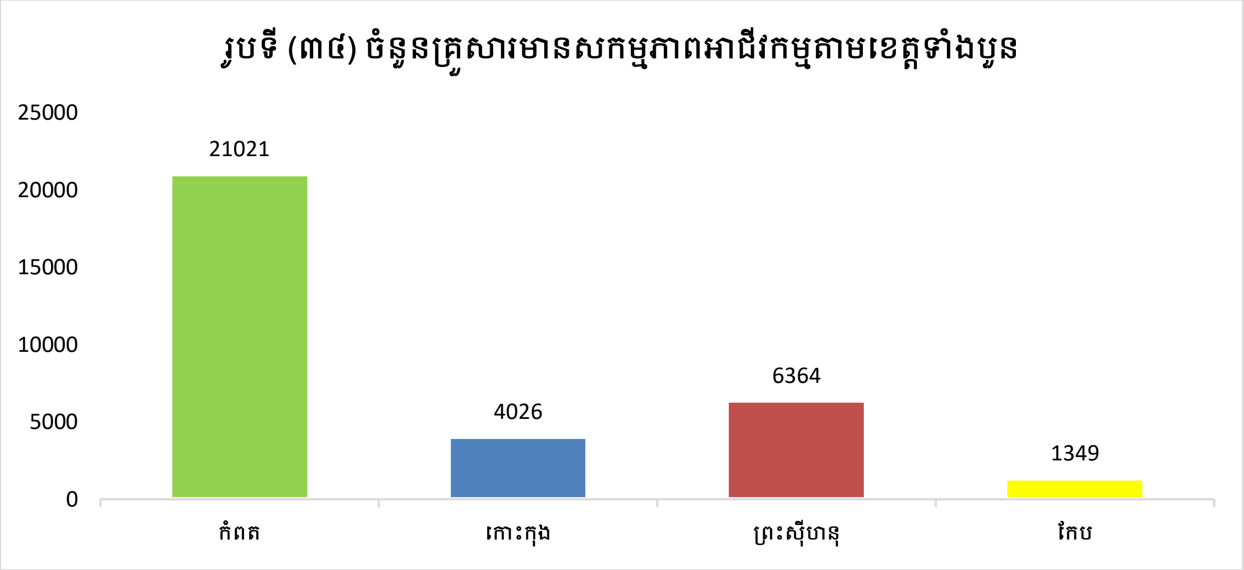

រូបទី (៣៤) បានបង្ហាញពីសកម្មភាពអាជីវកម្មចម្បងរបស់គ្រួសារក្រៅពីរបរកសិកម្មមាននៅក្នុង **ខេត្តកំពត** មានចំនួន ២១.០២១ គ្រួសារ **ខេត្តកោះកុង** មានចំនួន ៤.០២៦ គ្រួសារ **ខេត្តព្រះសីហនុ** មានចំនួន ៦.៣៦៤ គ្រួសារ និង**ខេត្តកែប** មានចំនួន ១.៣៤៩ គ្រួសារ។

ក/ ម៉ាស៊ីនកិនស្រូវ

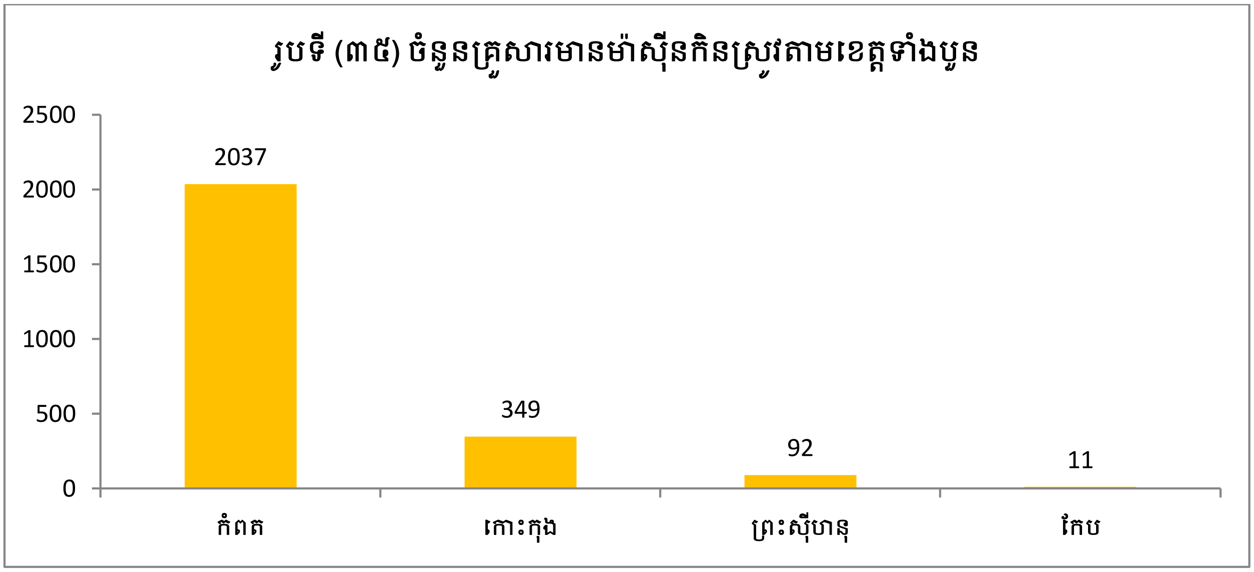

សកម្មភាពអាជីវកម្មម៉ាស៊ីនកិនស្រូវ រូបទី (៣៥) បានបង្ហាញថា៖ **ខេត្តកំពត** មានចំនួន ២០៣៧ គ្រួសារ **ខេត្តកោះកុង** មានចំនួន ៣៤៩ គ្រួសារ **ខេត្តព្រះសីហនុ** មានចំនួន ៩២ គ្រួសារ និង**ខេត្តកែប** មានចំនួន ១១ គ្រួសារ ។

ខ/ ផ្នែកសណ្ឋាគារ ផ្ទះសំណាក់ និងភោជនីយដ្ឋាន

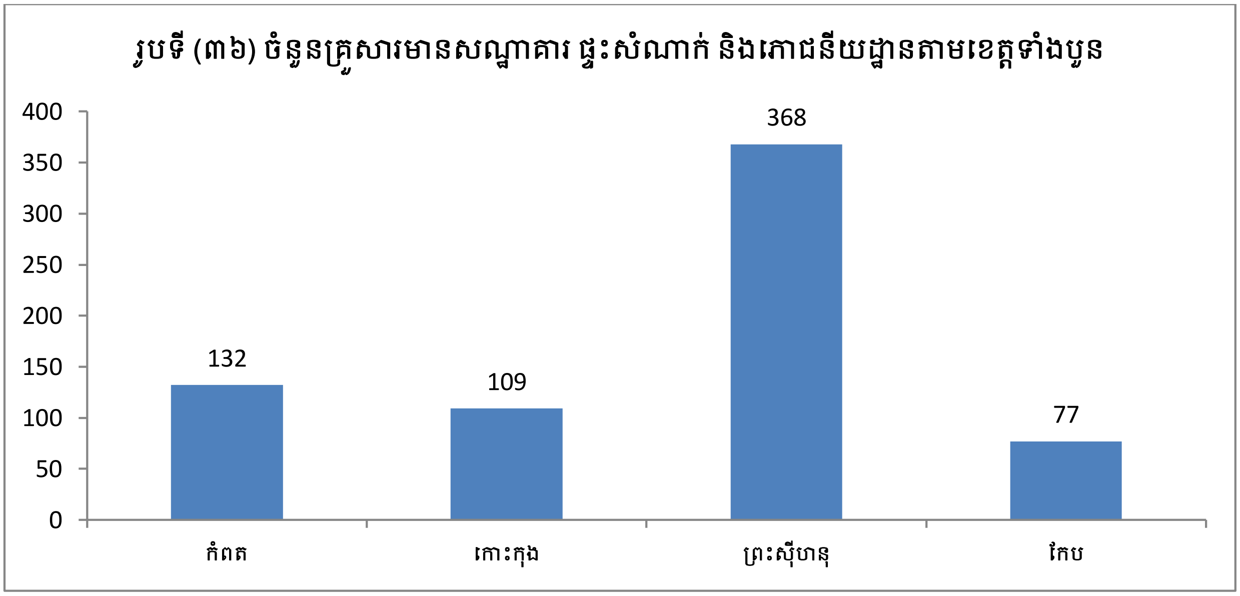

សកម្មភាពអាជីវកម្មផ្នែក សណ្ឋាគារ ផ្ទះសំណាក់ និងភោជនីយដ្ឋានរូបទី (៣៦) **ខេត្តកំពត** ១៣២ គ្រួសារ **ខេត្តកោះកុង** ១០៩ គ្រួសារ **ខេត្តព្រះសីហនុ** ៣៦៨ គ្រួសារ និង**ខេត្តកែប**មានចំនួន ៧៧ គ្រួសារ ។

គ/ ផ្នែកអាជីវកម្មជួសជុលម៉ាស៊ីនគ្រប់ប្រភេទ

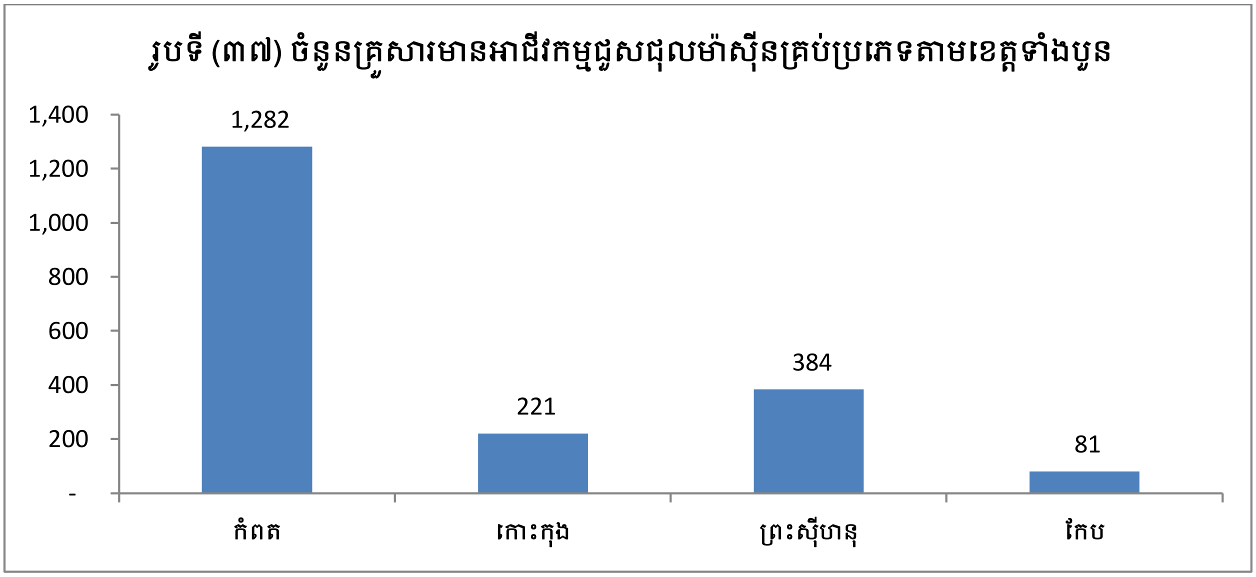

សកម្មភាពអាជីវកម្មផ្នែកជួសជុលម៉ាស៊ីនគ្រប់ប្រភេទ រូបទី (៣៧) បង្ហាញថា៖ **ខេត្តកំពត** មានចំនួន ១.២៨២ គ្រួសារ ។ **ខេត្តកោះកុង** មានចំនួន ២២១ គ្រួសារ ។ **ខេត្តព្រះសីហនុ** ៣៨៤ គ្រួសារ និង**ខេត្តកែប** មានចំនួន ៨១ គ្រួសារ ។

ឃ/ ផ្នែកអាជីវកម្មគ្រឿងសំណង់ និងសង្ហារឹមធ្វើពីឈើ

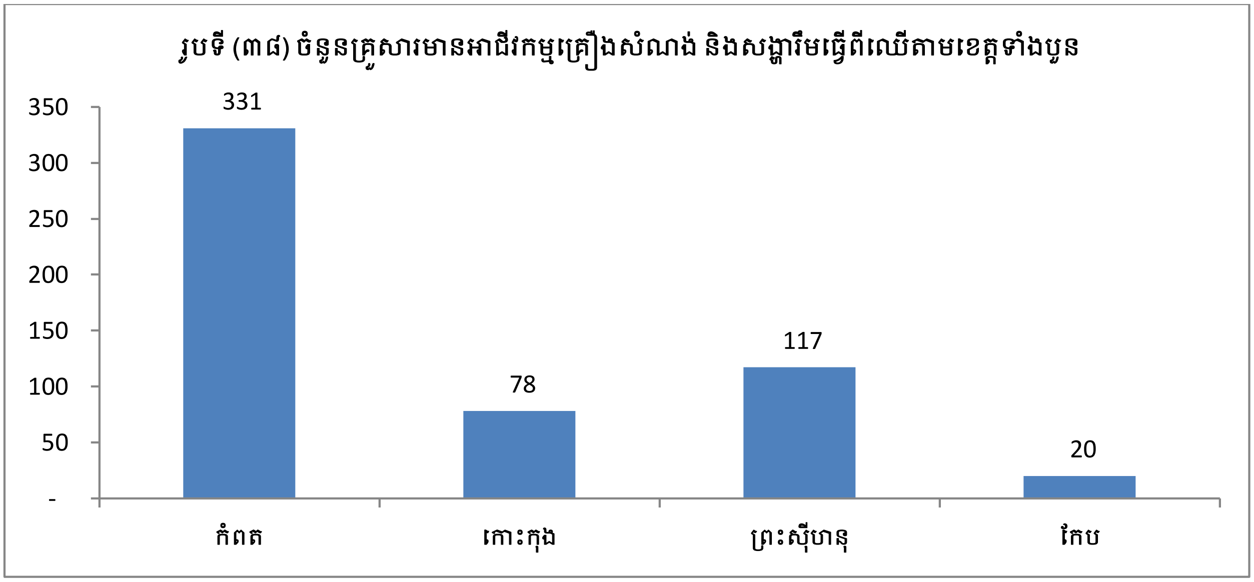

សកម្មភាពអាជីវកម្មផ្នែកលក់គ្រឿងសំណង់ និងសង្ហារឹមធ្វើពីឈើ រូបទី (៣៨) **ខេត្តកំពត** មានចំនួន ៣៣១ គ្រួសារ **ខេត្តកោះកុង** មានចំនួន ៧៨ គ្រួសារ **ខេត្តព្រះសីហនុ** ១១៧ គ្រួសារ និង**ខេត្តកែប** ២០ គ្រួសារ ។

ង/ ផ្នែកអាជីវកម្មលក់គ្រឿងទេស និងភេសជ្ជៈ ថ្នាំពេទ្យ និងគ្លីនិក

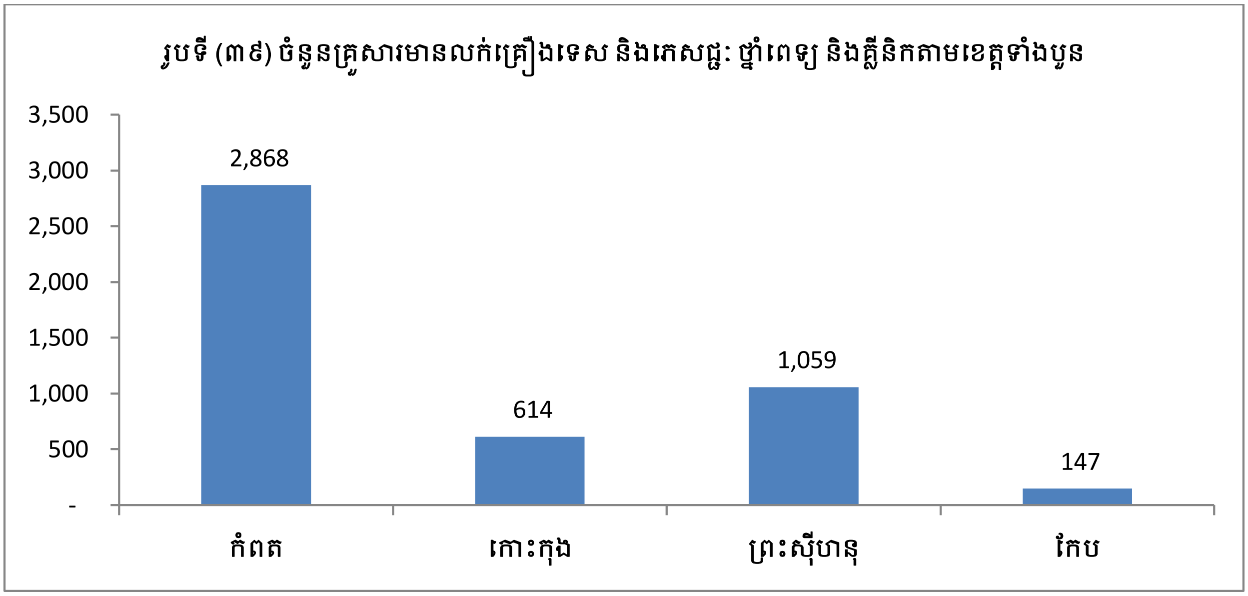

រូបទី (៣៩) បានបង្ហាញថា៖ សកម្មភាពអាជីវកម្មផ្នែកលក់គ្រឿងទេស និងភេសជ្ជៈ ថ្នាំពេទ្យ និងគ្លីនិក ក្នុងខេត្តទាំងបួនរួមមាន**ខេត្តកំពត** មានចំនួន ២.៨៦៨ គ្រួសារ **ខេត្តកោះកុង** មានចំនួន ៦១៤ គ្រួសារ **ខេត្តព្រះសីហនុ** ១.០៥៩ គ្រួសារ និង**ខេត្តកែប** ១៤៧ គ្រួសារ ។

ច/ គ្រួសារមានស្ថានីយ៍ចាក់ប្រេងឥន្ធនៈគ្រប់កម្រិត

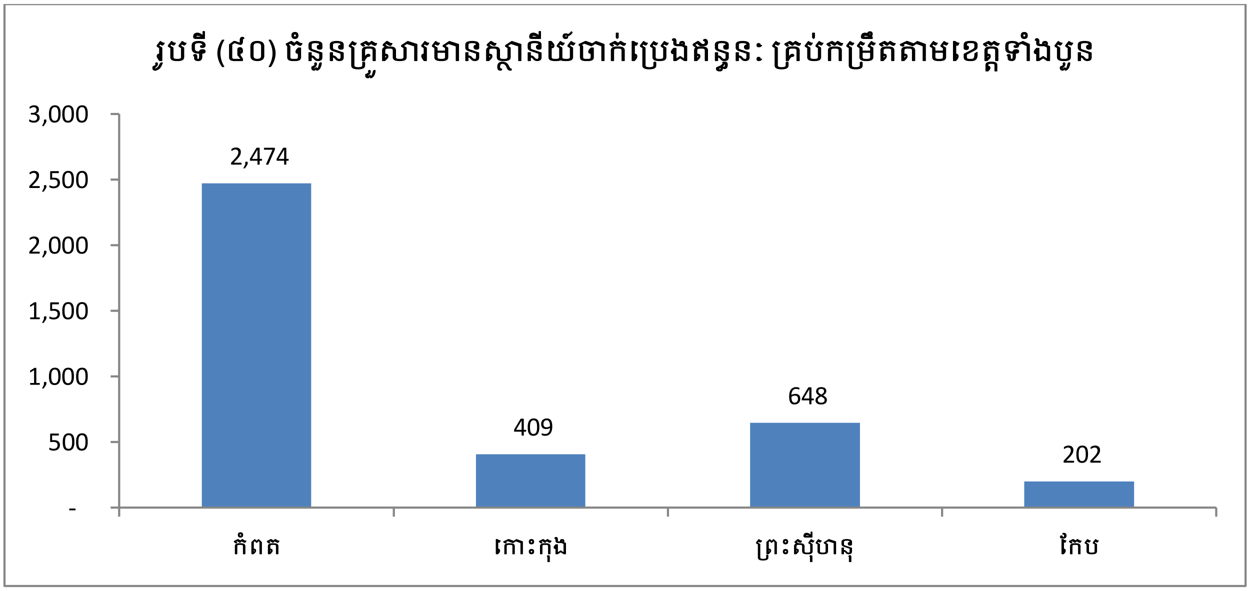

រូបទី (៤០) បានបង្ហាញថា៖ សកម្មភាពអាជីវកម្មគ្រួសារដែលមានស្ថានីយចាក់ប្រេងឥន្ធនៈគ្រប់កម្រិត **ខេត្តកំពត** ២.៤៧៤ គ្រួសារ **ខេត្តកោះកុង** ៤០៩ គ្រួសារ **ខេត្តព្រះសីហនុ** ៦៤៨ គ្រួសារ និង**ខេត្តកែប** ២០២ គ្រួសារ។

ធ/ តូបកាត់សក់ ឬអ៊ុតសក់ និងអាជីវកម្មផ្សេងទៀត

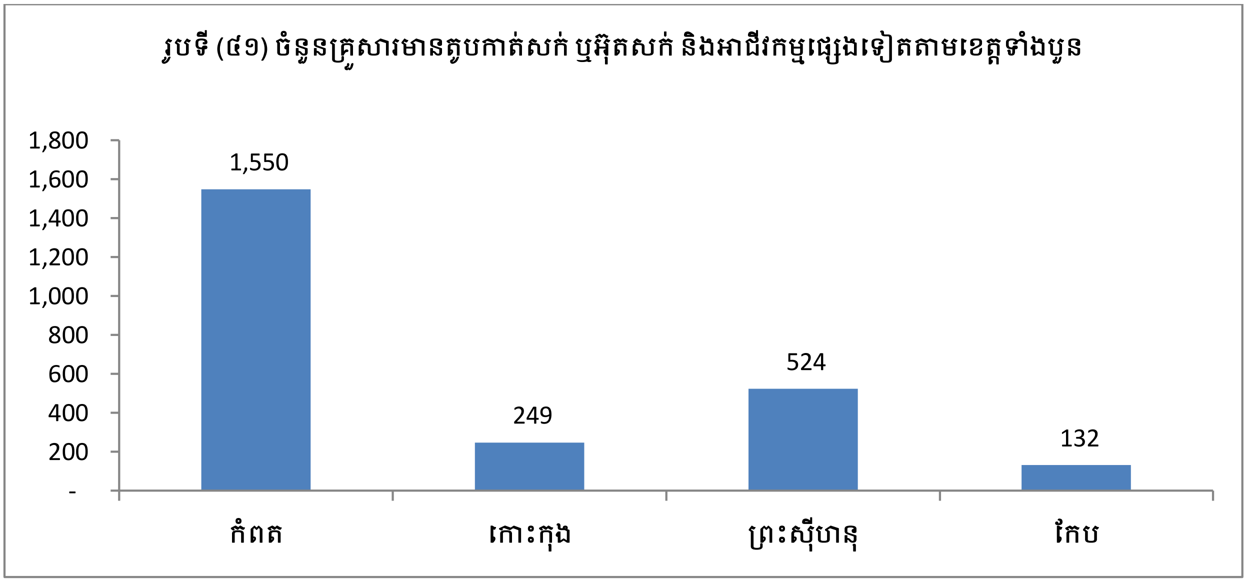

រូបទី (៤១) បានបង្ហាញថា៖ សកម្មភាពអាជីវកម្មគ្រួសារដែលមានតូបកាត់សក់ ឬអ៊ុតស៊ក់ និងអាជីវកម្មផ្សេងទៀត ដែលក្នុង**ខេត្តកំពត** មានចំនួន ១.៥៥០ គ្រួសារ **ខេត្តកោះកុង** មានចំនួន ២៤៩ គ្រួសារ **ខេត្តព្រះសីហនុ** មានចំនួន ៥២៤ គ្រួសារ និង**ខេត្តកែប** ១៣២ គ្រួសារ។

២.៧.៣ លំហូរវិនិយោគតាមប្រភេទ នៃសកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍

រូបទី (៤២) ចំនួនសកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍តាមខេត្តទាំងបួន

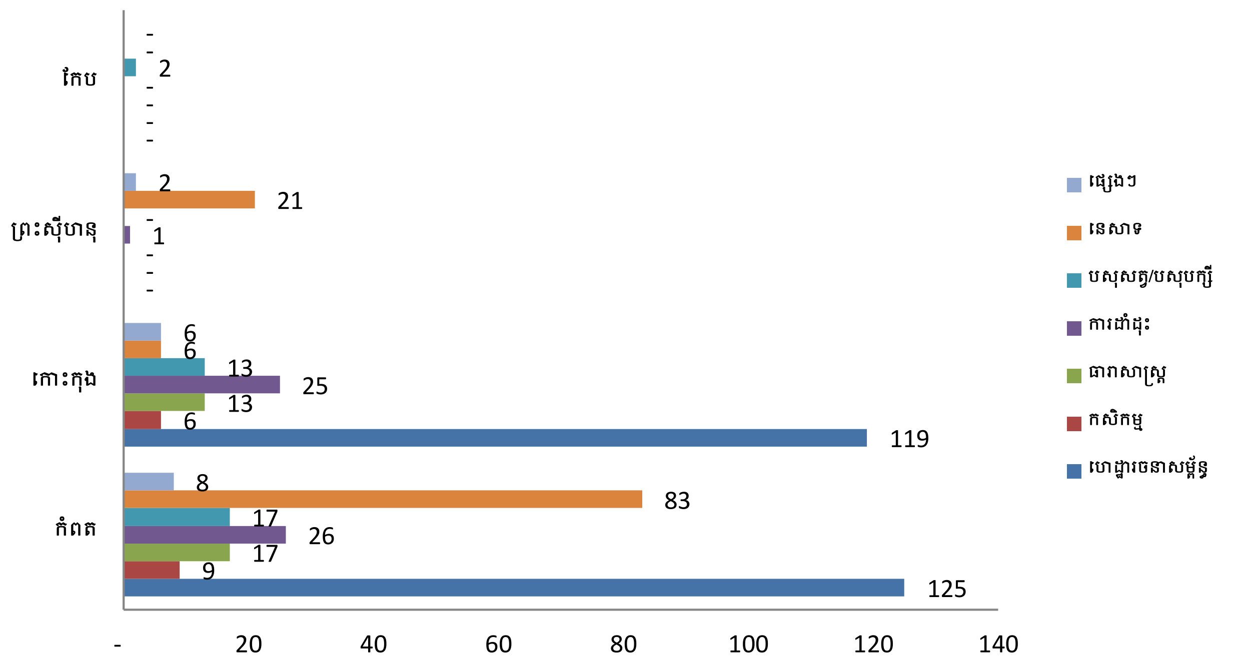

លំហូរវិនិយោគតាមប្រភេទនៃសកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍ រូបទី(៤២) បានបង្ហាញថា៖ **ខេត្តកំពត** មានហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ១២៥ ផ្នែកកសិកម្ម ៩ ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ ១៧ ការដាំដុះ ២៦ បសុសត្វ/បសុបក្សី ១៧ ការនេសាទ ៨៣ និងសកម្មភាពផ្សេងៗចំនួន ៨ ។ **ខេត្តកោះកុង** មានហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ១១៩ ផ្នែកកសិកម្ម ៦ ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ ១៣ ការដាំដុះ ២៥ បសុសត្វ/បសុបក្សី ១៣ ការនេសាទ ៦ និងសកម្មភាពផ្សេងៗចំនួន ៦ ។ **ខេត្តព្រះសីហនុ** មានការដាំដុះ១ ការនេសាទ ២១ និងសកម្មភាពផ្សេងៗចំនួន ២ ។ **ខេត្តកែប** មានផ្នែកការចិញ្ចឹមបសុសត្វ/បសុបក្សីចំនួន ២ ។

២.៨. វិស័យអប់រំ និងសេវាសង្គម

២.៨.១ ផ្នែកសិក្សាអប់រំ

នៅក្នុងផ្នែកសិក្សាអប់រំនៅក្នុងអត្ថបទនេះ គឺសំដៅទៅលើចំនួន និងចម្ងាយពីភូមិទីតាំងដែលផ្តល់សេវាអប់រំ ដល់ប្រជាពលរដ្ឋនៅទូទាំងបួនខេត្ត។ កន្លែងមតេយ្យសហគមន៍ សាលាមតេយ្យ សាលាបឋមសិក្សា សាលាអនុវិទ្យាល័យ និងសាកលវិទ្យាល័យទាំងរដ្ឋ និងឯកជន។

២.៨.១.១ ចំនួនគ្រឹះស្ថានសិក្សា

ក/ ចំនួនគ្រឹះស្ថានសិក្សាគ្រប់កម្រិត

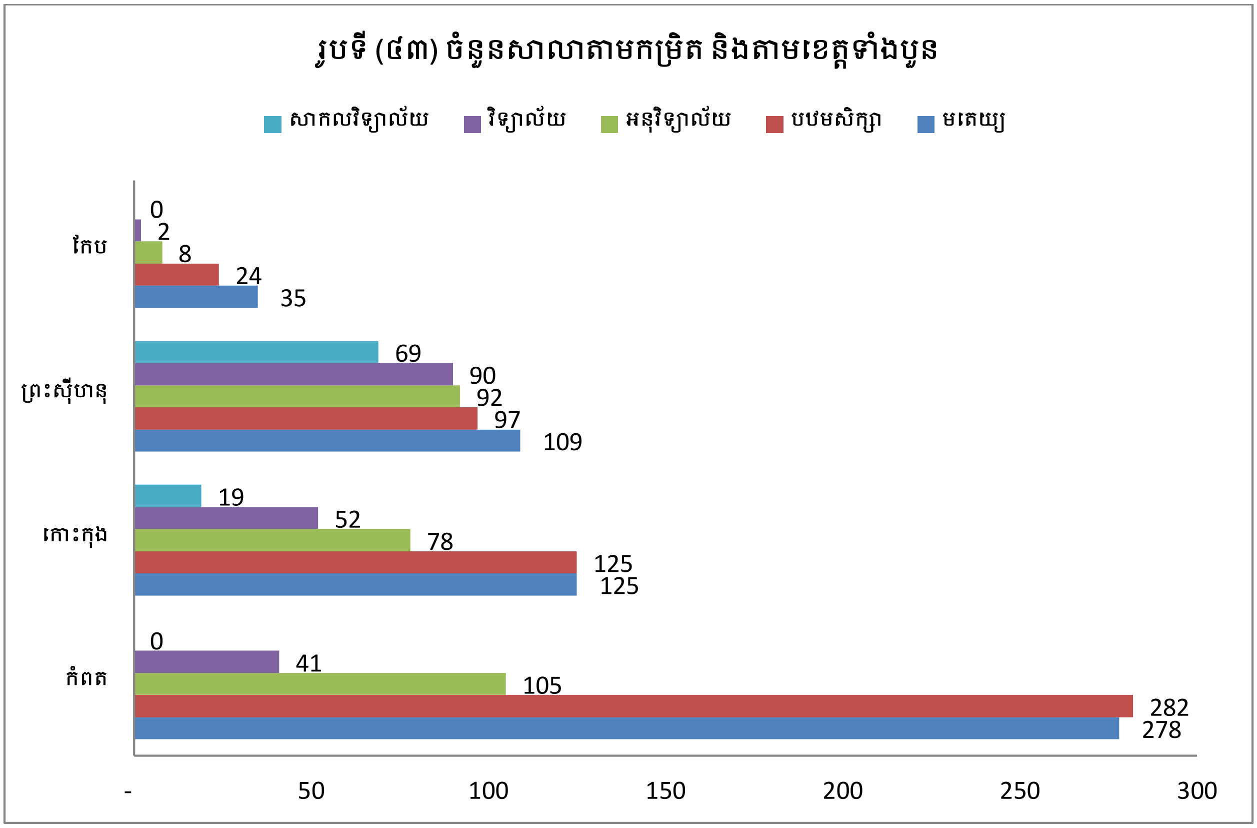

រូបទី (៤៣) បានបង្ហាញថា៖ ចំនួនគ្រឹះស្ថានសិក្សាគ្រប់កម្រឹតមានតាមលំដាប់ដូចជា៖ **ខេត្តកំពត** មានសាលាមតេយ្យ ២៧៨ សាលាបឋមសិក្សា ២៨២ អនុវិទ្យាល័យ ១០៥ និងវិទ្យាល័យ ៤១ ។ **ខេត្តកោះកុង** មានសាលាមតេយ្យ ១២៥ សាលាបឋមសិក្សា ១២៥ អនុវិទ្យាល័យ ៧៨ វិទ្យាល័យ ៥២ និងមានមហាវិទ្យាល័យចំនួន ១៩ ។ **ខេត្តព្រះសីហនុ** មានសាលាមតេយ្យ ១០៩ សាលាបឋមសិក្សា ៩៧ អនុវិទ្យាល័យ ៩២ វិទ្យាល័យ ៩០ និងមហាវិទ្យាល័យ ៦៩ ។ **ខេត្តកែប** មានសាលាមតេយ្យ ៣៥ សាលាបឋមសិក្សា ២៤ អនុវិទ្យាល័យ ៨ និងវិទ្យាល័យចំនួន ២ ។

ខ/ ចំនួនគ្រឹះស្ថាន(មត្តេយ្យ និងបឋមសិក្សា)តាមវិស័យ

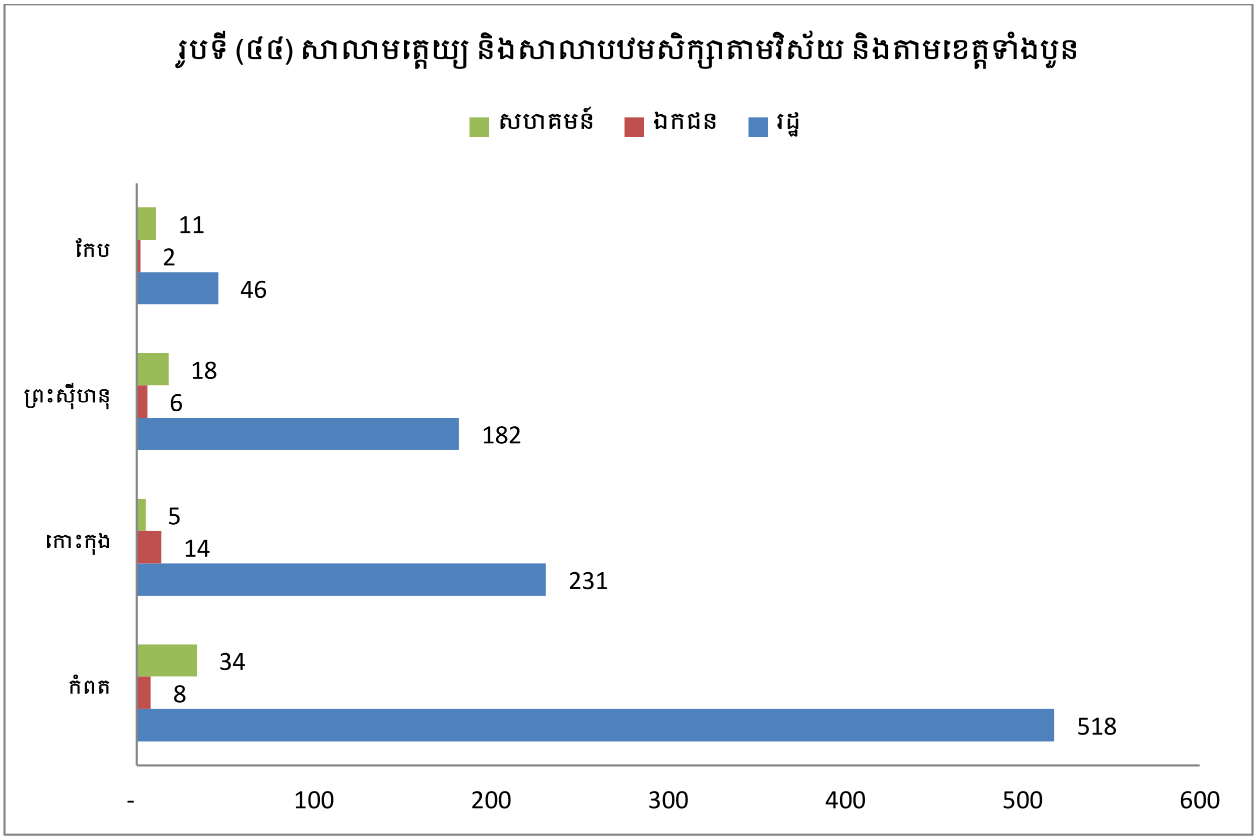

រូបទី (៤៤) បានបង្ហាញថា៖ ចំនួនគ្រឹះស្ថានសិក្សាអប់រំ តាមខេត្តទាំងបួនមានតាមវិស័យ ដូចជា **ខេត្តកំពត** មានគ្រឹះស្ថានសិក្សាអប់រំរបស់រដ្ឋចំនួន ៥១៨ គ្រឹះស្ថានសិក្សាឯកជនចំនួន ៨ និងសាលាសហគមន៍ចំនួន ៣៤ ។ **ខេត្តកោះកុង** មានគ្រឹះស្ថានសិក្សាអប់រំរបស់រដ្ឋចំនួន ២៣១ គ្រឹះស្ថានសិក្សាឯកជនចំនួន ១៤ និងសាលាសហគមន៍ចំនួន ៥ ។ **ខេត្តព្រះសីហនុ** មានគ្រឹះស្ថានសិក្សាអប់រំរបស់រដ្ឋចំនួន ១៨២ គ្រឹះស្ថានសិក្សាឯកជនចំនួន ៦ និងសាលាសហគមន៍ចំនួន ១៨ ។ **ខេត្តកែប** មានគ្រឹះស្ថានសិក្សាអប់រំរបស់រដ្ឋចំនួន ៤៦ គ្រឹះស្ថានសិក្សាឯកជនចំនួន ២ និងសាលាសហគមន៍ចំនួន ១១ ។

គ/ ចំនួនគ្រឹះស្ថាន(អនុវិទ្យាល័យ វិទ្យាល័យ និងខ្ពស់ជាង)តាមវិស័យ

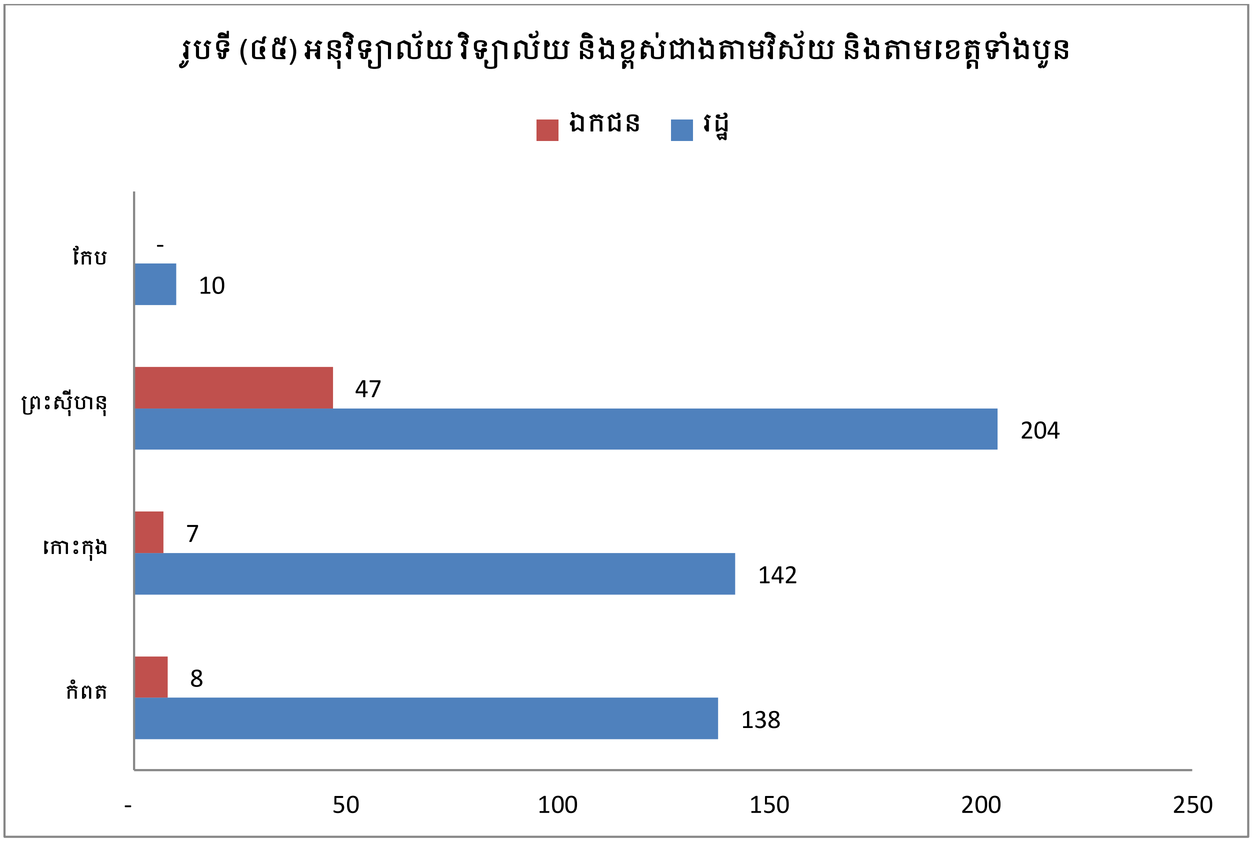

រូបទី (៤៥) បានបង្ហាញថា៖ ចំនួនគ្រឹះស្ថានសិក្សាអប់រំ (អនុវិទ្យាល័យ វិទ្យាល័យ និងខ្ពស់ជាង) តាមវិស័យ និងលំដាប់លំដោយដូចជា៖ សាលារដ្ឋ និងសាលាឯកជន ក្នុង**ខេត្តកំពត** មានចំនួន ១៣៨ និង ៨ ។ សាលារដ្ឋ និងសាលាឯកជនក្នុង **ខេត្តកោះកុង** មានចំនួន ១៤២ និង៧ ។ សាលារដ្ឋ និងសាលាឯកជនក្នុង **ខេត្តព្រះសីហនុ** មានចំនួន ២០៤ និង ៤៧ ។ សាលារដ្ឋ និងសាលាឯកជនក្នុង **ខេត្តកែប** មានចំនួន ១០ ។

២.៨.១.២ ចម្ងាយពីភូមិទៅគ្រឹះស្ថានសិក្សាអប់រំ

ក/ ចម្ងាយពីភូមិទៅសាលាមត្តេយ្យ និងសាលាបឋមសិក្សា

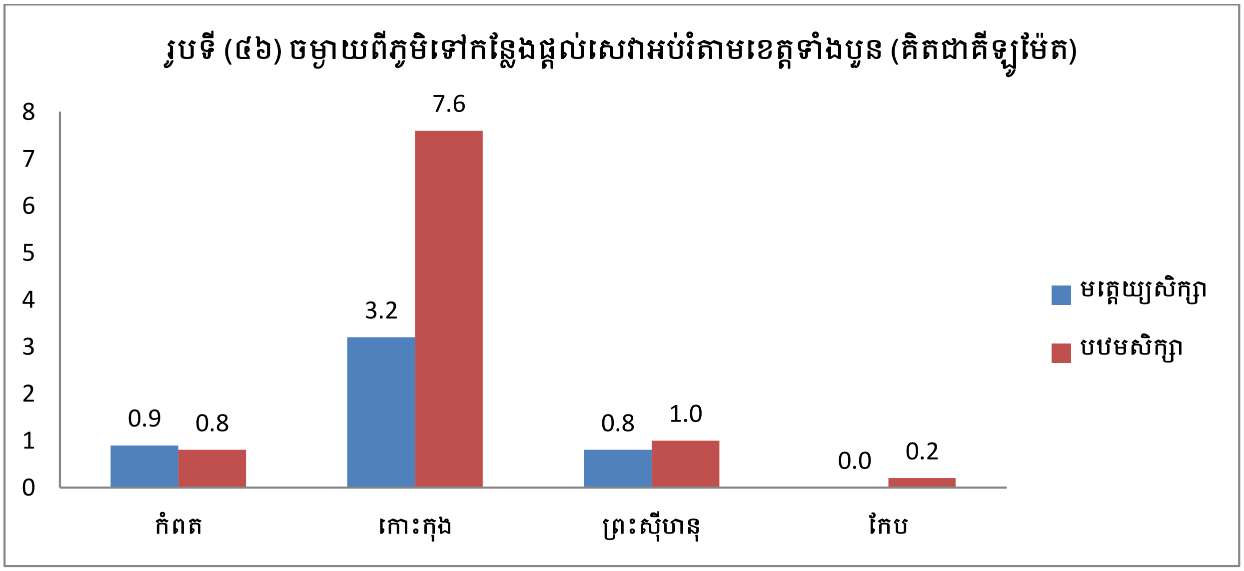

រូបទី (៤៦) បានបង្ហាញថា៖ ចម្ងាយផ្លូវពីភូមិទៅកន្លែងផ្តល់សេវាអប់រំក្នុង**ខេត្តកំពត** មានសាលាមត្តេយ្យមានប្រហែលជាមធ្យម ៩ គម និងបឋមសិក្សាមានប្រហែលជាមធ្យម ៨គម **ខេត្តកោះកុង** មានសាលាមត្តេយ្យមានប្រហែលជាមធ្យម ៣.២ គម និងបឋមសិក្សាប្រហែលជាមធ្យម ៧.៦ គម **ខេត្តព្រះសីហនុ** មានសាលាមត្តេយ្យមានប្រហែលជាមធ្យម ៨ គម និងបឋមសិក្សាប្រហែលជាមធ្យម ១គម និង**ខេត្តកែប** មានសាលាមត្តេយ្យជាមធ្យមប្រហែល ២ គម ។

ខ/ ចម្ងាយប៉ាន់ស្មានពីភូមិទៅអនុវិទ្យាល័យ វិទ្យាល័យ និងសាកលវិទ្យាល័យ

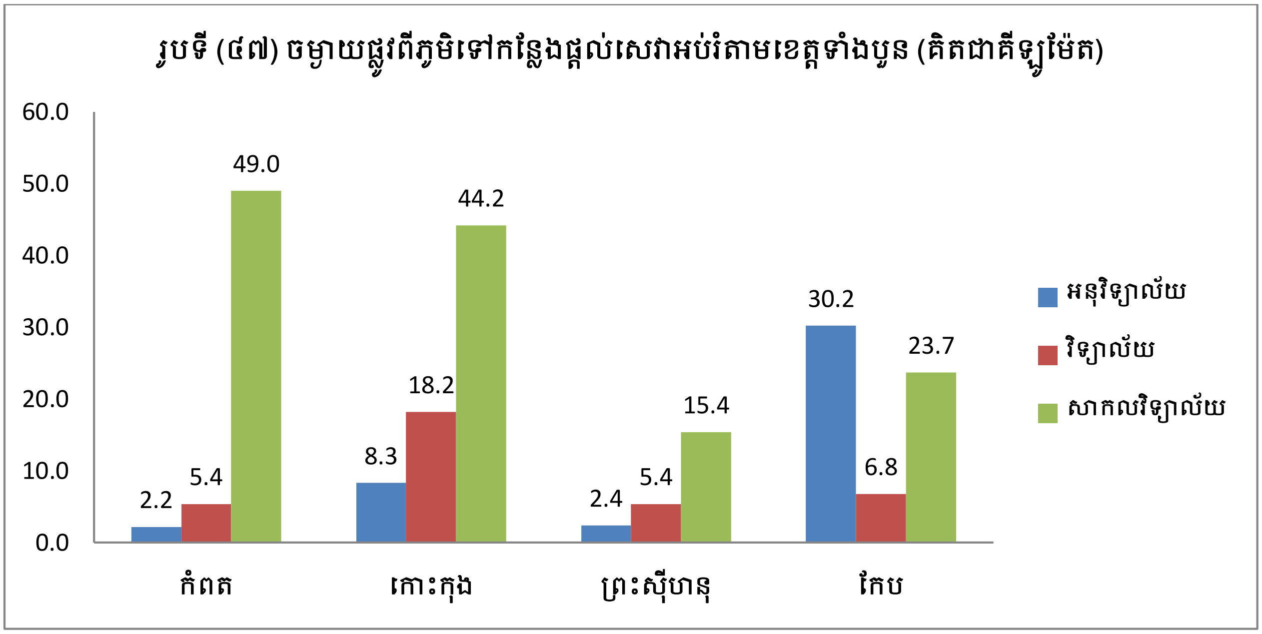

រូបទី (៤៧) បានបង្ហាញថា៖ ចម្ងាយផ្លូវពីភូមិទៅកន្លែងផ្តល់សេវាអប់រំ ក្នុង**ខេត្តកំពត** មានអនុវិទ្យាល័យមានប្រវែងជាមធ្យម ២.២គម វិទ្យាល័យមានប្រវែងជាមធ្យម ៥.៤គម និងសាកលវិទ្យាល័យមានប្រវែងជាមធ្យម ៤៩គម ។ **ខេត្តកោះកុង** មានអនុវិទ្យាល័យមានប្រវែងជាមធ្យម ៨.៣គម វិទ្យាល័យមានប្រវែងជាមធ្យម ១៨.២គម និងសាកលវិទ្យាល័យមានប្រវែងជាមធ្យម ៤៤.២គម ។ **ខេត្តព្រះសីហនុ** មានអនុវិទ្យាល័យមានប្រវែងជាមធ្យម ២.៤គម វិទ្យាល័យមានប្រវែងជាមធ្យម ៥.៤គម និងសាកលវិទ្យាល័យមានប្រវែងជាមធ្យម ១៥.៤គម ។ **ខេត្តកែប** មានអនុវិទ្យាល័យមានប្រវែងជាមធ្យម ៣០.២គម វិទ្យាល័យមានប្រវែងជាមធ្យម ៦.៨គម និងសាកលវិទ្យាល័យមានប្រវែងជាមធ្យម ២៣.៧គម ។

២.៨.២ ផ្នែកសេវាសង្គម

ក/ ចម្ងាយប៉ាន់ស្មានពីភូមិទៅមន្ទីរពេទ្យមណ្ឌលសុខភាព និងគ្លីនីកឯកជន

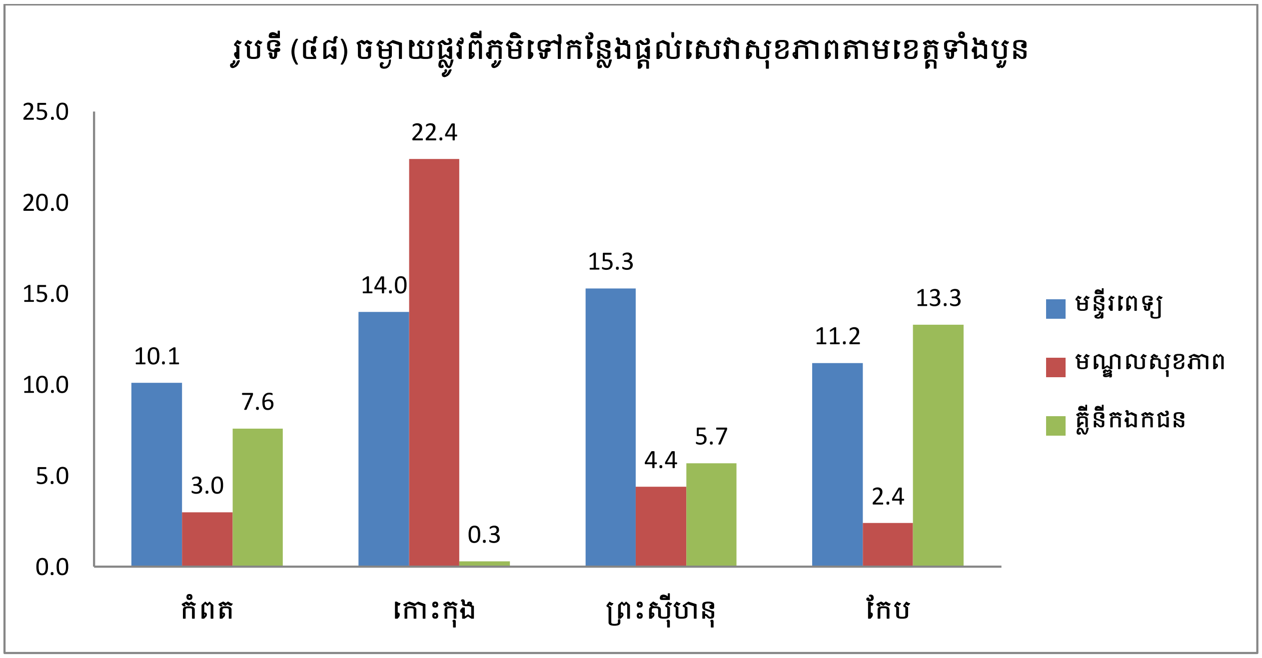

រូប(៤៨)បានបង្ហាញថា៖ នៅក្នុង**ខេត្តកំពត** ប្រវែងចម្ងាយផ្លូវជាមធ្យមពីភូមិនីមួយៗទៅកន្លែង ផ្តល់សេវាសុខភាពមានដូចជាមន្ទីរពេទ្យប្រហែល ១០.១ គម មណ្ឌលសុខភាពប្រហែល ៣ គម គ្លីនីកឯកជនប្រហែល ៧.៦ គម ។ ចំណែក**ខេត្តកោះកុង**វិញ ចម្ងាយផ្លូវជាមធ្យមពីភូមិនីមួយៗទៅកន្លែងផ្តល់សេវាសុខភាពមានដូចជាមន្ទីរពេទ្យប្រហែល ១៤ គម មណ្ឌលសុខភាពប្រហែល ២២.៤ គម គ្លីនីកឯកជនប្រហែល ០.៣ គម ។ **ខេត្តព្រះសីហនុ** ចម្ងាយផ្លូវជាមធ្យមពីភូមិនីមួយៗទៅកន្លែងផ្តល់សេវាសុខភាពមានដូចជាមន្ទីរពេទ្យប្រហែល ១៥.៣ គម មណ្ឌលសុខភាពប្រហែល ៤.៤ គម គ្លីនីកឯកជនប្រហែល ៥.៧ គម និង **ខេត្តកែប** ក្នុងចម្ងាយផ្លូវជាមធ្យមពីភូមិនីមួយៗទៅកន្លែងផ្តល់សេវាសុខភាពមានដូចជាមន្ទីរពេទ្យប្រហែល ១២.២ គម មណ្ឌលសុខភាពប្រហែល ២.៤ គម គ្លីនីកឯកជនប្រហែល ១៣.៣ គម ។

ខ/ ចម្ងាយប៉ាន់ស្មានពីភូមិទៅសហគមន៍ប្រើប្រាស់ទឹក ឬអណ្តូង

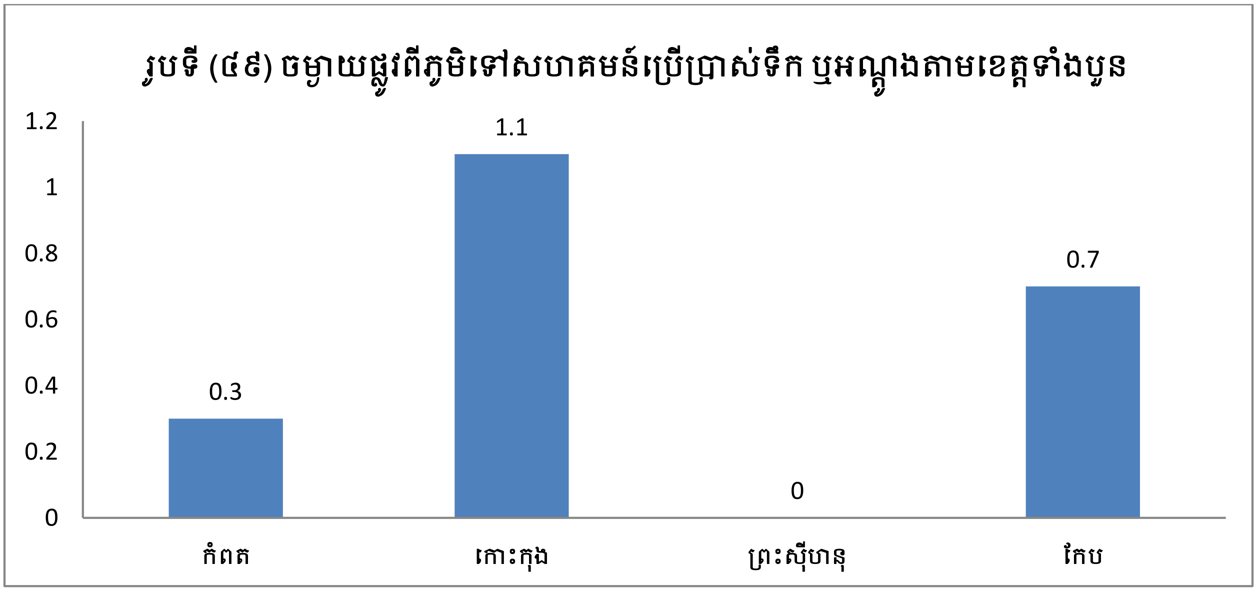

រូបទី (៤៩) ចម្ងាយផ្លូវពីភូមិទៅសហគមន៍ប្រើប្រាស់ទឹក ឬអណ្តូងតាមខេត្តទាំងបួន

រូបទី(៤៩)បានបង្ហាញថា៖ ខេត្តកំពត ចម្ងាយផ្លូវពីភូមិទៅសហគមន៍ប្រើប្រាស់ទឹក ឬអណ្តូងមានប្រវែងជាមធ្យម ០.៣ គម ខេត្តកោះកុង ១.១ គម ខេត្តកែប មានប្រវែងជាមធ្យម ០.៧ គម ។

គ/ ចម្ងាយប៉ាន់ស្មានពីភូមិទៅមណ្ឌលពាណិជ្ជកម្ម ឬផ្សារ ប៉ុស្តិ៍នគរបាល ប្រៃសណី ឬអ៊ីនធឺណេតកាហ្វេ

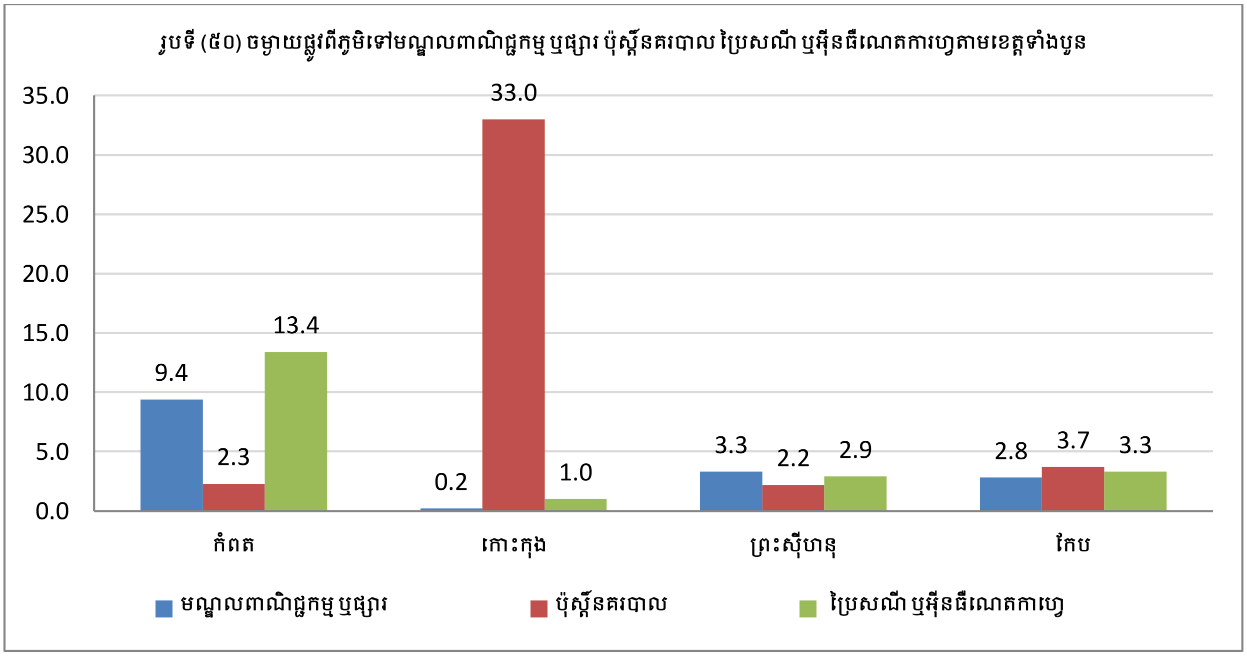

រូបទី (៥០) ចម្ងាយផ្លូវពីភូមិទៅមណ្ឌលពាណិជ្ជកម្ម ឬផ្សារ ប៉ុស្តិ៍នគរបាល ប្រៃសណី ឬអ៊ីនធឺណេតកាហ្វេតាមខេត្តទាំងបួន

រូបទី (៥០) បានបង្ហាញថា៖ នៅក្នុង**ខេត្តកំពត** ចម្ងាយផ្លូវប៉ាន់ស្មានពីភូមិទៅកន្លែងទៅមណ្ឌលពាណិជ្ជកម្ម ឬផ្សារ មានប្រវែងជាមធ្យម ៩.៤ គម ប៉ុស្តិ៍នគរបាល មានប្រវែងជាមធ្យម ២.៣ គម និងប្រៃសណី ឬ

អ៊ីនធឺណេតការហ្វមានប្រវែងជាមធ្យម ១៣.៤ គម ។ **ខេត្តកោះកុង** ចម្ងាយផ្លូវប៉ាន់ស្មានពីភូមិទៅកន្លែងទៅមណ្ឌលពាណិជ្ជកម្ម ឬផ្សារ មានប្រវែងជាមធ្យម ០.២ គម ប៉ុស្តិ៍នគរបាល មានប្រវែងជាមធ្យម ៣៣ គម និងប្រៃសណីយ៍ ឬអ៊ីនធឺណេតការហ្វមានប្រវែងជាមធ្យម ១ គម ។ **ខេត្តព្រះសីហនុ** ចម្ងាយផ្លូវប៉ាន់ស្មានពីភូមិទៅកន្លែងទៅមណ្ឌលពាណិជ្ជកម្ម ឬផ្សារ មានប្រវែងជាមធ្យម ៣.៣ គម ប៉ុស្តិ៍នគរបាល មានប្រវែងជាមធ្យម ២.២ គម និងប្រៃសណីយ៍ ឬអ៊ីនធឺណេតការហ្វមានប្រវែងជាមធ្យម ២.៩ គម និង**ខេត្តកែប** ចម្ងាយផ្លូវប៉ាន់ស្មានពីភូមិទៅកន្លែងទៅមណ្ឌលពាណិជ្ជកម្ម ឬផ្សារ មានប្រវែងជាមធ្យម ២.៨ គម ប៉ុស្តិ៍នគរបាល មានប្រវែងជាមធ្យម ៣.៧ គម និងប្រៃសណីយ៍ ឬអ៊ីនធឺណេតការហ្វមានប្រវែងជាមធ្យម ៣.៣ គម ។

២.៩.ការស្ថាបនាផ្លូវគមនាគមន៍

នៅក្នុងផ្នែកផ្លូវគមនាគមន៍ក្នុងអត្ថបទនេះគឺសំដៅទៅលើទីតាំងដែលបានស្ថាបនាផ្លូវគមនាគន៍ដល់ប្រជាពលរដ្ឋនៅក្នុងខេត្តទាំងបួន ចាប់ពីត្រីមាសទី ១ ឆ្នាំ២០១៦ ដល់ ត្រីមាសទី ១ ឆ្នាំ២០១៧។

រូបទី (៥១) ប្រវែងផ្លូវថ្នល់តាមប្រភេទ និងតាមខេត្តទាំងបួន (គិតជាគីឡូម៉ែត)

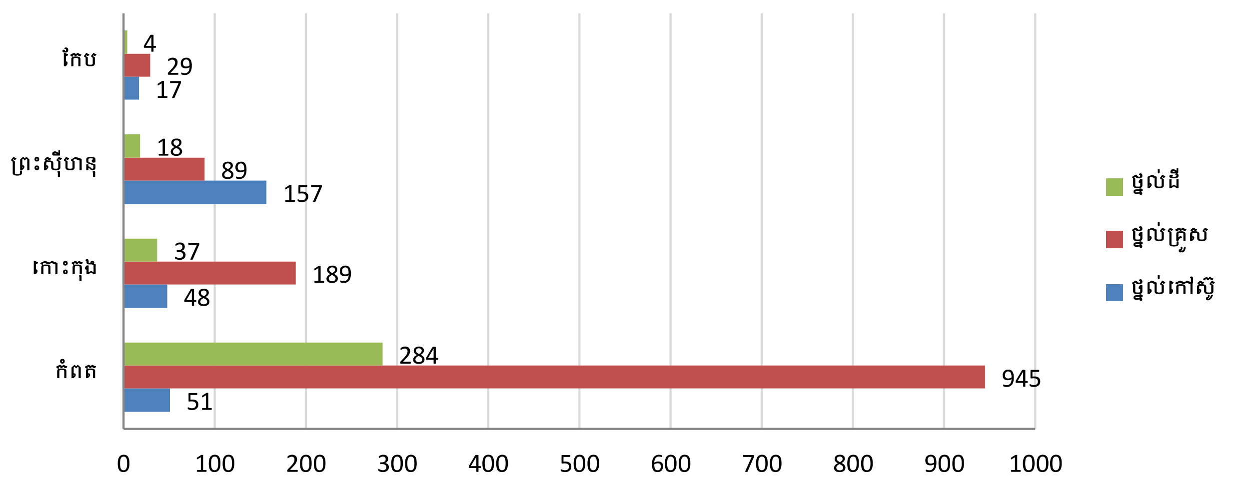

រូបទី (៥១)បានបង្ហាញថា៖ នៅក្នុង**ខេត្តកំពត** ចម្ងាយប្រវែងផ្លូវដែលបានស្ថាបនារួចរាល់មានដូចជា៖ ផ្លូវថ្នល់ដីមានប្រវែង ២៨៤ គម ផ្លូវថ្នល់គ្រួសមានប្រវែង ៩៤៥ គម និងផ្លូវថ្នល់កៅស៊ូមានប្រវែង ៥១ គម **ខេត្តកោះកុង** ផ្លូវថ្នល់ដីមានប្រវែង ៣៧ គម ផ្លូវថ្នល់គ្រួសមានប្រវែង ១៨៩ គម និងផ្លូវថ្នល់កៅស៊ូមានប្រវែង ៤៨ គម **ខេត្តព្រះសីហនុ** ផ្លូវថ្នល់ដីមានប្រវែង ១៨ គម ផ្លូវថ្នល់គ្រួសមានប្រវែង ៨៩ គម និងផ្លូវថ្នល់កៅស៊ូមានប្រវែង ១៥៧ គម និង**ខេត្តកែប** ផ្លូវថ្នល់ដីមានប្រវែង ៤ គម ផ្លូវថ្នល់គ្រួសមានប្រវែង ២៩ គម និងផ្លូវថ្នល់កៅស៊ូមានប្រវែង ១៧ គម ។

២.១០ ផ្នែកសុខាភិបាល

២.១០.១ សេវាសុខភាព

នៅក្នុងផ្នែកសុខាភិបាលនៅក្នុងអត្ថបទនេះ គឺសំដៅលើទីតាំងដែលផ្តល់សេវាផ្នែកសុខាភិបាលនិងភាពទទួលបានសេវាសុខភាពរបស់ប្រជាពលរដ្ឋនៅក្នុងខេត្តទាំងបួន ចាប់ពីត្រីមាសទី១ ឆ្នាំ ២០១៦ ដល់ត្រីមាសទី១ ២០១៧ ។

ក/ សេវាសុខភាព

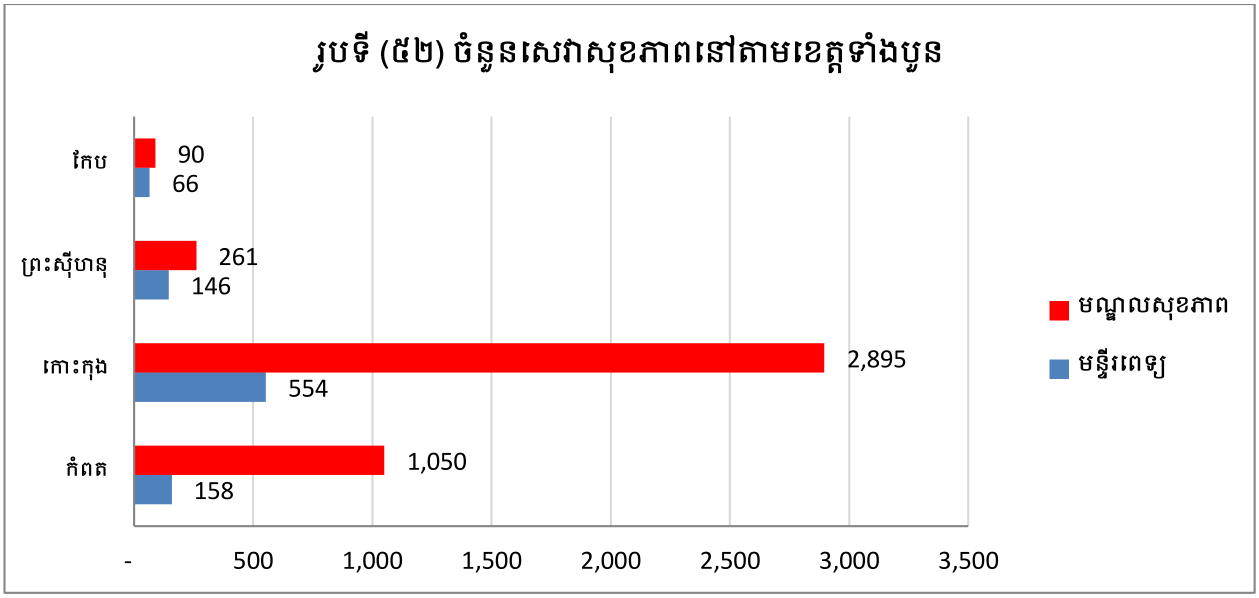

រូបទី (៥២) បានបង្ហាញថា៖ នៅក្នុង**ខេត្តកំពត** មានចំនួនសេវាសុខភាពដូចជា៖ មន្ទីរពេទ្យមានចំនួន ១៥៨ និងមានមណ្ឌលសុខភាព ១.០៥០ ។ **ខេត្តកោះកុង** មានមន្ទីរពេទ្យមានចំនួន ៥៥៤ និងមានមណ្ឌលសុខភាព ២.៨៩៥ ។ **ខេត្តព្រះសីហនុ** មានមន្ទីរពេទ្យមានចំនួន ១៤៦ និងមានមណ្ឌលសុខភាព ២៦១ ។ **ខេត្តកែប** មានមន្ទីរពេទ្យមានចំនួន ៦៦ និងមានមណ្ឌលសុខភាពចំនួន ៩០ ។

ខ/ បុគ្គលិកពេទ្យតាមកម្រិត

រូបទី (៥៣) ចំនួនបុគ្គលិកពេទ្យតាមកម្រិត និងតាមខេត្តទាំងបួន

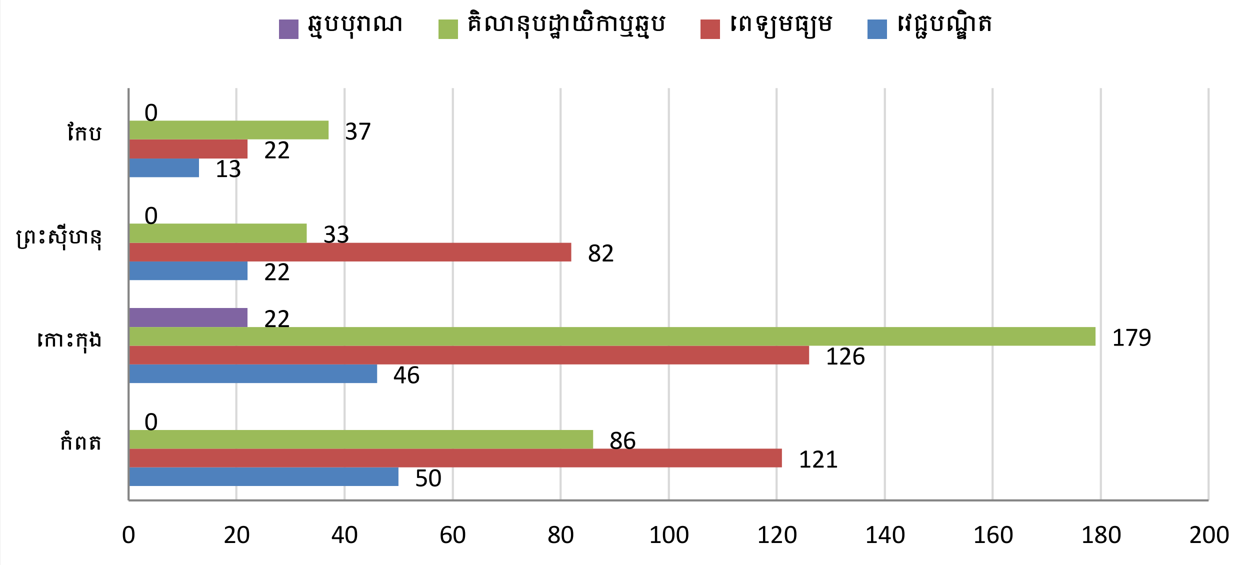

រូបទី (៥៣) បានបង្ហាញថា៖ ចំនួនបុគ្គលិកពេទ្យមាននៅក្នុងខេត្តទាំងបួន គឺ(វេជ្ជបណ្ឌិត ពេទ្យមធ្យម គិលានុបដ្ឋាយិកា ឬឆ្មប និងឆ្មបបុរាណ) នៅក្នុងខេត្តកំពត មាន វេជ្ជបណ្ឌិត៥០ ពេទ្យមធ្យម១២១ និងគិលានុបដ្ឋាយិកា ឬឆ្មប៨៦ ខេត្តកោះកុង វេជ្ជបណ្ឌិត៤៦ ពេទ្យមធ្យម១២៦ គិលានុបដ្ឋាយិកា ឬឆ្មប ១៧៩ និងឆ្មបបុរាណ២២ ខេត្តព្រះសីហនុ វេជ្ជបណ្ឌិត២២ ពេទ្យមធ្យម៨២ និងគិលានុបដ្ឋាយិកា ឬឆ្មប ៣៣ ខេត្តកែប វេជ្ជបណ្ឌិត១៣ ពេទ្យមធ្យម២២ និងគិលានុបដ្ឋាយិកា ឬឆ្មប៣៧ ។

គ/ អ្នកជំងឺដែលបានទទួលការព្យាបាលតាមមន្ទីរពេទ្យ និងមណ្ឌលសុខភាព

រូបទី (៥៤) ចំនួននៃអ្នកជម្ងឺដែលបានទទួលការព្យាបាលតាមមន្ទីរពេទ្យ និងមណ្ឌលសុខភាពតាមខេត្តទាំងបួន

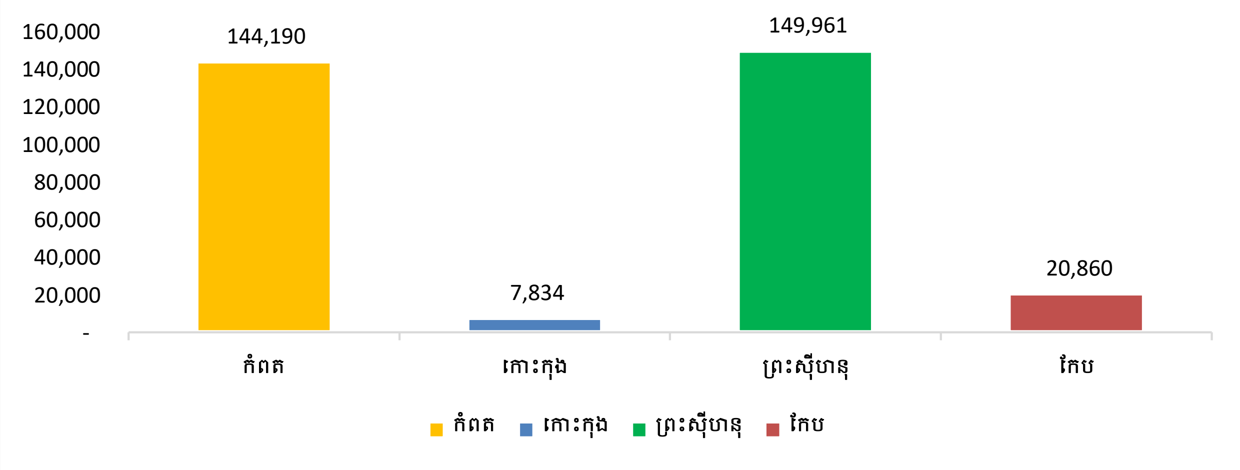

រូបទី (៥៤) បានបង្ហាញថាៈ ចំនួនអ្នកជម្ងឺដែលបានទទួលការព្យាបាល និងទទួលសេវាសុខភាព នៅតាមមន្ទីរពេទ្យ និងមណ្ឌលសុខភាពក្នុង**ខេត្តកំពត** មានចំនួន ១៤៤.១៩០ នាក់ **ខេត្តកោះកុង** មានចំនួន ៧.៨៣៤ នាក់ **ខេត្តព្រះសីហនុ** មានចំនួន ១៤៩.៩៦១ នាក់ និង**ខេត្តកែប** មានចំនួន ២០.៨៦០ នាក់ ។

២.១០.២ ប្រេវ៉ាឡង់ជម្ងឺសំខាន់ៗ

ក/ ជម្ងឺគ្រុនចាញ់

រូបទី (៥៥) បានបង្ហាញថាៈ ករណីជម្ងឺគ្រុនចាញ់ និងចំនួនអ្នកស្លាប់ដែលមាននៅក្នុងខេត្តទាំងបួនរួមមានៈ **ខេត្តកំពត** មានករណីជម្ងឺគ្រុនចាញ់កើតឡើងចំនួន ២៤៦ នាក់ តែមិនបណ្តាលអោយបាត់បង់ជីវិតទេ។ **ខេត្តកោះកុង** មានករណីជម្ងឺគ្រុនចាញ់កើតឡើងចំនួន ១ នាក់ និងចំនួនអ្នកស្លាប់ចំនួន ១ នាក់ដែរ។ **ខេត្តព្រះសីហនុ** មានករណីជម្ងឺគ្រុនចាញ់កើតឡើងចំនួន ២១ នាក់ តែមិនអ្នកស្លាប់ទេ។ **ខេត្តកែប** មានករណីជម្ងឺគ្រុនចាញ់កើតឡើងចំនួន ៤ នាក់ តែមិនអ្នកស្លាប់ទេ។

ខ/ ជម្ងឺរបេង

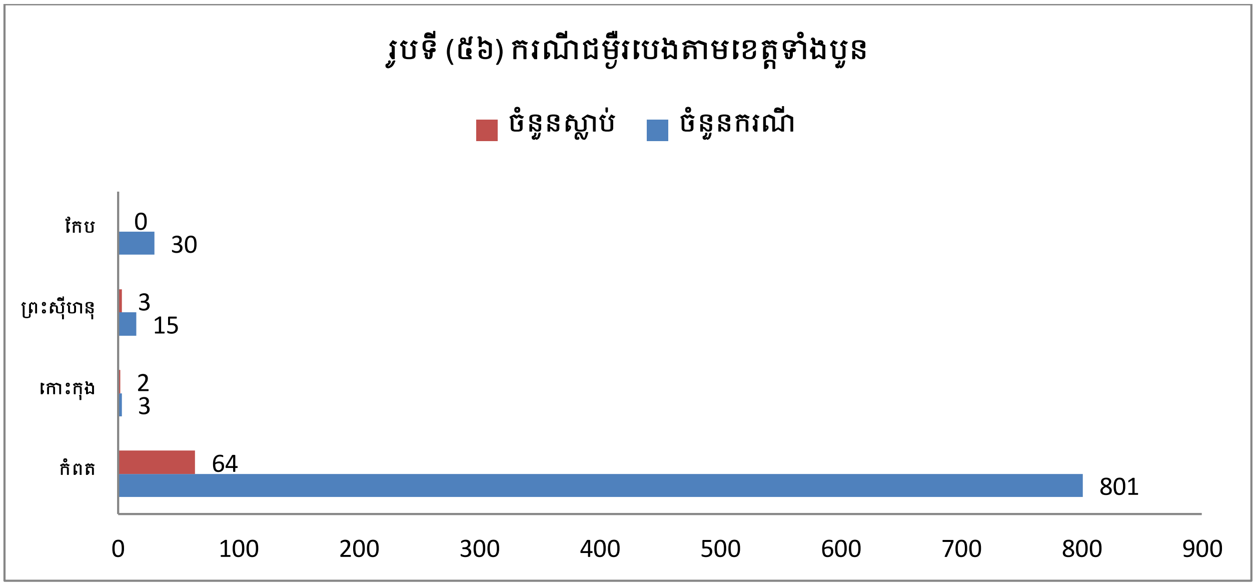

រូបទី (៥៦) បានបង្ហាញថា៖ នៅក្នុង**ខេត្តកំពត** មានករណីជម្ងឺរបេង ៨០១នាក់ និងអ្នកស្លាប់មានចំនួន ៦៤ នាក់ **ខេត្តកោះកុង** មានករណីជម្ងឺរបេង ៣ នាក់ និងអ្នកស្លាប់មានចំនួន ២នាក់ **ខេត្តព្រះសីហនុ** មានករណីជម្ងឺរបេង ១៥នាក់ និងអ្នកស្លាប់មានចំនួន ៣នាក់ និង**ខេត្តកែប** មានករណីជម្ងឺរបេង ៣០នាក់ និងតែពុំមានអ្នកស្លាប់ទេ។

គ/ អ្នកស្លាប់ដោយជំងឺគ្រុនចាញ់តាមភេទ

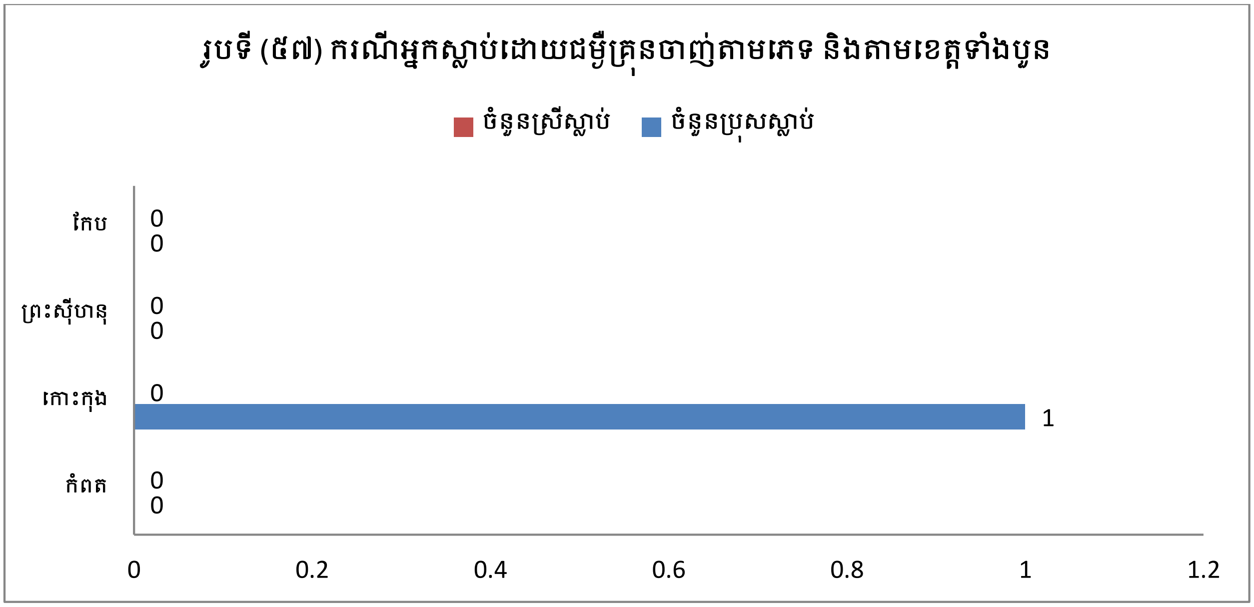

រូបទី (៥៧) បានបង្ហាញថា៖ ចំនួនអ្នកស្លាប់ដោយសារជម្ងឺគ្រុនចាញ់តាមភេទមានក្នុងខេត្តទាំងបួន និងតាមលំដាប់លំដោយដូចតទៅ៖ **ខេត្តកំពត ខេត្តព្រះសីហនុ** និង**ខេត្តកែប** មិនអ្នកស្លាប់ដោយសារជម្ងឺគ្រុនចាញ់ទេ ដោយឡែកមានតែអ្នកស្លាប់ដោយសារជម្ងឺគ្រុនចាញ់ក្នុង**ខេត្តកោះកុង** (ប្រុស ១នាក់)។

ឃ/ អ្នកស្លាប់ដោយជំងឺរបេងតាមភេទ

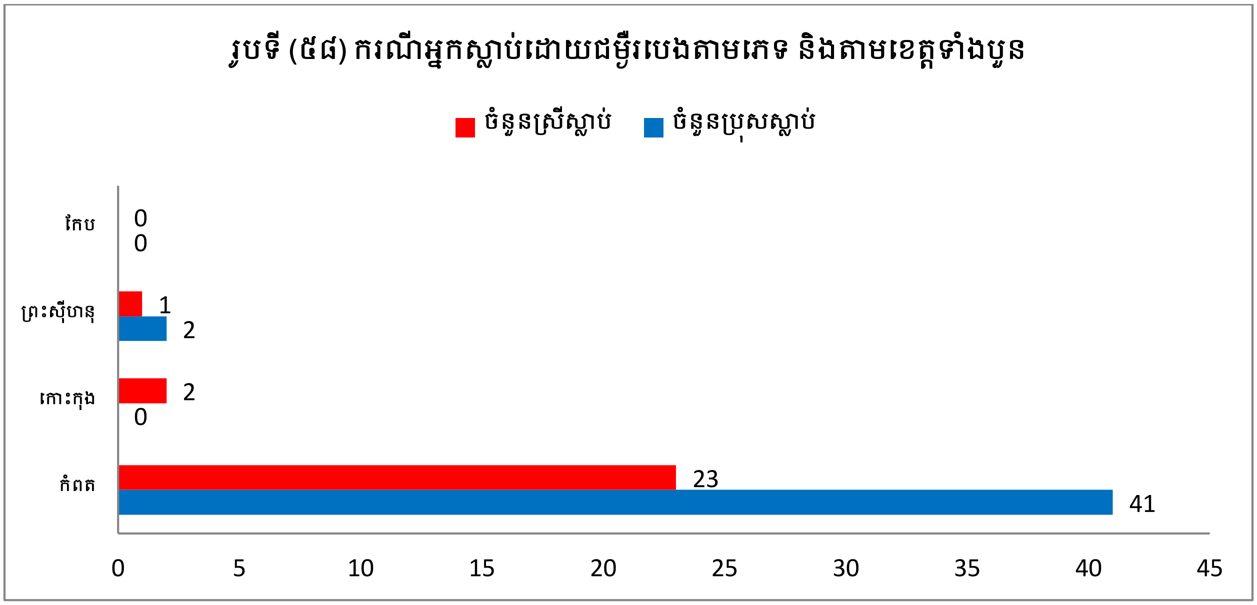

រូបទី (៥៨) បានបង្ហាញថា៖ ចំនួនអ្នកស្លាប់ដោយសារជម្ងឺរបេងតាមភេទមាននៅក្នុងខេត្តកំពត (ប្រុស ៤១នាក់ ស្រី ២៣នាក់) ខេត្តកោះកុង (ស្រី ២ នាក់) ខេត្តព្រះសីហនុ (ប្រុស ២នាក់ ស្រី ១នាក់) និងខេត្តកែប មិនមានអ្នកស្លាប់ដោយសារជម្ងឺរបេងទេ។

ង/ អ្នកផ្ទុកមេរោគអេដស៍/ជម្ងឺអេដស៍

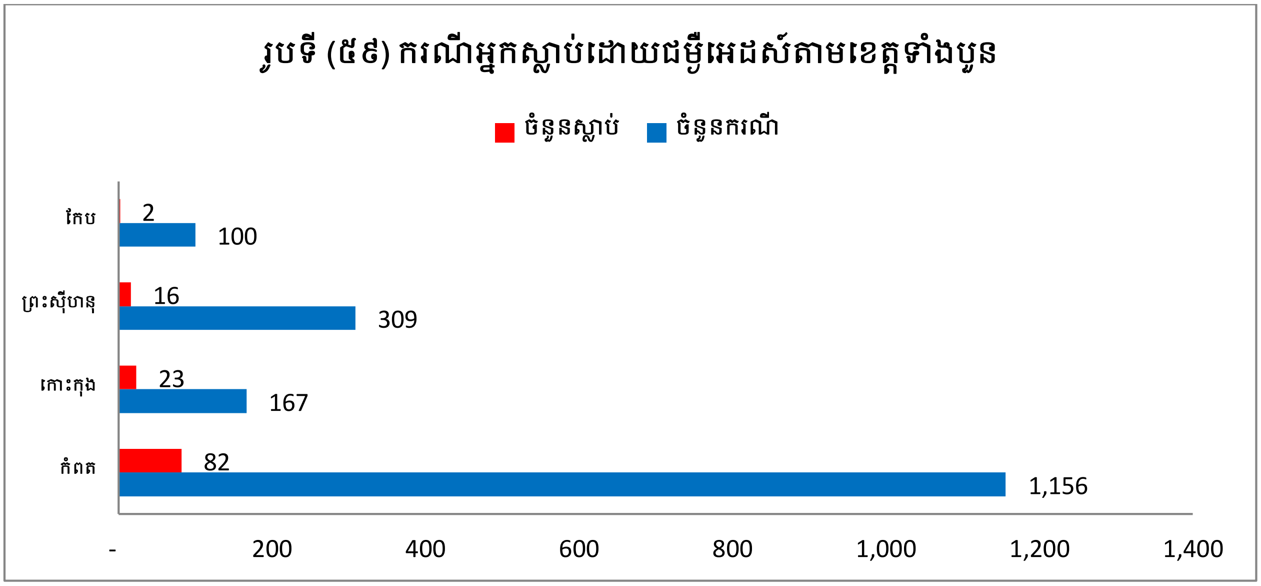

រូបទី(៥៩)បានបង្ហាញថាៈករណីជំងឺអេដស៍ និងចំនួនអ្នកស្លាប់ដែលមាននៅក្នុងខេត្តទាំងបួន ដូចជា **ខេត្តកំពត** មានករណីជម្ងឺអេដស៍ ១.១៥៦ និងចំនួនអ្នកស្លាប់ ៨២ នាក់ **ខេត្តកោះកុង** មានករណីជម្ងឺអេដស៍ ១៦៧ និងចំនួនអ្នកស្លាប់ ២៣ នាក់ **ខេត្តព្រះសីហនុ** មានករណីជម្ងឺអេដស៍ ៣០៩ និងចំនួនអ្នកស្លាប់ ១៦ នាក់ និង**ខេត្តកែប** មានករណីជម្ងឺអេដស៍ ១០០ និងចំនួនអ្នកស្លាប់ ២ នាក់ ។

ច/ អ្នកស្លាប់ដោយជម្ងឺអេដស៍តាមភេទ

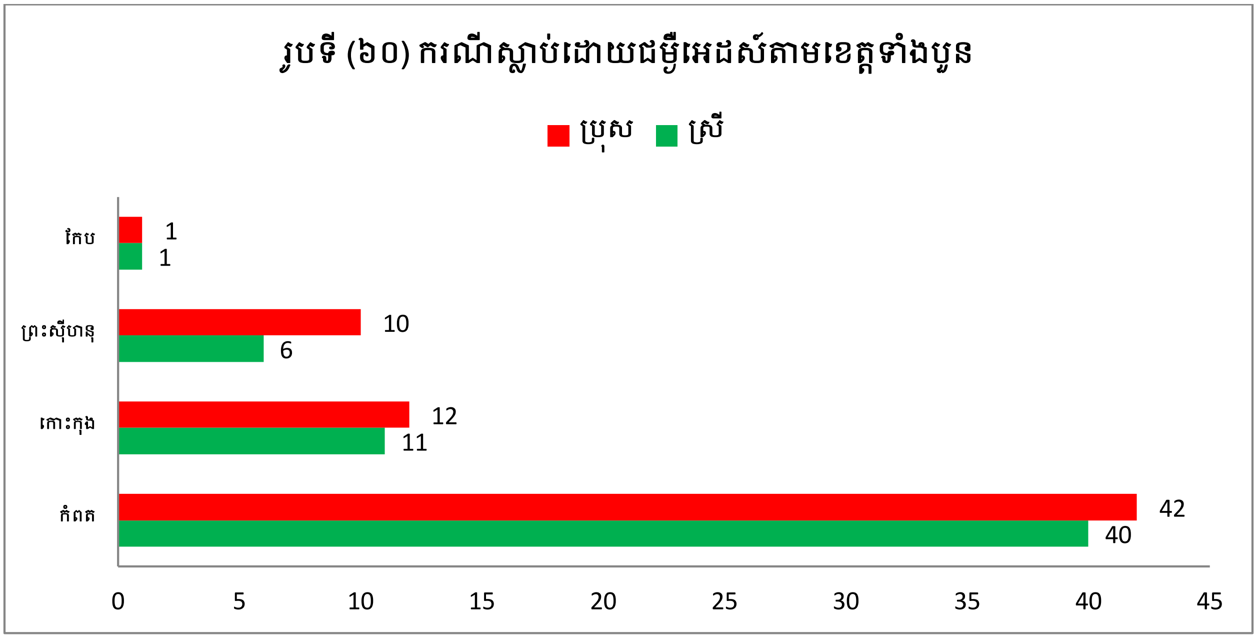

រូបទី(៦០)បានបង្ហាញថាៈ ករណីអ្នកស្លាប់ដោយសារជម្ងឺអេដស៍នៅក្នុងខេត្តទាំងបួន មានចំនួនបុរសច្រើនជាងចំនួនស្ត្រី ដោយក្នុងនោះខេត្តកំពតមាន(ប្រុស ៤២ និងស្រី ៤០នាក់) ខេត្តកោះកុង មាន(ប្រុស១២ និងស្រី១១ នាក់) ខេត្តព្រះសីហនុ មាន(ប្រុស១០ និងស្រី ៦ នាក់) និងខេត្តកែប មាន(ប្រុស ១ និងស្រី ១ នាក់) ។

ឆ/ អ្នកស្លាប់ដោយជំងឺអេដស៍តាមក្រុមអាយុ

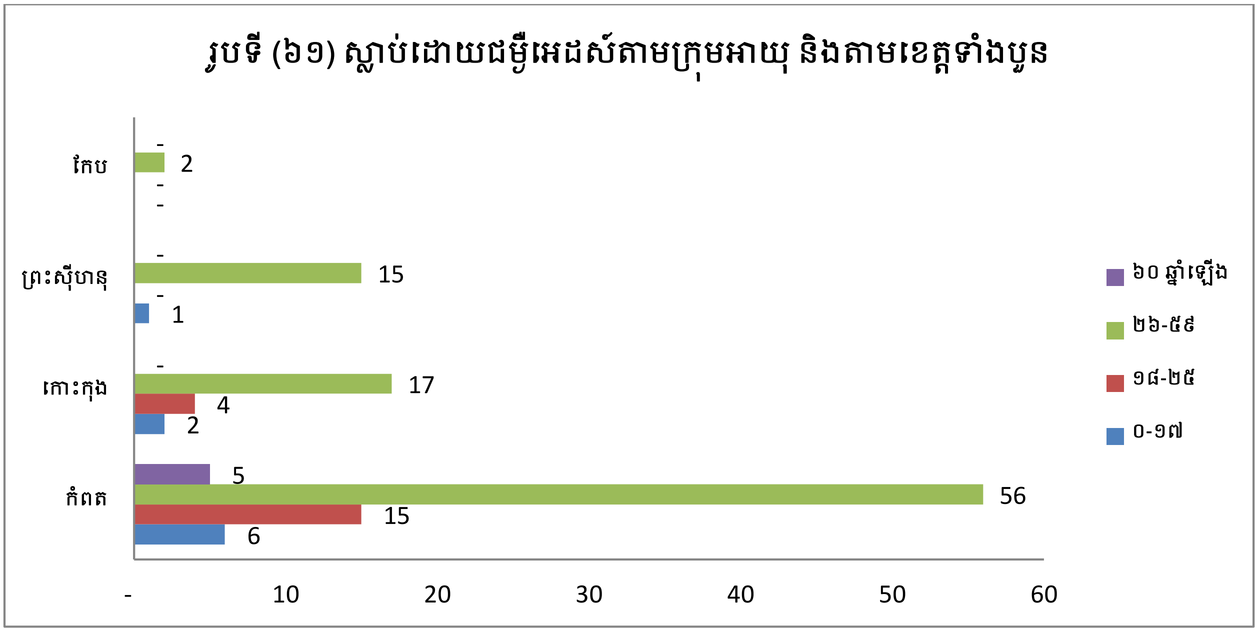

រូបទី (៦១) បានបង្ហាញថា៖ នៅក្នុង**ខេត្តកំពត** មានចំនួនអ្នកស្លាប់ដោយសារជម្ងឺអេដស៍តាមក្រុមអាយុចាប់ពីអាយុ(០-១៧ឆ្នាំ)មានចំនួន៦ នាក់ ចាប់ពីអាយុ(១៨-២៥ឆ្នាំ)មានចំនួន១៥ នាក់ ចាប់ពីអាយុ(២៦-៥៩ឆ្នាំ) មានចំនួន ៥៦ នាក់ ចាប់ពីអាយុ(៦០ ឆ្នាំឡើង) មានចំនួន ៥ នាក់។ ដោយឡែក**ខេត្តកោះកុង** វិញចំនួនអ្នកស្លាប់ដោយសារជម្ងឺអេដស៍ ចាប់ពីអាយុ(០-១៧ឆ្នាំ)មានចំនួន ២ នាក់ ចាប់ពីអាយុ(១៨-២៥ឆ្នាំ)មានចំនួន ៤ នាក់ ចាប់ពីអាយុ(២៦-៥៩ឆ្នាំ) មានចំនួន ១៧ នាក់។ **ខេត្តព្រះសីហនុ** ចំនួនអ្នកស្លាប់ដោយសារជម្ងឺអេដស៍ចាប់ពីអាយុ(០-១៧ឆ្នាំ)មានចំនួន ១ នាក់ និងចាប់ពីអាយុ(២៦-៥៩ឆ្នាំ) មានចំនួន ១៥ នាក់ ។ **ខេត្តកែប** ចំនួនអ្នកស្លាប់ដោយសារជម្ងឺអេដស៍ ចាប់ពីអាយុ(២៦-៥៩ឆ្នាំ) មានចំនួន ២ នាក់ ។

២.១០.៣ គ្រួសារដែលមានជម្ងឺអេដស៍ ឬផ្ទុកមេរោគអេដស៍ និងកុមារកំព្រា

ក/ គ្រួសារដែលមានសមាជិកកើតជម្ងឺអេដស៍ ឬផ្ទុកមេរោគអេដស៍

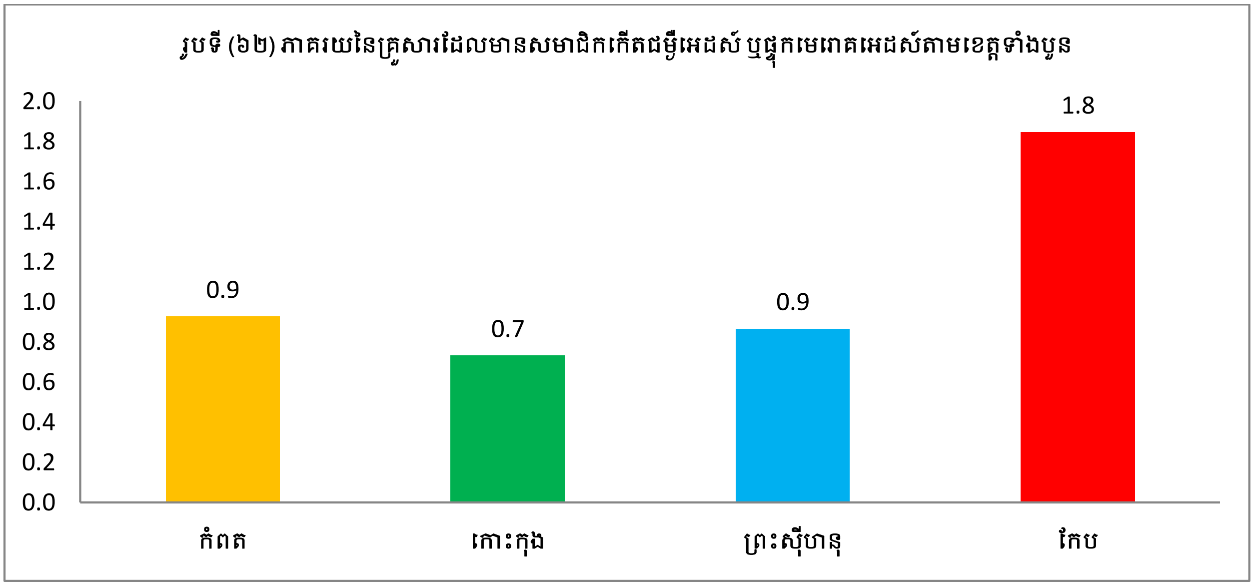

រូប (៦២) បានបង្ហាញថា៖ ក្នុងចំណោមគ្រួសារ ដែលមានសមាជិកមានជម្ងឺអេសដ៍ ឬផ្ទុកមេរោគអេដស៍ក្នុង **ខេត្តកំពត** មាន ៩% **ខេត្តកោះកុង** មាន ៧% **ខេត្តព្រះសីហនុ** មាន ៩% និង**ខេត្តកែប** មាន ១.៨ % ។

ខ/ កុមារកំព្រាអាយុក្រោម១៨ឆ្នាំ ដែលឪពុកម្តាយបានស្លាប់ដោយជម្ងឺអេដស៍

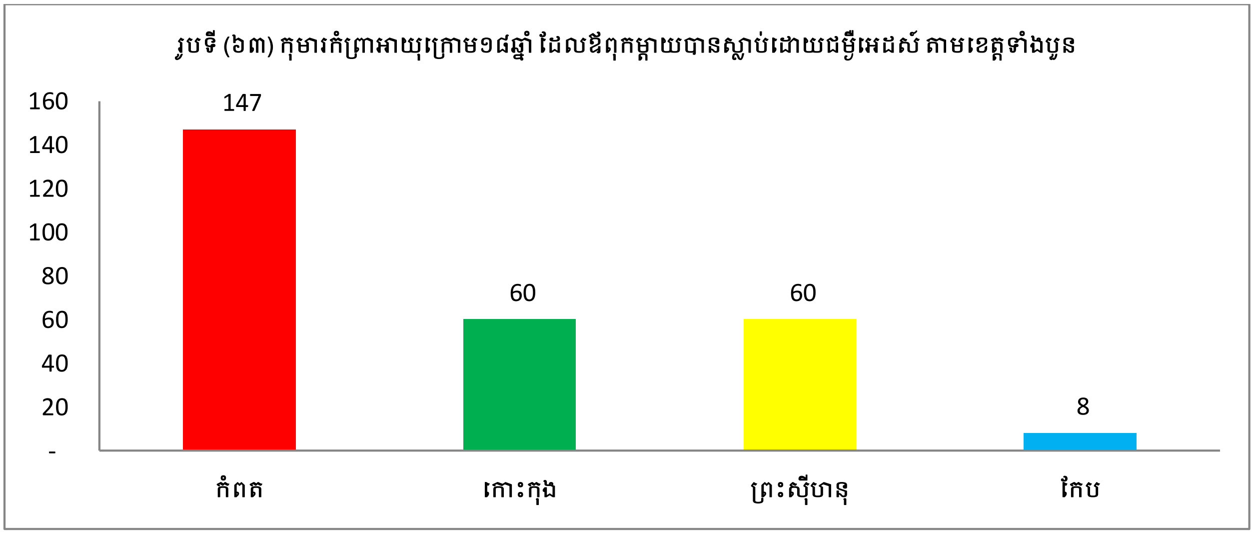

រូប (៦៣) បានបង្ហាញថាៈ ក្នុងចំណោមគ្រួសារសរុបរបស់**ខេត្តកំពត** មានកុមារអាយុក្រោម ១៨ ឆ្នាំដែលឪពុកម្តាយបានស្លាប់ដោយសារជម្ងឺអេសដ៍ មាន ១៤៧ នាក់ **ខេត្តកោះកុង** មាន ៦០ នាក់ **ខេត្តព្រះសីហនុ** មានចំនួន ៦០ នាក់ និង**ខេត្តកែប** មានចំនួន ៨ នាក់។

គ/ ភាពរស់នៅរបស់កុមារកំព្រាអាយុក្រោម១៨ឆ្នាំ ដែលឪពុកម្តាយបានស្លាប់ដោយជំងឺអេដស៍

រូបទី (៦៤) ស្ថានភាពរស់នៅរបស់កុមារកំព្រាអាយុក្រោម១៨ឆ្នាំ ដែលឪពុកម្តាយបានស្លាប់ដោយជម្ងឺអេដស៍តាមខេត្ត

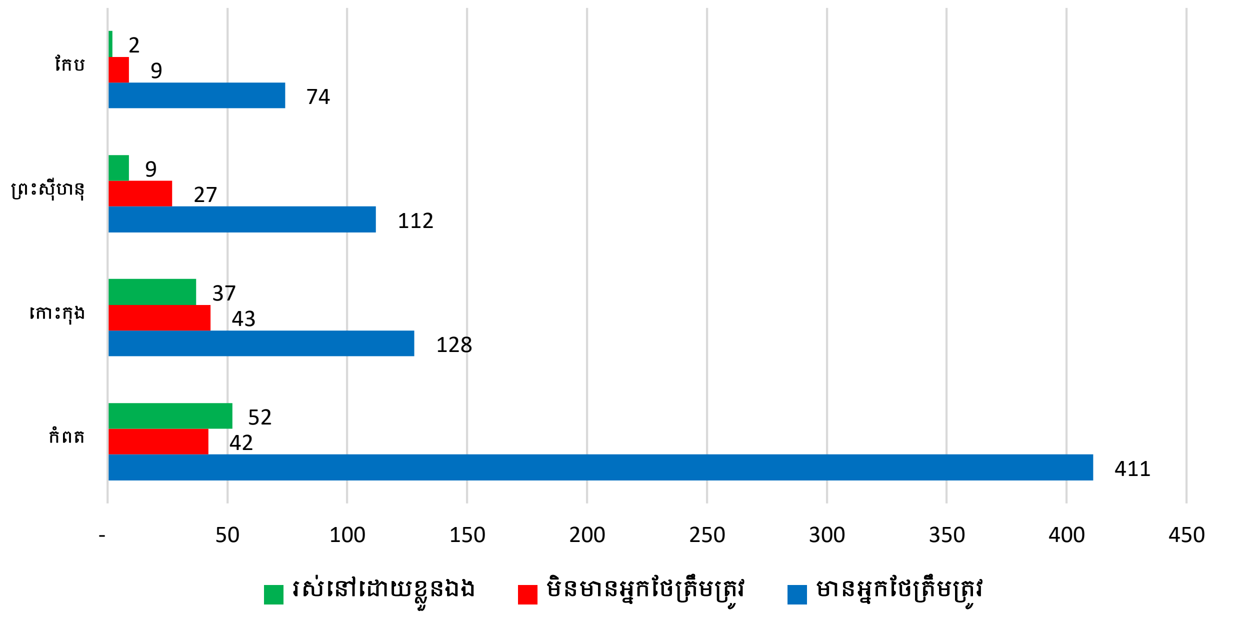

រូបទី(៦៤) បានបង្ហាញពីស្ថានភាពរស់នៅរបស់កុមារកំព្រាអាយុក្រោម ១៨ឆ្នាំ ដែលឪពុកម្តាយបានស្លាប់ដោយជំងឺអេដស៍ មាននៅក្នុងខេត្តទាំងបួន និងតាមលំដាប់លំដោយដូចតទៅៈ **ខេត្តកំពត** មានអ្នកមើលថែត្រឹមត្រូវចំនួន ៤១១ នាក់ មិនមានអ្នកមើលថែត្រឹមត្រូវ ៤២ នាក់ និងរស់នៅដោយខ្លួនឯងចំនួន ៥២ នាក់ **ខេត្តកោះកុង** មានអ្នកមើលថែត្រឹមត្រូវចំនួន ១២៨ នាក់ មិនមានអ្នកមើលថែត្រឹមត្រូវ ៤៣ នាក់ និងរស់នៅដោយខ្លួនឯងចំនួន ៣៧ នាក់ **ខេត្តព្រះសីហនុ** មានអ្នកមើលថែត្រឹមត្រូវចំនួន ១១២ នាក់ មិនមានអ្នកមើលថែត្រឹមត្រូវ ២៧ នាក់ និងរស់នៅដោយខ្លួនឯងចំនួន ៩ នាក់ និង**ខេត្តកែប** មានអ្នកមើលថែត្រឹមត្រូវចំនួន ៧៤ នាក់ មិនមានអ្នកមើលថែត្រឹមត្រូវ ៩ នាក់ និងរស់នៅដោយខ្លួនឯងចំនួន ២ នាក់ ។

២.១១ កសិកម្ម

២.១១.១ គ្រួសារកាន់កាប់តាមទំហំផ្ទៃដី

ការកាន់កាប់ទំហំផ្ទៃដីគឺ សំដៅលើការគ្រប់គ្រងដីធ្លីដោយស្របច្បាប់ មានសិទ្ធិសម្រេចចំពោះការលក់ដូរ ការដាក់បញ្ចាំ ឬជួលទៅឲ្យបុគ្គលណាម្នាក់ផ្សេងទៀត។

រូបទី (៦៥) ភាគរយផ្ទៃដីដែលកាន់កាប់ដោយគ្រួសារតាមទំហំ និងខេត្តទាំងបួន (គិតជាហិកតា)

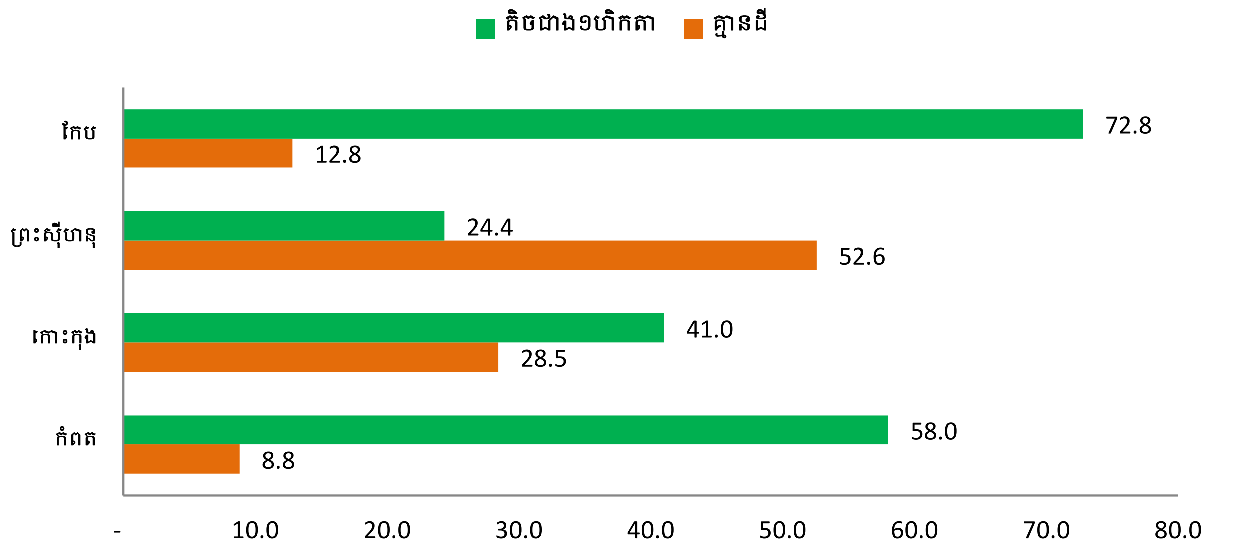

រូបទី(៦៥)បានបង្ហាញពីស្ថានភាពគ្រប់គ្រងដីធ្លីតាមទំហំផ្ទៃដីរបស់គ្រួសារដែលមាននៅក្នុងខេត្តទាំងបួន និងតាមលំដាប់លំដោយដូចតទៅ៖ **ខេត្តកំពត** ភាគរយគ្រួសារដែលគ្មានដីប្រកបរបរកសិកម្ម ៨.៨% និងគ្រួសារដែលមានទំហំផ្ទៃដីតិចជាងមួយហិកតា ៥៨% **ខេត្តកោះកុង** ភាគរយគ្រួសារដែលគ្មានដីប្រកបរបរកសិកម្ម ២៨.៥% និងគ្រួសារដែលមានទំហំផ្ទៃដីតិចជាងមួយហិកតា ៤១% **ខេត្តព្រះសីហនុ** ភាគរយគ្រួសារដែលគ្មានដីប្រកបរបរកសិកម្ម៥២.៦% និងគ្រួសារដែលមានទំហំផ្ទៃដីតិចជាងមួយហិកតា ២៤.៤% និង**ខេត្តកែប** ភាគរយគ្រួសារដែលគ្មានដីប្រកបរបរកសិកម្ម ១២.៨% និងគ្រួសារដែលមានទំហំផ្ទៃដីតិចជាងមួយហិកតា ៧២.៨% ។

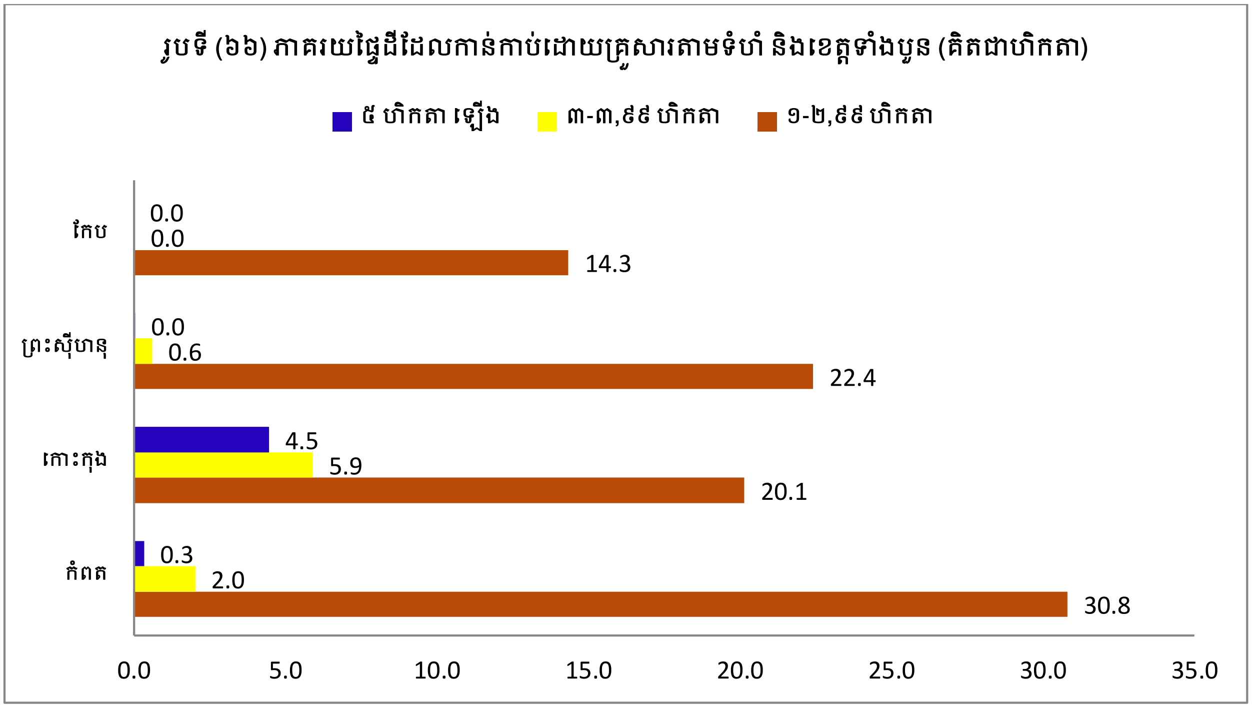

រូបទី(៦៦) បានបង្ហាញពីស្ថានភាពគ្រប់គ្រងដីធ្លីតាមទំហំផ្ទៃដីរបស់គ្រួសារដែលមាននៅក្នុងខេត្តទាំងបួន និងតាមលំដាប់លំដោយដូចតទៅ៖ **ខេត្តកំពត** ភាគរយគ្រួសារដែលមានដីប្រកបរបរកសិកម្ម ទំហំចាប់ពី (១-២.៩៩ហិកតា) ៣០.៨% គ្រួសារដែលមានទំហំផ្ទៃដីចាប់ពី (៣-៣.៩៩ហិកតា)២% ហើយគ្រួសារដែលមានទំហំផ្ទៃដីចាប់ពី៥ហិកតាឡើងទៅចំនួន ០.៣% **ខេត្តកោះកុង** ភាគរយគ្រួសារដែលមានដីប្រកបរបរកសិកម្ម ទំហំចាប់ពី (១-២.៩៩ហិកតា) ២០.១% គ្រួសារដែលមានទំហំផ្ទៃដីចាប់ពី (៣-៣.៩៩ហិកតា) ៥.៩% ហើយគ្រួសារដែលមានទំហំផ្ទៃដីចាប់ពី៥ហិកតាឡើងទៅចំនួន ៤.៥% **ខេត្តព្រះសីហនុ** ភាគរយគ្រួសារដែលមានដីប្រកបរបរកសិកម្ម ទំហំចាប់ពី (១-២.៩៩ហិកតា) ២២.៤% គ្រួសារដែលមានទំហំផ្ទៃដីចាប់ពី (៣-៣.៩៩ហិកតា) ០.៦% និង **ខេត្តកែប** ភាគរយគ្រួសារដែលមានដីប្រកបរបរកសិកម្ម ទំហំចាប់ពី (១-២.៩៩ហិកតា) ១៤.៣% ។

២.១១.២ ផ្ទៃដីដែលបានដាំដុះ និងផ្ទៃដីប្រមូលផល

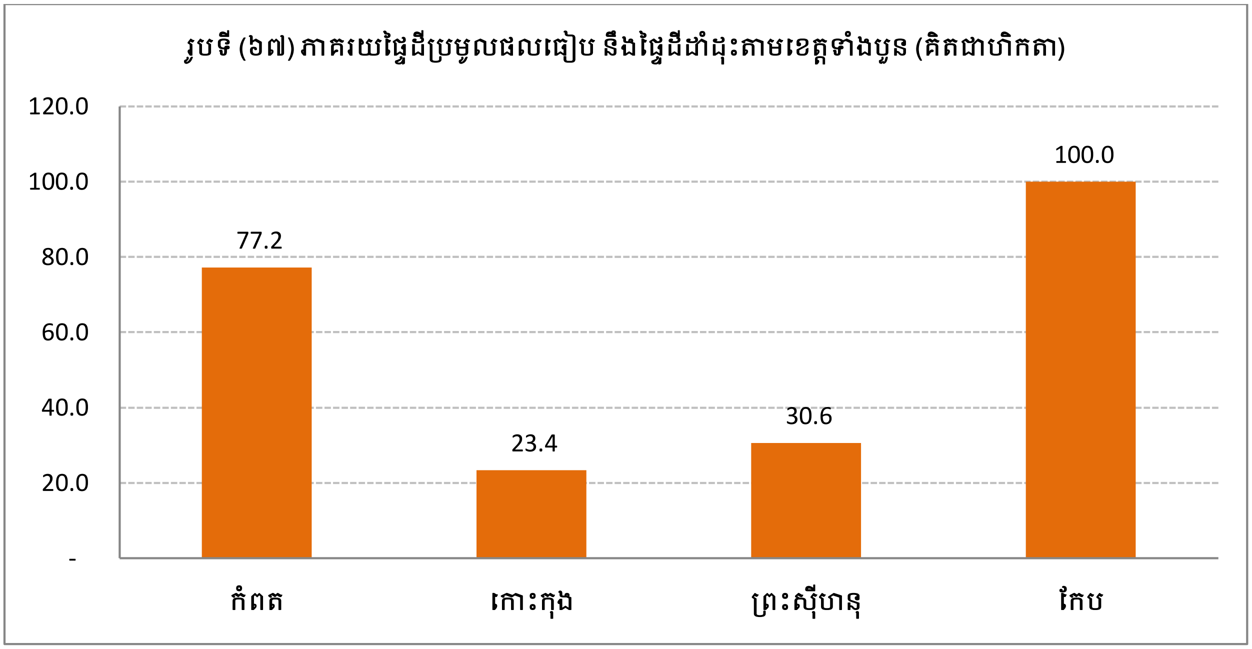

រូបទី (៦៧) បានបង្ហាញពីស្ថានភាពភាគរយផ្ទៃដីដែលបានប្រមូលផលធៀប និងផ្ទៃដីដែលបានដាំដុះនៅក្នុងចំណោមខេត្តទាំងបួន រួមមាន ៖ **ខេត្តកំពត** មាន ៧៧.២% **ខេត្តកោះកុង** ២៣.៤% **ខេត្តព្រះសីហនុ** ៣០.៦% និង**ខេត្តកែប** ១០០% ។

២.១១.៣ ផ្ទៃដីដាំដំណាំដែលបានស្រោចស្រព

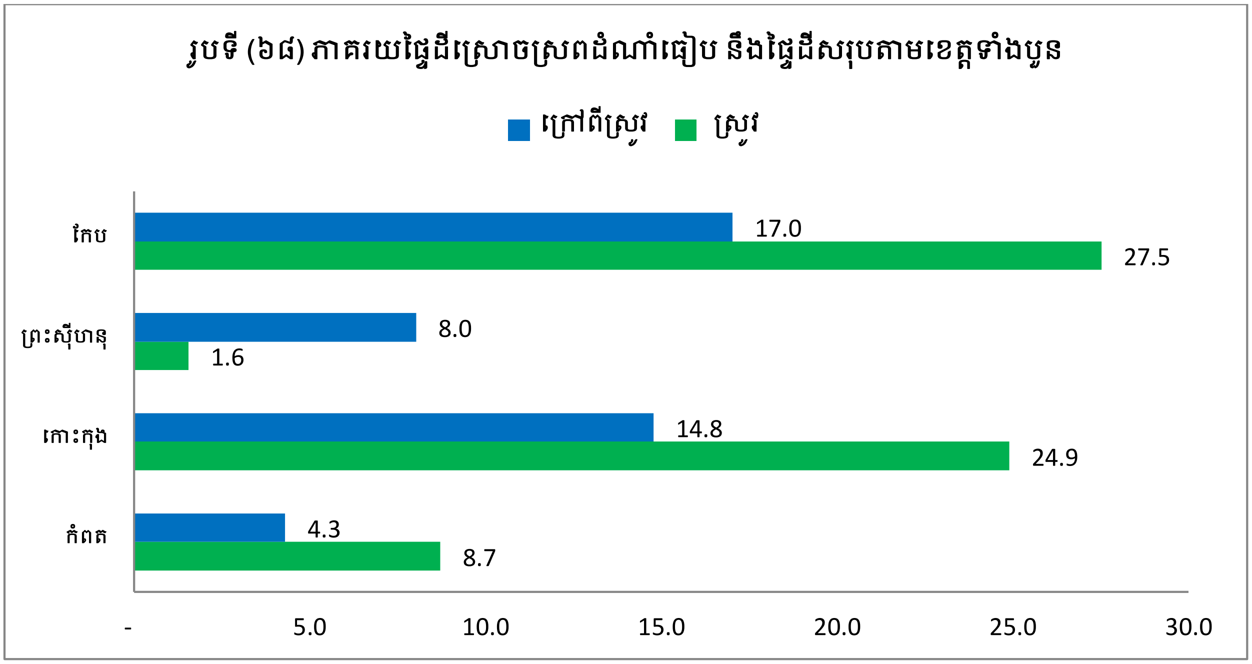

រូបទី (៦៨) បានបង្ហាញពីស្ថានភាពផ្ទៃដីដាំដំណាំ ដែលបានស្រោចស្រពក្នុងនោះលើដំណាំស្រូវ និងដំណាំក្រៅអំពីស្រូវដែលមាននៅក្នុងខេត្តទាំងបួន និងតាមលំដាប់លំដោយដូចតទៅ៖ **ខេត្តកំពត** ភាគរយផ្ទៃដីស្រោចស្រពលើដំណាំស្រូវ ៨.៧% និងដំណាំក្រៅអំពីស្រូវ ៤.៣% **ខេត្តកោះកុង** ភាគរយផ្ទៃដីស្រោចស្រពលើដំណាំស្រូវ ២៤.៩% និងដំណាំក្រៅអំពីស្រូវ ១៤.៨% **ខេត្តព្រះសីហនុ** ភាគរយផ្ទៃដីស្រោចស្រពលើដំណាំស្រូវ ១.៦% និងដំណាំក្រៅអំពីស្រូវ ៨% និង**ខេត្តកែប** ភាគរយផ្ទៃដីស្រោចស្រពលើដំណាំស្រូវ ២៧.៥% និងដំណាំក្រៅអំពីស្រូវ ១៧% ។

២.១១.៤ ការប្រើប្រាស់ធាតុចូលក្នុងកសិកម្ម

ក/ ប្រភេទជីដែលបានប្រើប្រាស់លើផ្ទៃដីកសិកម្ម

រូបទី (៦៩) ប្រភេទជីដែលបានប្រើប្រាស់លើផ្ទៃដីកសិកម្មតាមខេត្ត (គិតជាហិកតា)

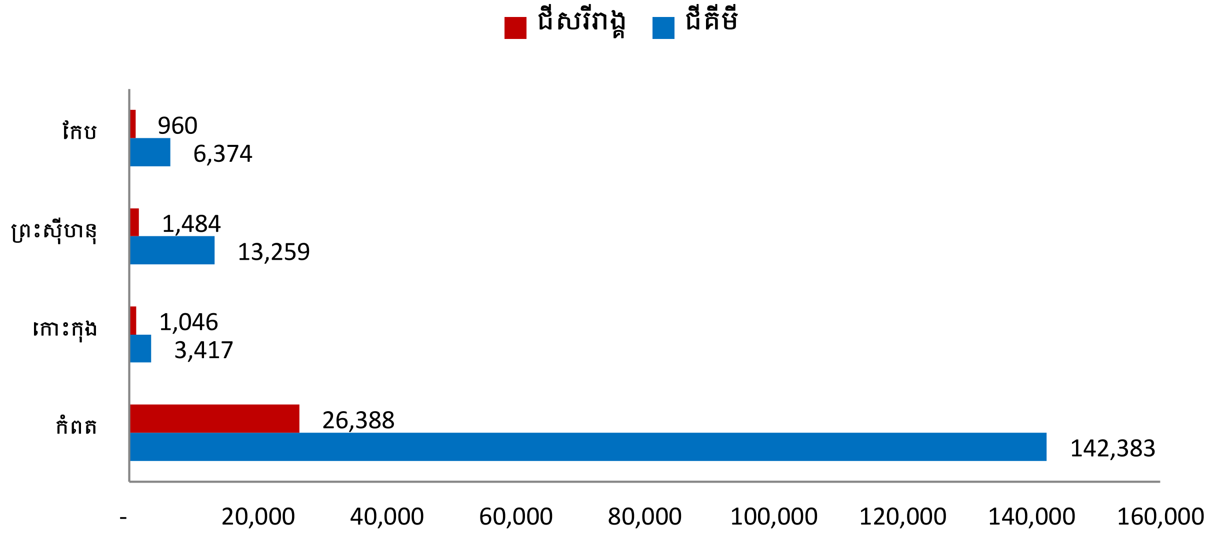

រូបទី (៦៩) បានបង្ហាញពីប្រភេទជីដែលបានប្រើប្រាស់លើផ្ទៃដីកសិកម្ម ក្នុងនោះមានជីគីមី និងជីសរីរាង្គ នៅក្នុង**ខេត្តកំពត** បានប្រើប្រាស់ជីគីមី លើផ្ទៃដី ១៤២.៣៨៣ហិកតា និងបានប្រើប្រាស់ជីសរីរាង្គលើផ្ទៃដី ២៦.៣៨៨ ហិកតា **ខេត្តកោះកុង** បានប្រើប្រាស់ជីគីមី លើផ្ទៃដី ៣.៤១៧ ហិកតា និងបានប្រើប្រាស់ជីសរីរាង្គ លើផ្ទៃដី ១.០៤៦ ហិកតា **ខេត្តព្រះសីហនុ** បានប្រើប្រាស់ជីគីមី លើផ្ទៃដី ១៣.២៥៩ ហិកតា និងបានប្រើប្រាស់ជីសរីរាង្គ លើផ្ទៃដី ១.៤៨៤ ហិកតា **ខេត្តកែប** បានប្រើប្រាស់ជីគីមី លើផ្ទៃដី ៦.៣៧៤ ហិកតា និងបានប្រើប្រាស់ជីសរីរាង្គ លើផ្ទៃដី ៩៦០ ហិកតា ។

ខ/ ប្រភេទនៃថ្នាំសម្លាប់សត្វល្អិតដែលបានប្រើប្រាស់ក្នុងដីកសិកម្ម

រូបទី (៧០) ប្រភេទថ្នាំដែលបានប្រើប្រាស់ក្នុងដីកសិកម្មតាមខេត្ត (គិតជាហិកតា)

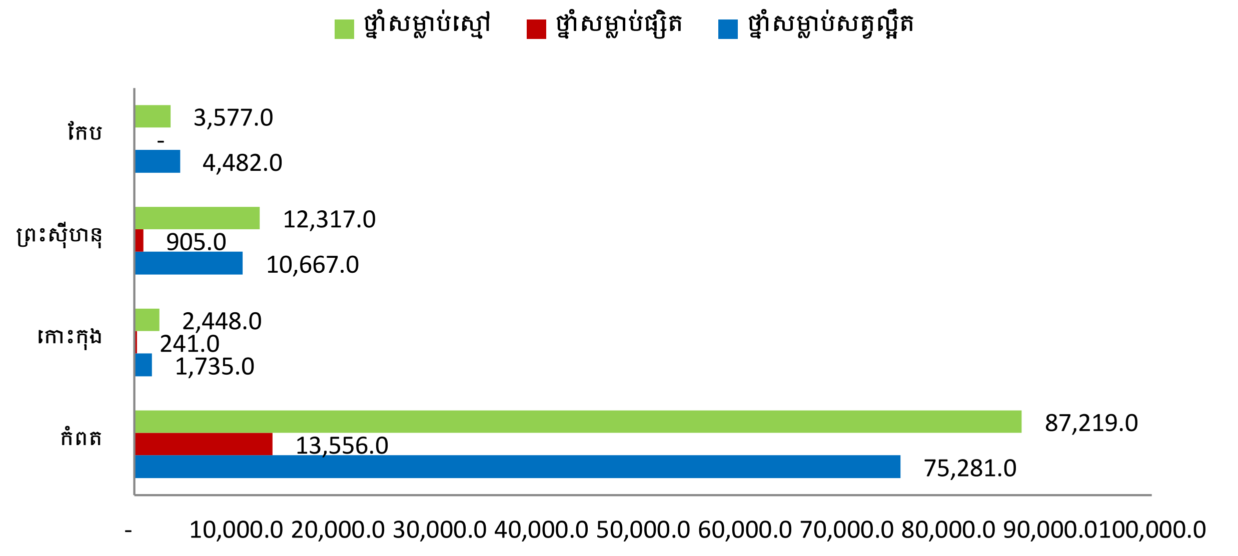

រូបទី(៧០)បានបង្ហាញពីប្រភេទនៃថ្នាំសំលាប់សត្វល្អិតដែលបានប្រើប្រាស់លើផ្ទៃដីកសិកម្មរបស់គ្រួសារដែល មាននៅក្នុងខេត្តទាំងបួន និងតាមលំដាប់លំដោយដូចតទៅ៖ **ខេត្តកំពត** បានប្រើប្រាស់ថ្នាំសម្លាប់សត្វល្អិតលើផ្ទៃដីចំនួន ៧៥.២៨១ ហិកតា ហើយបានប្រើប្រាស់ថ្នាំសម្លាប់ផ្សិតលើផ្ទៃដីចំនួន ១៣.៥៥៦ ហិកតា និងបានប្រើប្រាស់ថ្នាំសម្លាប់ស្មៅលើផ្ទៃដីចំនួន ៨៧.២១៩ ហិកតា **ខេត្តកោះកុង** បានប្រើប្រាស់ថ្នាំសម្លាប់សត្វល្អិតលើផ្ទៃដីចំនួន ១.៧៣៥ ហិកតា ហើយបានប្រើប្រាស់ថ្នាំសម្លាប់ផ្សិតលើផ្ទៃដីចំនួន ២៤១ ហិកតា និងបានប្រើប្រាស់ថ្នាំសម្លាប់ស្មៅលើផ្ទៃដីចំនួន ២.៤៤៨ ហិកតា **ខេត្តព្រះសីហនុ** បានប្រើប្រាស់ថ្នាំសម្លាប់សត្វល្អិតលើផ្ទៃដីចំនួន ១០.៦៦៧ ហិកតា ហើយបានប្រើប្រាស់ថ្នាំសម្លាប់ផ្សិតលើផ្ទៃដីចំនួន ៩០៥ ហិកតា និងបានប្រើប្រាស់ថ្នាំសម្លាប់ស្មៅលើផ្ទៃដីចំនួន ១២.៣១៧ ហិកតា និងខេត្តកែប បានប្រើប្រាស់ថ្នាំសម្លាប់សត្វល្អិតលើផ្ទៃដីចំនួន ៤.៤៨២ ហិកតា និងបានប្រើប្រាស់ថ្នាំសម្លាប់ស្មៅលើផ្ទៃដីចំនួន ៣.៥៧៧ ហិកតា ។

២.១១.៥ ការចិញ្ចឹមបសុសត្វ និងបសុបក្សីរបស់គ្រួសារ

ក/ បសុសត្វធំ

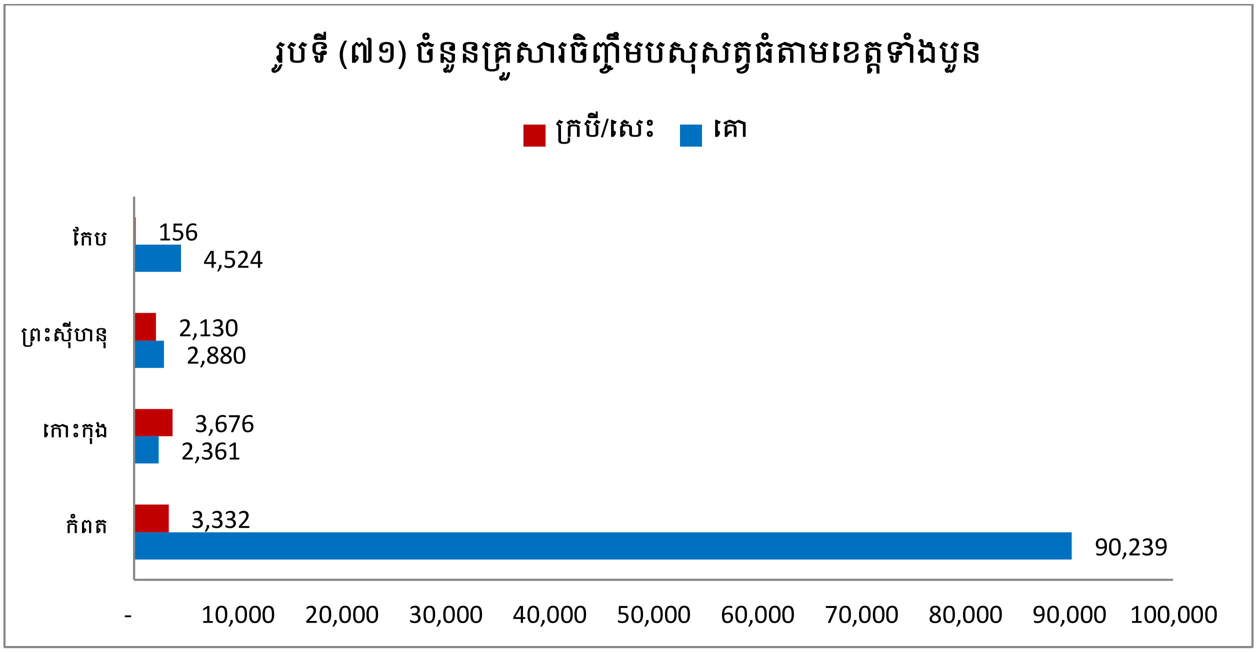

រូបទី (៧១) បានបង្ហាញពីចំនួនបសុសត្វធំរបស់គ្រួសារដែលបានចិញ្ចឹមនៅក្នុង**ខេត្តកំពត** មានសត្វគោចំនួន ៩០.២៣៩ គ្រួសារ និងចិញ្ចឹមសត្វក្របី ឬសេះចំនួន ៣.៣៣២ គ្រួសារ **ខេត្តកោះកុង** មានគ្រួសារចិញ្ចឹមគោចំនួន ២.៣៦១ គ្រួសារ និងចិញ្ចឹមសត្វក្របី ឬសេះចំនួន ៣.៦៧៦ គ្រួសារ **ខេត្តព្រះសីហនុ** មានគ្រួសារចិញ្ចឹមគោចំនួន ២.៨៨០ គ្រួសារ និងចិញ្ចឹមសត្វក្របី ឬសេះចំនួន ២.១៣០ គ្រួសារ **ខេត្តកែប** មានគ្រួសារចិញ្ចឹមគោចំនួន ៤.៥២៤ គ្រួសារ ។

ខ/ បសុសត្វតូច

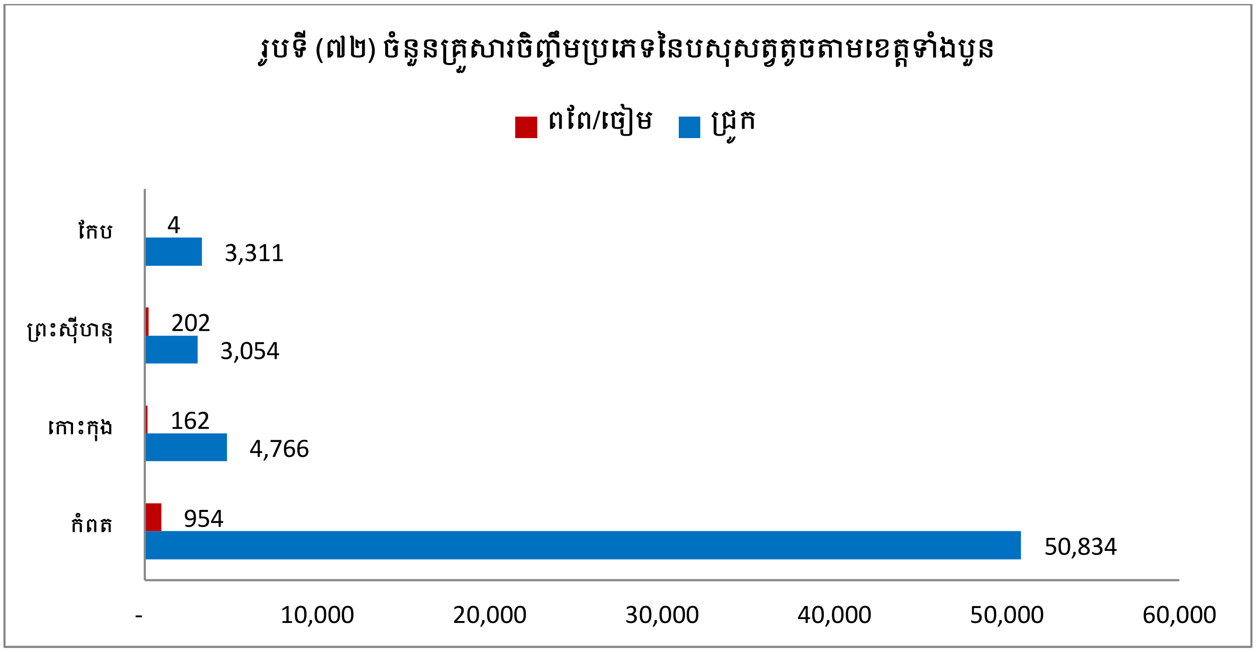

រូបទី (៧២) បានបង្ហាញពីចំនួនបសុសត្វតូចរបស់គ្រួសារបានចិញ្ចឹមនៅក្នុង**ខេត្តកំពត** មានសត្វជ្រូកចំនួន ៥០.៨៣៤ គ្រួសារ និងសត្វពពែ ឬចៀម ៩៥៤ គ្រួសារ **ខេត្តកោះកុង** មានគ្រួសារបានចិញ្ចឹមសត្វជ្រូកចំនួន ៤.៧៦៦ គ្រួសារ និងសត្វពពែ ឬចៀម ១៦២ គ្រួសារ **ខេត្តព្រះសីហនុ** មានគ្រួសារបានចិញ្ចឹមសត្វជ្រូកចំនួន ៣.០៥៤ គ្រួសារ និងសត្វពពែ ឬចៀម ២០២ គ្រួសារ និង**ខេត្តកែប** មានគ្រួសារបានចិញ្ចឹមសត្វជ្រូកចំនួន ៣.៣១១ គ្រួសារ និងសត្វពពែ ឬចៀម ៤ គ្រួសារ ។

គ/ បសុបក្សី

រូបទី (៧៣) ចំនួនបសុបក្សីចិញ្ចឹមតាមគ្រួសារតាមខេត្តទាំងបួន

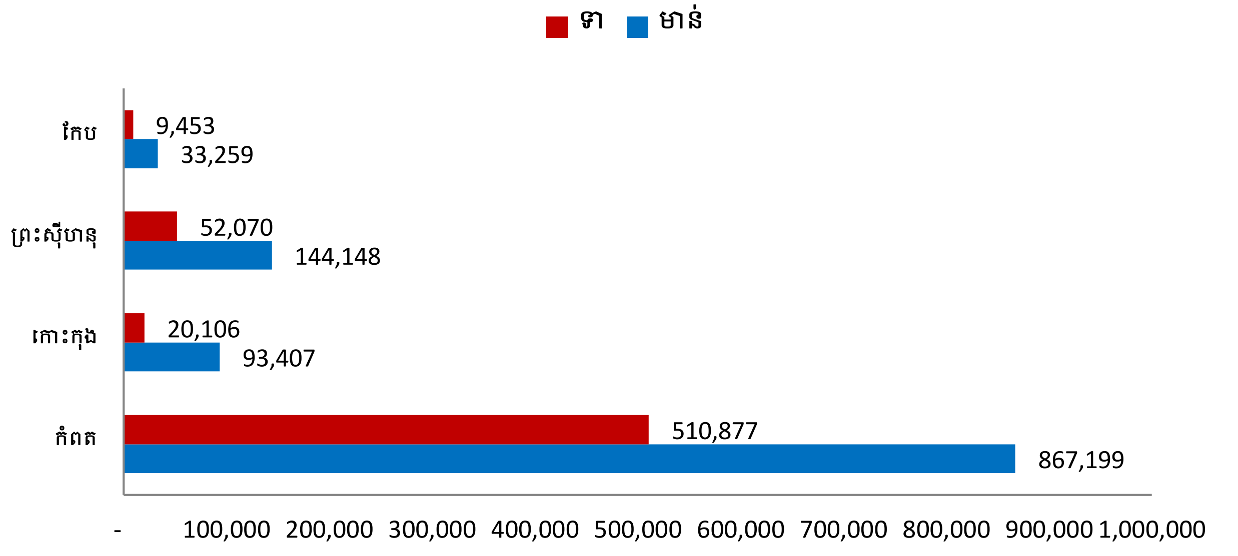

រូបទី(៧៣)បានបង្ហាញពីចំនួនបសុបក្សីរបស់គ្រួសារដែលបានចិញ្ចឹមនៅក្នុង**ខេត្តកំពត** មានសត្វមាន់ចំនួន ៨៦៧.១៩៩ ក្បាល និងសត្វទាចំនួន ៥១០.៨៧៧ ក្បាល ចំនួនបសុបក្សីដែលគ្រួសារបានចិញ្ចឹមនៅក្នុង**ខេត្តកោះកុង** មានសត្វមាន់ចំនួន ៩៣.៤០៧ ក្បាល និងសត្វទាចំនួន ២០.១០៦ ក្បាល ខេត្ត**ព្រះសីហនុ** ចំនួនបសុបក្សីដែលគ្រួសារបានចិញ្ចឹមមានសត្វមាន់ចំនួន ១៤៤.១៤៨ ក្បាល និងសត្វទាចំនួន ៥២.០៧០ ក្បាល **ខេត្តកែប** ចំនួនបសុបក្សីដែលគ្រួសារបានចិញ្ចឹមមានសត្វមាន់ចំនួន ៣៣.២៥៩ ក្បាល និងសត្វទាចំនួន ៩.៤៥៣ ក្បាល ។

ឃ/ ការធ្វើវារីវប្បកម្ម

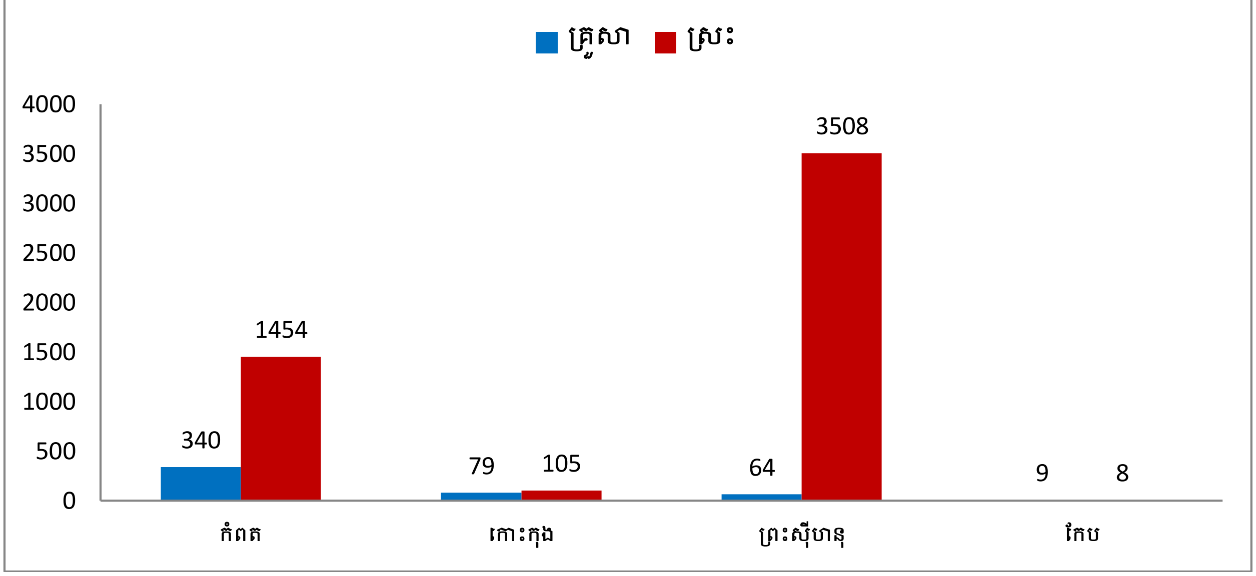

រូបទី (៧៤) ចំនួនគ្រួសារ និងស្រះចិញ្ចឹមត្រីតាមខេត្តទាំងបួន

រូបទី (៧៤) បានបង្ហាញថា៖ នៅក្នុង**ខេត្តកំពត** មានគ្រួសារដែលធ្វើវារីវប្បកម្មចំនួន ៣៤០ គ្រួសារ និងមានស្រះចិញ្ចឹមត្រីចំនួន១.៤៥៤ **ខេត្តកោះកុង** មានគ្រួសារចំនួន ៧៩ គ្រួសារ និងមានស្រះចិញ្ចឹមត្រីចំនួន ១០៥ **ខេត្តព្រះសីហនុ** មានគ្រួសារចំនួន ៦៤ និងមានស្រះចិញ្ចឹមត្រីចំនួន ៣.៥០៨ និង**ខេត្តកែប** មានគ្រួសារចំនួន ៩ និងមានស្រះចិញ្ចឹមត្រីចំនួន ៨ ។

ង/ ផលិតកម្មត្រី

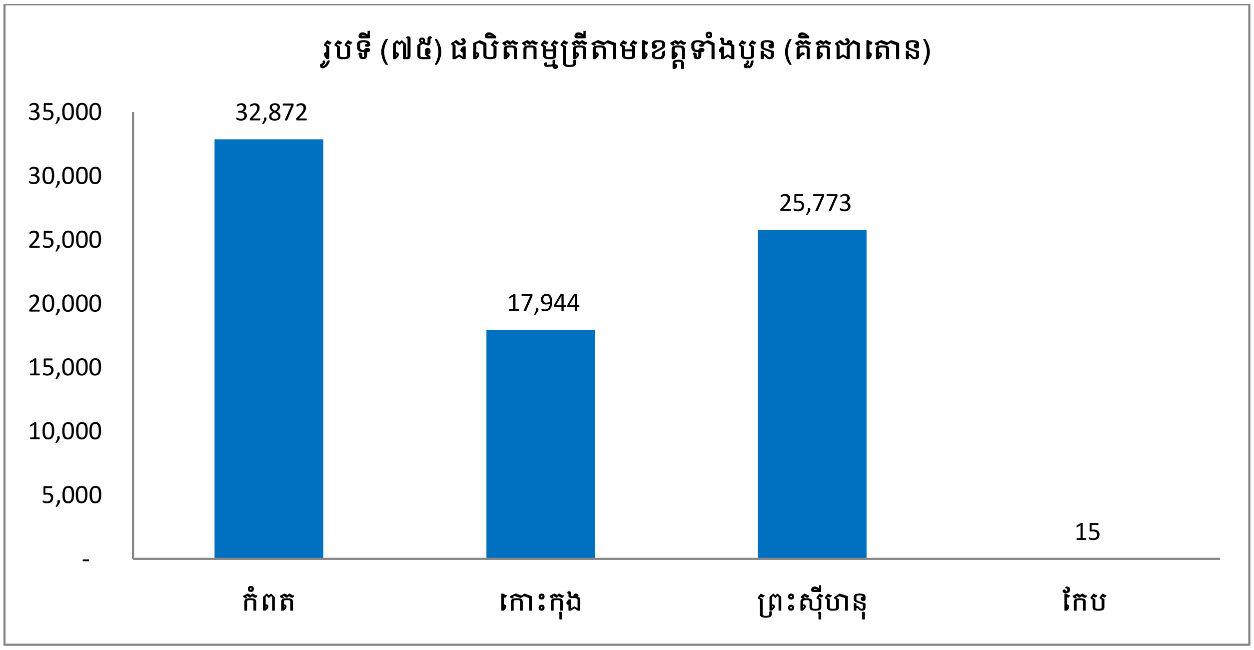

រូបទី (៧៥) បានបង្ហាញពីផលិតកម្មត្រីរបស់គ្រួសារនៅក្នុងខេត្តទាំងបួន និងតាមលំដាប់លំដោយដូចតទៅ៖ **ខេត្តកំពត** មានចំនួន ៣២.៨៧២ តោន **ខេត្តកោះកុង** មានចំនួន ១៧.៩៤៤ តោន **ខេត្តព្រះសីហនុ** មានចំនួន ២៥.៧៧៣ តោន និងខេត្តកែប មានចំនួន ១៥ តោន ។

ជំពូក ៣
សន្និដ្ឋាន និងអនុសាសន៍

៣. ១ សន្និដ្ឋាន

តាមលទ្ធផលនៃការវិភាគខាងលើអាចសន្និដ្ឋានបានថា៖ ក្រៅពីកត្តាប្រជាជនគឺមានកត្តាផ្សេងទៀតដែលជះឥទ្ធិពលដល់ការរួមចំណែកក្នុងការអភិវឌ្ឍរបស់ខេត្តទាំងបួន ដូចជាការប្រើប្រាស់ទឹកស្អាត ការប៉ះពាល់បរិស្ថាននិងអនាម័យ បញ្ហាទំនាស់ដីធ្លី អំពើហឹង្សា គ្រោះថ្នាក់ចរាចរ អសន្តិសុខសង្គម បញ្ហាគ្រឿងញៀន សេវាសុខាភិបាល និងសេវាអប់រំ ។ បញ្ហាទាំងអស់នេះជាធាតុចូលយ៉ាងសំខាន់ដែលត្រូវគិតគូវែងឆ្ងាយទៅអនាគតរហូតដល់ឆ្នាំ២០២៥ ក្នុងការអភិវឌ្ឍរបស់ខេត្តទាំងបួន ដើម្បីរៀបចំផ្តល់ឲ្យប្រជាជនដែលរស់នៅទទួលបានសុខុមាលភាព និងទទួលបានសុវត្ថិភាពជីវភាពរស់នៅខ្ពស់ផងដែរ ។

៣. ២ អនុសាសន៍

ដើម្បីអភិវឌ្ឍរបស់ខេត្តទាំងបួន បានល្អប្រសើរមានដូចខាងក្រោម៖

ក. គ្រប់គ្រងនូវចំនួនប្រជាជនទាំងការចំណាក និងចំណូលស្រុកឲ្យបានច្បាស់លាស់ ព្រោះថាកត្តាប្រជាជនជាកត្តាចម្បងនៃការរៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍផ្សេងៗនៅក្នុងមូលដ្ឋានដែលមិនអាចខ្វះបាន។

ខ. ជំរុញឲ្យប្រជាពលរដ្ឋប្រើប្រាស់ទឹកស្អាត និងបង្គន់អនាម័យ តាមរយៈអាជ្ញាធរភូមិ សង្កាត់ និងអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល រួមទាំងការចូលរួមពីមន្ទីរអភិវឌ្ឍន៍ជនបទផងដែរ។

គ. ការដោះស្រាយទំនាស់ដីធ្លីគួរធ្វើទៅតាមបច្ចេកទេស និតិវិធីនៃច្បាប់ និងតម្លាភាព ដោយមានការសហការពីអាជ្ញាធរដែនដី និង អាជ្ញាធរដោះស្រាយទំនាស់ដីធ្លី ដើម្បីឲ្យប្រជាពលរដ្ឋទទួលបានយុត្តិធម៌ពិតប្រាកដ។

ឃ. អាជ្ញាធរក្នុងតំបន់ត្រូវអប់រំអំពីផលវិបាកនៃអំពើហឹង្សាក្នុងគ្រួសារ ដែលធ្វើឲ្យខាតពេលវេលាសម្រាប់ ការងាររកស៊ីប្រចាំថ្ងៃ និងរំខានដល់អាជ្ញាធរ។

ង. ការរៀបចំនិងត្រួតពិនិត្យភ្លើងសញ្ញាចរាចរណ៍ជាប្រចាំ ដើម្បីកាត់បន្ថយគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ដែលអាចកើតឡើង តាមទិន្នន័យដែលប្រមូលបានគឺនៅមានចំនួនច្រើននៅឡើយ។

ច. សមត្ថកិច្ចគួរមានវិធានការឲ្យខាងតែបានដូចជាការលួច ប្លន់ និង ឃាតកម្មនៅក្នុងសង្កាត់ និងការបង្ក្រាបគ្រឿងញៀនដែលមានការកើនឡើងក្នុងខេត្តទាំងបួន។

ឆ. ពង្រឹង និងពង្រីកបន្ថែមទៀតនូវការផ្តល់សេវាសុខាភិបាល និងសេវាផ្សេងៗដែលជារបស់រដ្ឋឲ្យបានល្អដល់ប្រជាពលរដ្ឋដែលរស់នៅក្នុងខេត្តទាំងបួន។

ឧបសម្ព័ន្ធ

Annexes 1

១- ប្រជាសាស្ត្រ Demography

សំណួរទី១.១: ចំនួនសហគមន៍នៅក្នុងភូមិ Number of Community in the Villages

ឈ្មោះសហគមន៍ Name of Community	ចំនួន Number	ចំនួនគ្រួសារដែលចូលរួម Number of Households	ប្រុស Male	ស្រី Female
1-				
2-				
3-				
4-				
សរុប Total				

សំណួរទី១.២: គ្រួសារ និងចំនួនប្រជាជន Households and Population

ប្រភេទគ្រួសារ Household type	ចំនួនគ្រួសារ No of Households	ចំនួនមនុស្សនៅក្នុងគ្រួសារ No of persons in the household
1- បុរស ជាមេគ្រួសារ Male headed households		
2- ស្ត្រី ជាមេគ្រួសារ Female headed households		
3- ស្ត្រីជាមេគ្រួសារដែលមានកុមារអាយុក្រោម៥ឆ្នាំ Female headed households having less 5 years old children		
សរុប Total (1+2)		

សំណួរទី១.៣: ចំនួនគ្រួសារតាមជនជាតិដែលរស់នៅក្នុងភូមិ Number of household living in village by Nationality

ជនជាតិ Nationality	ចំនួនគ្រួសារ Number of household	ប្រុស Male	ស្រី Female
1- ខ្មែរ Khmer			
2- ចិន Chinese			
3- ថៃ Thailand			
4- ឡាវ Laos			
5- វៀតណាម Vietnamese			
6- ខ្មែរឥស្លាម Cham			
7- កូរ៉េ Korean			
8- ជនជាតិភាគតិច Group of Ethnic minority			
9- ជនជាតិបរទេសផ្សេងៗទៀត Other Nationality			
សរុប Total			

សំណួរទី១.៤: ស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់មេគ្រួសារ Marital status of household headed

ស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍ Marital status	ចំនួនគ្រួសារ No of household	ភាគរយ Percentage
1- បានរៀបការរស់នៅជាមួយគ្នា Married/living together		
2- មេម៉ាយ ឬពោះម៉ាយ Widowed		
3- រស់នៅផ្សេងគ្នា Separated		
4- រស់នៅជាមួយគ្នាមិនបានរៀបការ Living together without married		
5- មិនដែលរៀបការ Never married		

សំណួរទី១.៥: ចំណាកស្រុក ចេញ និងចូលនៃចំនួនគ្រួសារ In and out-migrations of Household Members

ការពិពណ៌នា Description	ចំនួនគ្រួសារ Number of households	ចំនួនមនុស្សធ្វើការ No of migrant worker		
		ប្រុស Male	ស្រី Female	សរុប Total
1- គ្រួសារចំណូលស្រុក Households permanently migrated to village				
2- គ្រួសារចំណាកស្រុក Households permanently moved out of village				
3- អ្នកស្វែងទៅរកការងារនៅក្នុងប្រទេស Worker went inside country for seeking employment				
4- អ្នកស្វែងទៅរកការងារនៅក្រៅប្រទេស Worker went abroad for seeking employment				

សំណួរទី១.៦: ផ្ទះនិងមូលដ្ឋានសម្ភារៈបរិក្ខា ដែលមាន Availability of Basic Facilities

ប្រភេទនៃផ្ទះ Type of house	ចំនួនសរុបនៃផ្ទះ Total no of houses	ចំនួនផ្ទះដែលមានអគ្គិសនីប្រើប្រាស់ No of houses having access to electricity	ចំនួនផ្ទះដែលមានទូរទស្សន៍ប្រើប្រាស់ No of houses having access to TV	ចំនួនផ្ទះដែលមានកុំព្យូទ័រប្រើប្រាស់ No of houses having access to Computer	ចំនួនផ្ទះដែលមានអ៊ីនធឺណេតប្រើប្រាស់ No of houses having internet facilities	ចំនួនផ្ទះដែលមានទូរស័ព្ទដៃប្រើប្រាស់ No of houses having mobile phones
1- ផ្ទះដំបូលបេតុង Concrete roof houses						
2- ផ្ទះដំបូលក្បឿង Tiles roof houses						
3- ផ្ទះដំបូលស័ង្កសី / ហ្វីប្រូ Zinc roof houses						
4- ផ្ទះប្រក់ស្លឹក Thatched huts						
5- ផ្សេងៗ Other						

សំណួរទី១.៧: សម្ភារៈ បរិក្ខារដែលទាក់ទងការដឹកជញ្ជូន គ្រឿងម៉ាស៊ីន និង យានយន្ត

Transportation, Machineries and vehicles Related Equipment

ប្រភេទនៃបរិក្ខារ Type of equipment	ចំនួននៃបរិក្ខារ Number of equipment	ចំនួននៃគ្រួសារដែលមានបរិក្ខារ No of households having	ភាគរយនៃគ្រួសារ percentage of household
1- ឧបករណ៍កសិកម្ម និងគ្រឿងម៉ាស៊ីន ម៉ាស៊ីនភ្ជួររាស់ Agriculture tools & machineries Ploughing machines			
2- ម៉ាស៊ីនប្រមូលផល Harvesting machines			
3- ឧបករណ៍កសិកម្មផ្សេងទៀត Other agricultural tools			
4- រថយន្តដឹកអ្នកដំណើរ (តាក់ស៊ី និង១២កៅអី) Taxi and Vans			
5- រថយន្តដឹកទំនិញ Loading trucks			
6- រថយន្តក្រុង Buses			
7- រថយន្តលក្ខណ:គ្រួសារ Cars			
8- ម៉ូតូ Motorbikes			
9- រទេះអូសដោយដៃ Carts			
10- ម៉ូតូកង់បី Tri tier motorbike			
11- រទេះគោ និងសេះ Ox and horse carts			
12- ទូក Boats			
13- ទូកដឹកអ្នកដំណើរ Passenger boats			
14- ទូកនេសាទ Fishing boats			
15- ផ្សេងៗ Other			

សំណួរទី១.៨: ចំនួនទារកកើត នៅក្នុងភូមិក្នុងរយៈពេល១២ខែកន្លងមក Number of infant born last 12 months in this village?

ទីកន្លែងកើត Place of birth	សរុប Total	ភេទ Sex	
		ប្រុស Male	ស្រី Female
1- មន្ទីរពេទ្យរដ្ឋ Government Hospital			
2- មន្ទីរពេទ្យឯកជន Private Clinic			
3- ឆ្មបបុរាណ Midwife			
4- ផ្សេងៗ Other			

សំណួរទី១.៩: **ចំនួនអ្នកស្លាប់នៅក្នុងភូមិតាមក្រុមអាយុ រយៈពេល១២ខែកន្លងមក** Number of population dead during last 12 month in this village?

មូលហេតុចម្បងនៃការស្លាប់ Cause of Dead	សរុប Total	ប្រុស Male				ស្រី Female			
		តិចជាង៥ឆ្នាំ Lest then 5years	៥-១៧ 5-17	១៨-៦៤ 18-64	៦៥ ឆ្នាំឡើង Over 65 years	តិចជាង៥ឆ្នាំ Lest then 5years	៥-១៧ 5-17	១៨-៦៤ 18-64	៦៥ ឆ្នាំឡើង Over 65 years
1- ជំងឺ Disease									
2- គ្រោះថ្នាក់ចរាចរ Traffic accident									
3- លង់ទឹក Drowning									
4- ពស់ចឹក Snakebites									
5- ឃាតកម្ម Criminal									
6- ផ្សេងៗ Other									
សរុប Total									

សំណួរទី១.១០: **ពិការភាពនៃបុគ្គល** Disability of Persons

ពណ៌នា Descriptions	ចំនួន Numbers		
	សរុប Total	ប្រុស Male	ស្រី Female
1- បុគ្គលដែលរងគ្រោះដោយសារគ្រាប់មីន Persons victimized from mine explosions			
2- ផ្ទៃដីដែលបានសំអាតគ្រាប់មីន(គិតជាហិកតា) Area cleared of mines(in hectare)			
3- មនុស្សចាស់ដែលគ្មានអ្នកមើលថែ ឬគ្រួសារផ្គត់ផ្គង់ Old people without any protectors/family support			
4- អនីតិជនដែលពិការ(អាយុក្រោម១៨ឆ្នាំ) Disabled minors (less than 18 years old)			
5- បុគ្គលពិការដែលមានប្រភពចំណូល(ដូចជាជាងកាត់សក់។ល។) Disabled persons with sources of earnings (barbers, etc.)			
6- បុគ្គលពិការដែលគ្មានចំណូល Disabled persons without any income			

សំណួរទី១.១១: ចំនួនអ្នករៀបការ និងលែងលះ តាមក្រុមការងារ Number of Marriages and Divorces by Occupational Groups

តាមជំនាញ Professions	រៀបការ Marriages			លែងលះ Divorces		
	ប្រុស Male	ស្រី Female	សរុប Total	ប្រុស Male	ស្រី Female	សរុប Total
1- អ្នកមានវិជ្ជាជីវៈ Professionals						
2- មន្ត្រីរាជការ Civil servants						
3- អ្នកជំនួញ Business people						
4- អ្នកនយោបាយ Politicians						
5- ពលករ Laborers						
6- ផ្សេងទៀត Other						

សំណួរទី១.១២: ការប្រើប្រាស់ទឹក និង អនាម័យ Water Uses and Sanitations

ការពិពណ៌នា Descriptions	ចំនួនគ្រួសារ Number of households	ភាគរយនៃគ្រួសារសរុប % of total households
1- គ្រួសារដែលទទួលបានទឹកស្អាត បរិភោគ(ទុយោ) Household having access to safe drinking water (piped)		
2- គ្រួសារដែលមានអណ្តូង Households having wells		
3- គ្រួសារប្រើប្រាស់ទឹកភ្លៀងសម្រាប់បរិភោគ Households using rain water for drinking		
4- គ្រួសារបានប្រើប្រាស់ទឹកស្រះ /បឹង/ស្ទឹង/ទន្លេ សម្រាប់បរិភោគ Households using river/lake for drinking water		
5- គ្រួសារមានបង្គន់អនាម័យផ្ទាល់ខ្លួន Households having their own toilets		

សំណួរទី១.១៣: ប្រជាជនដែលគ្មានផ្ទះសម្បែង Homeless People

ការពិពណ៌នា Descriptions	ចំនួនគ្រួសារ Number of families
1- គ្រួសារដែលរស់នៅលើដីសាធារណៈ Families living on public land	
2- ប្រជាជនដែលគ្មានផ្ទះសម្បែង Homeless people	

តារាងទី១.១៤: បរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ Environment and National Resources

ប្រភេទនៃបរិស្ថាន និងគ្រោះធម្មជាតិ Type of environment / natural disasters	ចំនួនគ្រួសារ No. of households affects	ភាគរយគ្រួសារ % households affects	សរុបផ្ទៃដីមានផលប៉ះពាល់(ហិកតា) Total areas affected (ha)
1-គ្រោះធម្មជាតិ Natural disasters			
1.1- ទឹកជំនន់ Flooding			
1.2- ដីបាក់ឬស្រុត Land slides			
1.3- គ្រោះរាំងស្ងួត			
1.4- ខ្យល់ព្យុះ/ខ្យល់កន្ត្រាក់			
1-5 ផ្សេងទៀត Other			
2-បរិស្ថាន Environment			
2.1- ទីតាំងចោលសម្រាម Garbage dumping			
2.2- ទីតាំងចោលកាកសំណល់ឧស្សាហកម្ម Industrial waste dumping			
2.3- រោងចក្រ Factories			
2.4- ការប្រើប្រាស់ជីគីមី/ថ្នាំពុលកសិកម្ម			
3-ការប្រើប្រាស់អុស/ធ្យូង Fuel wood			
4-ព្រៃឈើគ្របដណ្តប់ Forest coverage			
5-ការដាំកូនឈើ Afforestation			
6-ការកាប់ឆ្ការព្រៃឈើ Deforestation			

២. សន្តិសុខសង្គម និង សេដ្ឋកិច្ច Social Security and Economics

សំណួរទី២.១: សន្តិសុខសង្គម Social Security

ការពិពណ៌នា Descriptions	ចំនួនករណីកើតឡើង Number of occurrences	ចំនួនករណីដែលបានដោះស្រាយ Number of cases solved
1- ឃាតកម្ម ប្លន់ ចាប់ជម្រិត Murdering, Robbery, Kidnapping		
2- លួច Stealing		
3- ជម្លោះដីធ្លី Land Conflicts		
4- ប្រជាពលរដ្ឋទាស់ទែងគ្នា Civil conflicts		
5- ឧក្រិដ្ឋកម្ម Criminal Conflicts		

សំណួរទី២.២: អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ Domestic Violence

ការពិពណ៌នា Descriptions	ចំនួនគ្រួសារ No of Household
1-គ្រួសារដែលជួបអំពើហឹង្សា Households facing domestic violence	
2-គ្រួសារដែលមានសមាជិកប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន Households that have members using illegal Drugs	

សំណួរទី២.៣: ស្ត្រីរងគ្រោះ Victimization of Women

ការពិពណ៌នា Descriptions	សរុបចំនួនអ្នករងគ្រោះ Total number of victims	អ្នករងគ្រោះអាយុតិចជាង១៨ឆ្នាំ Victims less than 18 years old	អ្នករងគ្រោះអាយុ១៨ឆ្នាំឡើង Victims 18 years old and above
1- ចំនួនស្ត្រីដែលត្រូវបានគេចាប់រំលោភ Number of raped women			
2- ចំនួនស្ត្រីដែលត្រូវបានជួញដូរ Number of trafficked women			

សំណួរទី២.៤: សកម្មភាពអាជីវកម្មចម្បងរបស់ គ្រួសារ Households by Major Business Activities

សកម្មភាពអាជីវកម្ម Business Activities	ចំនួនគ្រួសារមាន សកម្មភាពអាជីវកម្ម No. of households having business activities	ចំនួនអ្នកធ្វើការ No. of persons employed		
		ប្រុស Male	ស្រី Female	សរុប Total
1- ម៉ាស៊ីនកិនស្រូវ Milling				
2- ជួសជុលកង់ ម៉ូតូ Motorbike/bike repairing				
3- ជួសជុលគ្រឿងអេឡិចត្រូនិច Electronics repairing				
4- ជួសជុលរថយន្ត Vehicle repairing				
5- ជួសជុលឧបករណ៍ និងគ្រឿងម៉ាស៊ីនកសិកម្ម Agricultural tools and machinery repairing				
6- បិតស្រា Distillery				
7- ផលិតគ្រឿងសង្ហារឹមពីឈើ Woods furniture making				
8- ហាង/តូប កាត់សក់ ឬ អ៊ុតសក់ Barbers				
9- ហាងលក់គ្រឿងទេសនិងភេសជ្ជៈGroceries and Beverage stores				
10- ហាងលក់ថ្នាំពេទ្យ និងគ្លីនិក Pharmacies and Clinics				
11- សណ្ឋាគារ Hotels				
12- ភោជនីយដ្ឋាន Restaurants				
13- ផ្ទះសំណាក់ Guest Houses				
14- ស្ថានីយ៍ចាក់ប្រេងឥន្ធនៈ Gasoline/Gas station				
15- តូបលក់សាំង Gasoline seller				
16- អាជីវកម្មគ្រឿងសំណង់ Construction equipment				
17-កាត់កញ្ចក់/ជាងដែក				
18- អាជីវកម្មផ្សេងទៀត Other businesses				
សរុប Total				

សំណួរទី២.៥: ផលិតកម្ម ឧស្សាហកម្ម និងការងារ Industrial Production and Employment

ប្រភេទនៃឧស្សាហកម្ម Type of Industries	ចំនួនឧស្សាហកម្ម No. of Industries	ចំនួននិយោជិក No. of Employee		
		ប្រុស Male	ស្រី Female	សរុប Total

សំណួរទី២.៦: លំហូរវិនិយោគ តាមប្រភេទនៃសកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍ Investment Flows by type of Development Activities

សកម្មភាព អភិវឌ្ឍន៍ Development Activities	ចំនួនសកម្មភាព No. of Activities	សរុបចំនួន(គិតជាលានរៀល) Total amount (in million Riels)
1- ការអភិវឌ្ឍ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ Infra-structural development		
2- ការអភិវឌ្ឍកសិកម្ម Agriculture Development		
3- ធារាសាស្ត្រ Irrigation		
4- ការដាំដុះ Farming		
5- បសុសត្វ/បសុបក្សី Livestock / Poultry		
6- នេសាទ Fishery		
7- វារីវប្បកម្ម Aquaculture		
8- ព្រៃឈើ Forestry		
9- ការអភិវឌ្ឍឧស្សាហកម្ម Industrial Development		
10- ផ្សេងៗ Other		

៣. វិស័យអប់រំនិង សេវាសង្គម Education and Social Services

សំណួរទី៣.១: ចម្ងាយប៉ាន់ស្មាន ពីភូមិទៅកន្លែងផ្តល់សេវាកម្មជិតបំផុត Proximity of Service Facilities from Village Centre

ប្រភេទសេវាកម្ម Service Facilities	ចម្ងាយពីភូមិទៅកន្លែងផ្តល់សេវា Distance from village center to Service	ចម្ងាយជា Km ទៅកន្លែងផ្តល់សេវា ៥ឆ្នាំមុន Change in distance before 5 years ago (Km)
1-សាលារៀន School		
1.1- មត្តេយ្យសិក្សា Pre-primary		
1.2- បឋមសិក្សា Primary		
1.3- អនុវិទ្យាល័យ Secondary		
1.4- វិទ្យាល័យ College		
1.5- សាកលវិទ្យាល័យ Universities		
2-ប្រភេទសុខាភិបាល Health facilities		
2.1- មន្ទីរពេទ្យ Hospital		
2.2- មណ្ឌលសុខភាព Health center		
2.3- គ្លីនីកឯកជន Clinic Private		
3-ប្រភេទផ្សេងទៀត Other facilities		
3.1- សហគមន៍ប្រើប្រាស់ទឹកឬអណ្តូង Community water taps/wells		
3.2- មណ្ឌលពាណិជ្ជកម្ម ឬផ្សារ Market/commercial center		
3.3- ប៉ុស្តិ៍នគរបាល Police station		
3.4- ប្រៃសណីយ៍ ឬអ៊ីនធឺណេតកាហ្វេ Post office/Cyber cafe		

សំណួរទី៣.២: សេវាអប់រំ Education Levels

ប្រភេទសាលារៀន Type of Schools	ចំនួនសាលារៀន No. of Schools	ចំនួនសិស្ស Number of Students			ចំនួនគ្រូ Number of Teachers		
		សរុប Total	ប្រុស Boys	ស្រី Girls	សរុប Total	បុរស Male	ស្ត្រី Female
1- មតេយ្យ Pre-primary							
1.1- រដ្ឋ Government	-	-	-	-	-	-	-
1.2- ឯកជន Private	-	-	-	-	-	-	-
1.3 - សហគមន៍ Association	-	-	-	-	-	-	-
2- បឋមសិក្សា Primary							
2.1- រដ្ឋ Government	-	-	-	-	-	-	-
2.2- ឯកជន Private	-	-	-	-	-	-	-
3- អនុវិទ្យាល័យ Secondary							
3.1- រដ្ឋ Government	-	-	-	-	-	-	-
3.2- ឯកជន Private	-	-	-	-	-	-	-
4- វិទ្យាល័យ Colleges							
4.1- រដ្ឋ Government	-	-	-	-	-	-	-
4.2- ឯកជន Private	-	-	-	-	-	-	-
5- សាកលវិទ្យាល័យ Universities							
5.1- រដ្ឋ Government	-	-	-	-	-	-	-
5.2- ឯកជន Private	-	-	-	-	-	-	-
សរុប Total							

សំណួរទី៣.៣: ថវិការអភិវឌ្ឍន៍ Development Budget

ពណ៌នា Description	ចំនួន (គិតជាលានរៀល) Amount (in Millions Riel)
1- សរុបថវិកាដែលបានបែងចែក Total budget allocated	
2- សរុបថវិកាដែលបានចំណាយ Total budget spent	
3- សរុបចំណូលដែលប្រមូលបាន Total revenue collected	

សំណួរទី៣.៤: ការស្ថាបនាផ្លូវ Road Construction

ប្រភេទផ្លូវ Type of Roads	ប្រវែងផ្លូវ(គិតជាម៉ែត) Length of Roads (Km)	ផ្លូវគិតជាគីឡូម៉ែត្រក្នុង១.០០០នាក់ Roads in Km per 1,000 persons
1- ផ្លូវកៅស៊ូ Metaled Road		
2- ផ្លូវគ្រួស Graveled Road		
3- ផ្លូវដី Non-graveled Road		
សរុបផ្លូវដែលបានស្ថាបនាក្នុងភូមិ Total road constructed in the village		

៤.សុខាភិបាល Health

សំណួរទី៤.១: **ភាពទទួលបានសេវាកម្មសុខភាព** Health Facilities and Services

ប្រភេទសុខាភិបាល/សេវាកម្ម Type of health facilities/services	ចំនួន Numbers	ចំនួននៃអ្នកជំងឺដែលបានការព្យាបាល Number of patients treated
1- មន្ទីរពេទ្យ Hospital		
2- មណ្ឌលសុខភាព Health centers		
3- វេជ្ជបណ្ឌិត Doctors		
4- ពេទ្យមធ្យម Health assistants		
5- គិលានុបដ្ឋាយិកា ឬឆ្មប Nurses/midwives		
6- ឆ្មបបុរាណ Traditional midwives		

សំណួរទី៤.២: **ជំងឺចម្បងទូទៅ** Prevalence of major diseases

ពណ៌នា Descriptions	ចំនួនករណី Number of Cases		
	សរុប Total	ប្រុស Male	ស្រី Female
1-គ្រុនចាញ់ Malaria			
1.1-ចំនួនករណីកើតជំងឺគ្រុនចាញ់ No. of Malaria cases			
1.2-ចំនួនស្លាប់ដោយជំងឺគ្រុនចាញ់ No. of Malaria deaths			
2-របេង TB			
2.1-ចំនួនករណីកើតជំងឺរបេង No. of TB cases			
2.2-ចំនួនស្លាប់ដោយជំងឺរបេង No. of TB deaths			

សំណួរទី៤.៣: **ចំនួនអ្នកផ្ទុកមេរោគអេដស៍/ជំងឺអេដស៍ តាមក្រុមអាយុ** Number of HIV / AIDS by Age Group

ក្រុមអាយុ Age group	ចំនួនអ្នកកើតជំងឺអេដស៍ Number of AIDS			ចំនួនអ្នកស្លាប់ដោយជំងឺអេដស៍ Number of Death from AIDS		
	ស្រី Female	ប្រុស Male	សរុប Total	ស្រី Female	ប្រុស Male	សរុប Total
1- (០-១៧ ឆ្នាំ) 0-17 years						
2- (១៨-២៥ ឆ្នាំ) 18-25 years						
3- (២៦-៥៩ ឆ្នាំ) 26-59 years						
4- (៦០ ឆ្នាំឡើង) 60 over years						
សរុប Total						

សំណួរទី៤.៤: គ្រួសារដែលមាន ជំងឺអេដស៍ ឬផ្ទុកមេរោគអេដស៍ និងកុមារកំព្រា

Households having HIV / AIDS Patients and Orphans

ពណ៌នា Descriptions	ចំនួនមនុស្ស Numbers of People
1- គ្រួសារដែលមានសមាជិកមានជំងឺអេដស៍ ឬផ្ទុកមេរោគអេដស៍ Households having member affected by HIV / AIDS	
2- កុមារកំព្រាអាយុក្រោម ១៨ ឆ្នាំដែលឪពុកម្តាយបានស្លាប់ដោយជំងឺអេដស៍ Less than 18 years old orphans whose parents died with HIV / AIDS	
3- កុមារកំព្រា(អាយុក្រោម ១៨ ឆ្នាំ)ដែលមានអ្នកមើលថែត្រឹមត្រូវ Orphans (less than 18 years old) who have legal protector	
4- កុមារកំព្រា(អាយុក្រោម ១៨ ឆ្នាំ)ដែលមិនមានអ្នកមើលថែត្រឹមត្រូវ Orphans (less than 18 years old) who do not have legal protector	
5- កុមារកំព្រាដែលរស់នៅដោយខ្លួនឯង Orphans who live by themselves	
សរុប Total	

៥.កសិកម្ម Agriculture

សំណួរទី៥.១: ទំហំផ្ទៃដីកសិកម្មដែលកាន់កាប់ដោយគ្រួសារ Households by size of landholding

ទំហំផ្ទៃដី Size of landholding	ចំនួនគ្រួសារ No. Households
1- គ្មានដី Landless	
2- តិចជាង១ហិកតា <1 ha	
3- (១-១,៩៩ហិកតា) 1-1.99 ha	
4- (២-២,៩៩ហិកតា) 2-2.99 ha	
5- (៣-៣,៩៩ហិកតា) 3-3.99 ha	
6- (៤-៤,៩៩ហិកតា) 4-4.99 ha	
7- ៥ហិកតាឡើង >5 ha	
សរុប Total	

សំណួរទី៥.២: ទំហំផ្ទៃដីដែលបានដាំដុះ និង ផលិតកម្ម តាមប្រភេទដី Cultivated Area and production by type of land

ប្រភេទដី Type of land	ផ្ទៃដីគិតជាហិកតា Area in hectares			ផលលិតកម្មគិតជាហិកតា Production in hectare		
	រដូវប្រាំង Dry season	រដូវវស្សា Wet season	ទាំងពីររដូវ Multi -season	រដូវប្រាំង Dry season	រដូវវស្សា Wet season	ទាំងពីររដូវ Multi-season
1- ដីស្ងួត Dry land						
2- ដីសើម Wet land						
សរុប Total						

សំណួរទី៥.៣: ទំហំផ្ទៃដីដាំដំណាំ ដែលមានប្រព័ន្ធស្រោចស្រព Area under crops by Irrigation status

ប្រព័ន្ធស្រោចស្រព Irrigation status	ផ្ទៃដីបានដាំដំណាំគិតជាហិកតា Cropped area in hectare		
	ដំណាំស្រូវ Rice	ដំណាំផ្សេង Other crops	សរុប Total
1- មានប្រព័ន្ធស្រោចស្រព Irrigated			
2- គ្មានប្រព័ន្ធស្រោចស្រព Non-Irrigated			

សំណួរទី៥.៤: ការប្រើប្រាស់ក្នុងកសិកម្ម Use of Agricultural Inputs

ប្រភេទជី និង ថ្នាំសំលាប់សត្វល្អិត Types fertilizers and Insecticides	ផ្ទៃដីបានដាំដំណាំ (គិតជាហិតា) Cropped area		
	ដំណាំស្រូវ Rice	ដំណាំផ្សេង Other crops	សរុប Total
1- ជីគីមី Inorganic fertilizers			
2- ជីសរីរាង្គ Organic fertilizers			
3- ថ្នាំសំលាប់សត្វល្អិត Pesticides			
4- ថ្នាំសំលាប់ផ្សិត Fungicides			
5- ថ្នាំសំលាប់ស្មៅ Herbicides			
6- ផ្សេងៗ Other			
សរុប Total			

សំណួរទី៥.៥: ការចិញ្ចឹមបសុសត្វ និងបសុបក្សី Livestock and poultry holdings

ប្រភេទនៃបសុសត្វនិងបសុបក្សី Type of Livestock and poultry	ចំនួនគ្រួសារ No. Households	សរុបចំនួនសត្វ Total no. of animals	ភាគរយនៃគ្រួសារ Percentage of Households	ចំនួនសត្វ/គ្រួសារ No. animals/ Households
1- គោ Cattles				
2- ក្របី Buffalo				
3- សេះ Horses				
4- ជ្រូក Pigs				
5- ពពែ/ចៀម Goat and Sheep				
6- មាន់ Chicken				
7- ទា Ducks				
8- ផ្សេងៗ Other				

សំណួរទី៥.៦: ការធ្វើវារីវប្បកម្ម Aquaculture

ប្រភេទនៃ វារីវប្បកម្ម Type of Aquaculture	ចំនួនគ្រួសារសរុប Total no. Households	ចំនួនស្រះសរុប Total no. of ponds	ចំនួនផលិតកម្មសរុប Total Production	ផលិតកម្ម /គ្រួសារ Production / Households
1- ត្រី Fish				
2- បង្គារ Shrimp				
3- បង្កង Lobster				
4- ក្រពើ Crocodile				
5- កង្កែប Frog				
6- អន្ទង់ Eel				
7- ផ្សេងៗ Other				

សំណួរទី៥.៧: ផ្ទៃដី និងផលិតកម្ម នៃដំណាំសំខាន់ៗផ្សេងទៀត Area and production of other Major crops

ដំណាំ Crops	ផ្ទៃដី (គិតជាហិកតា) Area (ha)	ទិន្នផលមធ្យម (តោន/ហិកតា) Average Yield rate (t/ha)	បរិមាណផលិតកម្ម (គិតជាតោន) Estimated production (ton)
1- ស្រូវ Paddy			
2-ពោត Corn			
3- សណ្តែកសៀង Soybean			
4- សណ្តែកបាយ Green gram			
5- សណ្តែកដី Peanuts			
6- ដំឡូងមី Cassava			
7- ដំឡូងជ្វា Sweet Potato			
8- ល្ង Sesame			
9- ម្រេច Black Pepper			
10-ស្វាយចន្ទី Cashew nuts			
11-កៅស៊ូ Rubber			
12- ចេក Banana			
13- ផ្សេងៗ Other			

សំណួរទី៥.៨: តំលៃទីផ្សារ នៃទំនិញសំខាន់ៗ Market Prices of Major Agricultural commodities

ទំនិញកសិកម្មសំខាន់ៗ Major Agricultural commodities	ថ្លៃក្នុង១គីឡូក្រាម Price/Kg
1- អង្ករ ប្រភេទលេខ១ Rice (grade 1)	
2- អង្ករ ប្រភេទលេខ២ Rice (grade 2)	
3- អង្ករ ប្រភេទលេខ៣ Rice (grade 3)	
4- ពោត Corn	
5- សណ្តែកសៀង Soybean	
6- សណ្តែកបាយ Green gram	
7- សណ្តែកដី Peanuts	
8- ដំឡូងមី Cassava	
9- ដំឡូងជ្វា Sweet Potato	
10- ល្ង Sesame	
11- ម្រេច Black Pepper	
12-ស្វាយចន្ទី Cashew nuts	
13-កៅស៊ូ Rubber	

ឧបសម្ព័ន្ធ

Annexes 2

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខៈ ៧០ អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ
ស្តីពីការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តទៅ របស់ក្រសួងផែនការ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខនស/រកត/០៩១៣/៩០២ ចុះថ្ងៃទី ២៣ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងនាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខនស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៤ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងឥស្សរជនចំនួន ២៣៤ រូប ជាអនុរដ្ឋលេខាធិការនៃក្រសួង និងរដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាន នៃរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកត/០១៩៦/១១ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងផែនការ
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១០១៣/១០៦៤ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការផ្ទេរគណៈកម្មាធិការជាតិប្រជាជន និងការអភិវឌ្ឍឲ្យស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ក្រសួងផែនការ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ២០ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៩៦ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួង និងរដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាន
- បានឃើញបទបញ្ជាលេខ ០៥ បប ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការអនុវត្តព្រះរាជក្រឹត្យ និងអនុក្រឹត្យផ្ទេរ និងសមាហរណកម្មការងាររបស់ស្ថាប័នរដ្ឋមួយចំនួន
- យោងតាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងផែនការ

<u>សម្រេច</u>

ជំពូក ១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១៖ អនុក្រឹត្យនេះរៀបចំអង្គភាពនានារបស់ក្រសួងផែនការ និងកំណត់បេសកកម្មរបស់ក្រសួង និងមុខការនៃបណ្តាអគ្គនាយកដ្ឋាន វិទ្យាស្ថាន អគ្គលេខាធិការដ្ឋាន អគ្គាធិការដ្ឋាន និងនាយកដ្ឋាននានា ។

ជំពូក ២
បេសកកម្ម និង រចនាសម្ព័ន្ធ

មាត្រា ២ ៖ ក្រសួងផែនការត្រូវបានរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ប្រគល់ឱ្យទទួលបន្ទុកបេសកកម្មដឹកនាំ និងគ្រប់គ្រងលើវិស័យផែនការស្តីពីការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច និងលើការអនុវត្តន៍ស្ថិតិ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ៣ ៖ ក្រសួងផែនការមានមុខងារនិងភារកិច្ចដូចតទៅ ៖

- ធ្វើសេនាធិការរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលក្នុងការរៀបចំ ទស្សនាទាន យុទ្ធសាស្ត្រ គោលនយោបាយ និងកំណត់អាទិភាពសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍប្រទេសជាតិ ដោយឈរលើមូលដ្ឋាននៃការបង្កើតឱ្យមាននិរន្តរភាព និងតុល្យភាពរវាងកិច្ចអភិវឌ្ឍ និងសមភាព យុត្តិធម៌ក្នុងសង្គម រវាងកិច្ចអភិវឌ្ឍខាងសេដ្ឋកិច្ច និងកិច្ចអភិវឌ្ឍខាងសង្គមកិច្ចនិងវប្បធម៌ រវាងទីប្រជុំជននិងជនបទ រវាងការធ្វើអាជីវកម្ម និងការកកើតឡើងវិញនៃធនធានធម្មជាតិ និង រវាងកិច្ចអភិវឌ្ឍនិងការការពារបរិស្ថាន ។
- ដឹកនាំនិងគ្រប់គ្រងវិធីសាស្ត្រនិងបែបបទក្នុងការរៀបចំផែនការស្តីពីការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច តាមប្រព័ន្ធវិមជ្ឈការក្នុងក្របខ័ណ្ឌទូទាំងប្រទេស ។
- រៀបចំផែនការ និងកម្មវិធីជាតិសម្រាប់កិច្ចអភិវឌ្ឍរយៈពេលវែង មធ្យម និងខ្លី ដោយសម្របសម្រួលជាមួយបណ្តាក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីធានាថាផែនការ និងកម្មវិធីជាតិទាំងនោះមានសង្គតិភាពជាមួយគ្នា រវាងបណ្តាវិស័យសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច ព្រមទាំងរាជធានី ខេត្ត ក្រុង និងតំបន់នានាក្នុងក្របខ័ណ្ឌទូទាំងប្រទេស ។
- តាមដានត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តផែនការ កម្មវិធីជាតិ និងបណ្តាគម្រោងពីគ្រប់ផ្នែកទាំងអស់ហើយវាយតម្លៃលទ្ធផលនៃការអនុវត្ត និងលើកឡើងពីវិធានការកែតម្រូវផែនការ កម្មវិធីជាតិទាំងនោះក្នុងករណីចាំបាច់ ។
- សហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដើម្បីរៀបចំគោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្ត្រ និងកំណត់អាទិភាពក្នុងការវិនិយោគទាំងឯកជន និងសាធារណៈ ដើម្បីប្រើប្រាស់ឱ្យអស់លទ្ធភាព និងមានប្រសិទ្ធភាពនូវសក្តានុពលនៃធនធានទាំងក្នុង និងក្រៅប្រទេស ។
- សហការជាមួយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ដើម្បីកំណត់បរិមាណធនធានសរុបនិងវិភាជន៍ទុនវិនិយោគសាធារណៈប្រចាំឆ្នាំ ។
- សហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដើម្បីរៀបចំគោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្ត្រ និងកំណត់អាទិភាពក្នុងផែនការសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច វប្បធម៌ និងវិទ្យាសាស្ត្របច្ចេកទេស និងជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ឱ្យមានសង្គតិភាពជាមួយនឹងទិសដៅ និងគោលនយោបាយយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍជាតិ ។
- សហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដើម្បីរៀបចំគោលនយោបាយប្រជាសាស្ត្រ ការផ្លាស់ប្តូរទីលំនៅ និងផែនការសកម្មភាពស្តីពីការបែងចែកកម្លាំងពលកម្មសង្គមឱ្យមានតុល្យភាព ធានាដល់កិច្ចអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច និងការការពារជាតិ ។
- សហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នកណ្តាលទាំងបួនសម្រាប់កំណត់និងវាស់វែងភាពក្រីក្រនៅកម្ពុជា។
- រៀបចំវិធីសាស្ត្រធ្វើជំរឿន អង្កេតនិងអនុវត្តការធ្វើជំរឿន អង្កេត ប្រជារាស្ត្រ សេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច កម្ពុជា ។
- ធ្វើជំរឿនអង្កេតនិងការសិក្សាស្រាវជ្រាវដែលចាំបាច់ក្នុងការបំពេញមុខងារនិងភារកិច្ចរបស់ខ្លួន ។
- គ្រប់គ្រងព័ត៌មានស្ថិតិសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច និងប្រជាសាស្ត្រក្នុងក្របខ័ណ្ឌទូទាំងប្រទេស។
- គ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធស្ថិតិជាតិកម្ពុជាតាមការចងក្រង ណែនាំអនុវត្តវិធីប្រើចំណាត់ថ្នាក់ស្ថិតិ និងគំរូតារាងឯកភាពក្នុងការបំពេញនិងការប្រមូលយកព័ត៌មានស្ថិតិ ណែនាំអនុវត្តវិធីសាស្ត្រ និងរូបមន្ត

គណនាទិន្នន័យស្ថិតិឯកភាពក្នុងទូទាំងប្រទេស ។

- ផ្តល់ជំនួយខាងផ្នែកបច្ចេកទេស និងវិធីសាស្ត្រឬអនុវត្តការធ្វើជំរឿន និងអង្កេតតាមវិស័យ និងប្រធានបទនានាតាមសំណូមពររបស់អ្នកប្រើប្រាស់ទិន្នន័យស្ថិតិ ។
- ចងក្រងគណនេយ្យជាតិ សន្ទស្សន៍ថ្លៃទំនិញប្រើប្រាស់ និងសេវាកម្ម និងកម្រងតួលេខស្ថិតិរបស់កម្ពុជាទៀងទាត់ជាប្រចាំ ។
- សហការដោះដូរព័ត៌មានស្ថិតិជាមួយអង្គភាពស្ថិតិជាតិនៃប្រទេសក្នុងតំបន់ ក្នុងពិភពលោក និងបណ្តាអង្គការជាតិ អង្គការអន្តរជាតិ ។
- បំពេញមុខងារនិងភារកិច្ចចាំបាច់ផ្សេងទៀតតាមការទុកចិត្តនិងការប្រគល់សិទ្ធពីនាយករដ្ឋមន្ត្រី។

មាត្រា ៤ ៖ ក្រសួងផែនការមានរចនាសម្ព័ន្ធដូចតទៅ ៖

ក. នៅថ្នាក់កណ្តាល

- អគ្គនាយកដ្ឋានផែនការរួមមាន៖
  + នាយកដ្ឋានផែនការទូទៅ
  + នាយកដ្ឋានផែនការសេដ្ឋកិច្ច
  + នាយកដ្ឋានផែនការសង្គមកិច្ច
  + នាយកដ្ឋានផែនការវិនិយោគ
  + នាយកដ្ឋានទំនាក់ទំនងអន្តរជាតិ
  + នាយកដ្ឋានលើកកម្ពស់អាហារូបត្ថម្ភ
  + នាយកដ្ឋានអត្តសញ្ញាណកម្មគ្រួសារក្រីក្រ
  + នាយកដ្ឋានផែនការថ្នាក់ក្រោមជាតិ
- វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិរួមមាន ៖
  + នាយកដ្ឋានស្ថិតិសេដ្ឋកិច្ច
  + នាយកដ្ឋានស្ថិតិសង្គមកិច្ច
  + នាយកដ្ឋានស្ថិតិប្រជាសាស្ត្រ ជំរឿន និងអង្កេត
  + នាយកដ្ឋានស្តង់ដារស្ថិតិនិងវិភាគស្ថិតិ
  + នាយកដ្ឋានបច្ចេកវិទ្យាទូរគមនាគមន៍និងព័ត៌មានវិទ្យា
  + នាយកដ្ឋានគណនេយ្យជាតិ
  + នាយកដ្ឋានគោលនយោបាយនិងសហប្រតិបត្តិការស្ថិតិ
  + នាយកដ្ឋានស្ថិតិថ្នាក់ក្រោមជាតិ
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានប្រជាជននិងការអភិវឌ្ឍរួមមាន៖
  + នាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយ និងព័ត៌មាន
  + នាយកដ្ឋានបណ្តុះបណ្តាល និងការអភិវឌ្ឍ
  + នាយកដ្ឋានវិភាគគោលនយោបាយប្រជាជន
  + នាយកដ្ឋានអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍
- អគ្គាធិការដ្ឋាន
- ខុទ្ទកាល័យរដ្ឋមន្ត្រី
- នាយកដ្ឋានរដ្ឋបាលទូទៅ
- នាយកដ្ឋានផ្គត់ផ្គង់ និងហិរញ្ញវត្ថុ
- នាយកដ្ឋានបុគ្គលិក
- នាយកដ្ឋានសវនកម្មផ្ទៃក្នុង

ខ. អង្គភាពមូលដ្ឋាន

មន្ទីរផែនការរាជធានី ខេត្ត

អង្គការលេខរបស់ក្រសួងផែនការជាឧបសម្ព័ន្ធរបស់អនុក្រឹត្យនេះ ។

ជំពូក ៣

អគ្គនាយកដ្ឋានផែនការ

មាត្រា ៥ ៖ អគ្គនាយកដ្ឋានផែនការមានមុខងារអនុវត្តនូវរាល់បេសកកម្មរបស់ក្រសួងក្នុងការងារ ៖

- រៀបចំគោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្ត្ររយៈពេលវែង មធ្យម និងខ្លីសម្រាប់អភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច។
- កំណត់អាទិភាពក្នុងការវិនិយោគទាំងឯកជន និងសាធារណៈ ដើម្បីប្រើប្រាស់ឱ្យអស់លទ្ធភាព និងមានប្រសិទ្ធភាពនូវសក្តានុពលនៃធនធានទាំងក្នុងនិងក្រៅប្រទេស តាមរយៈកម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈបីឆ្នាំរំកិល។
- ដឹកនាំនិងគ្រប់គ្រងវិធីសាស្ត្រ និងបែបបទក្នុងការរៀបចំផែនការស្តីពីការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច ទាំងនៅថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ។
- ធានាសង្គតិភាពរវាងកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច ដោយសម្របសម្រួលផែនការកម្មវិធី និងគម្រោងអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច ដែលរៀបចំឡើងដោយបណ្តាក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងរាជធានី ខេត្ត ក្រុង ។
- តាមដានត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តផែនការ និងកម្មវិធីជាតិ ដោយសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងរាជធានី ខេត្ត ក្រុង និងវិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ និងធ្វើរបាយការណ៍បូកសរុប និងផ្តល់យោបល់ជូនថ្នាក់ដឹកនាំក្រសួងផែនការ ដើម្បីរាយការណ៍ជូនរាជរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីពិនិត្យ និងសម្រេច។
- រៀបចំគោលនយោបាយប្រជាសាស្ត្រការផ្លាស់ប្តូរទីលំនៅ និងផែនការសកម្មភាពស្តីពីការបែងចែកកម្លាំងពលកម្មសង្គមឱ្យមានតុល្យភាព ធានាដល់កិច្ចអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច និងការការពារជាតិ ។
- រៀបចំគោលនយោបាយ និងយុទ្ធសាស្ត្រ លើកកម្ពស់អាហារូបត្ថម្ភ និងកំណត់អត្តសញ្ញាណកម្មគ្រួសារក្រីក្រ និងកំណត់និងវាស់វែងភាពក្រីក្រនៅកម្ពុជា។
- រៀបចំ និងអនុវត្តប្រព័ន្ធតាមដានត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃការអនុវត្តផែនការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច នៅថ្នាក់ជាតិនិងថ្នាក់ក្រោមជាតិ។
- រៀបចំគោលនយោបាយ និងយុទ្ធសាស្ត្របញ្ច្រាបយេនឌ័រ។
- អនុវត្តការងារថ្មីៗបន្ថែមទៀតទៅតាមតម្រូវការចាំបាច់ និងការវិវត្តជាក់ស្តែងទាំងក្នុង និងក្រៅប្រទេសសម្រាប់អភិវឌ្ឍន៍ប្រទេស ក្រោមការណែនាំនិងដឹកនាំរបស់ថ្នាក់ដឹកនាំក្រសួងផែនការ។

អគ្គនាយកដ្ឋានផែនការត្រូវដឹកនាំដោយអគ្គនាយកមួយរូប និងអមដោយអគ្គនាយករងមួយចំនួនជួយធ្វើការតាមការចាំបាច់ ។

អគ្គនាយកដ្ឋានផែនការមាននាយកដ្ឋានចំណុះចំនួន ៨ ដូចខាងក្រោម ហើយនាយកដ្ឋាននីមួយៗដឹកនាំដោយប្រធានមួយរូប និងអមដោយអនុប្រធានមួយចំនួនជួយធ្វើការតាមការចាំបាច់ ។

មាត្រា ៦ ៖ នាយកដ្ឋានផែនការទូទៅទទួលបន្ទុក :

- កសាងទស្សនាទានយុទ្ធសាស្ត្រផែនការ និងកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ចជាតិរយៈពេលខ្លី មធ្យម និងរយៈពេលវែង ដោយសម្របសម្រួលជាមួយនាយកដ្ឋាននានាចំណុះអគ្គនាយកដ្ឋានផែនការ ។

- វិភាគ និងព្យាករណ៍ពីស្ថានភាពរួមនៃការវិវត្តខាងផ្នែកម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចនៅក្នុង និងក្រៅប្រទេស ព្រមទាំងលើកឡើងនូវយោបល់ និងវិធានការចាំបាច់ ដើម្បីតម្រង់ទិសដៅនៃការអភិវឌ្ឍប្រទេស។
- រៀបចំគោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្ត្រ និងផែនការក្នុងកម្រិតម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច រួមមានគណនេយ្យជាតិ សារពើពន្ធ ជញ្ជីងទូទាត់ រូបិយវត្ថុ និងស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ៧ ៖ នាយកដ្ឋានផែនការសេដ្ឋកិច្ចទទួលបន្ទុក:

- វិភាគ និងព្យាករណ៍អំពីស្ថានភាពរួមនៃការវិវត្តខាងផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចនានា នៅក្នុងប្រទេស ព្រមទាំងលើកឡើងនូវយោបល់ និងវិធានការចាំបាច់ដើម្បីតម្រង់ទិសដៅនៃការអភិវឌ្ឍប្រទេស ។
- រៀបចំគោលនយោបាយយុទ្ធសាស្ត្រ និងផែនការក្នុងវិស័យសេដ្ឋកិច្ច រួមមានជាអាទិ៍ កសិកម្ម រុក្ខកម្ម នេសាទ ឧស្សាហកម្ម គមនាគមន៍ដឹកជញ្ជូន ពាណិជ្ជកម្ម ទេសចរណ៍ សំណង់ និងបរិស្ថាន ។
- សហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធសម្រាប់កិច្ចសហការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច ទាំងក្នុងក្របខ័ណ្ឌតំបន់ និងពិភពលោក ។

មាត្រា ៨ ៖ នាយកដ្ឋានផែនការសង្គមកិច្ចទទួលបន្ទុក :

- វិភាគនិងព្យាករណ៍អំពីស្ថានភាពរួមនៃការវិវត្តក្នុងវិស័យសង្គមកិច្ច និងស្ថានភាពប្រជាសាស្ត្រនៅក្នុងប្រទេស ព្រមទាំងលើកឡើងនូវយោបល់ និងវិធានការចាំបាច់ដើម្បីតម្រង់ទិសដៅនៃការអភិវឌ្ឍប្រទេស ។
- រៀបចំគោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្ត្រ និងផែនការក្នុងវិស័យសង្គមកិច្ច រួមមាន ៖ ការងារប្រជាសាស្ត្រ អប់រំ បណ្តុះបណ្តាល អភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស អភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រលំនៅដ្ឋាន សុខាភិបាល អាហារូបត្ថម្ភ សង្គមកិច្ច ការងារវប្បធម៌ សមភាពយេនឌ័រ សាសនា និងព័ត៌មាន ។

មាត្រា ៩ ៖ នាយកដ្ឋានផែនការវិនិយោគទទួលបន្ទុក :

- វិភាគ និងព្យាករណ៍អំពីស្ថានភាពរួមនៃការវិវត្តខាងផ្នែកវិនិយោគនៅក្នុងប្រទេស ទាំងវិនិយោគសាធារណៈ និងឯកជន ព្រមទាំងលើកឡើងនូវយោបល់ និងវិធានការចាំបាច់ដើម្បីតម្រង់ទិសវិនិយោគឲ្យសមស្របតាមទិសដៅអាទិភាពនៃការអភិវឌ្ឍប្រទេស ។
- រៀបចំយុទ្ធសាស្ត្រវិនិយោគរយៈពេលខ្លី មធ្យម និងវែង ។
- កំណត់អាទិភាពក្នុងការវិភាជន៍ទុនតាមវិស័យ ។
- ពិនិត្យសេចក្តីព្រាងគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈរបស់បណ្តាក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ។
- រៀបចំកម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈបីឆ្នាំរំកិលប្រចាំឆ្នាំ ។
- ចូលរួមក្នុងគណៈកម្មការដេញថ្លៃលើគ្រប់គម្រោងការងារវិនិយោគសាធារណៈ ។
- តាមដានត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃលទ្ធផលនៃការអនុវត្តន៍កម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈបីឆ្នាំរំកិល។

មាត្រា ១០ ៖ នាយកដ្ឋានទំនាក់ទំនងអន្តរជាតិទទួលបន្ទុក :

- វិភាគ និងព្យាករណ៍ពីស្ថានភាពរួមនៃការងារសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ច ជាមួយបរទេស អង្គការអន្តរជាតិ និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលព្រមទាំងលើកឡើងនូវយោបល់ និងវិធានការចាំបាច់ដើម្បីតម្រង់ទិសការងារសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច វប្បធម៌ វិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកទេសជាមួយបរទេសឲ្យស្របតាមទិសដៅនៃការអភិវឌ្ឍប្រទេស ។
- ធ្វើសហប្រតិបត្តិការផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មាន និងសម្របសម្រួលក្នុងក្របខ័ណ្ឌការងារផែនការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ចជាមួយបរទេសតាមការចាំបាច់ ។

- សម្របសម្រួលការងារសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច វប្បធម៌ និងវិទ្យាសាស្ត្របច្ចេកទេស ជាមួយបរទេសផ្សេងទៀតតាមការចាំបាច់ និងតាមការប្រគល់ភារកិច្ចពីរាជរដ្ឋាភិបាល ជាអាទិ៍ ដូចជាការងារក្នុងក្របខ័ណ្ឌ នៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ចរវាងបណ្តាប្រទេសក្នុងមហាអនុតំបន់ទន្លេមេគង្គ (GMS) និងអាស៊ាន ជាដើម ។

មាត្រា១១ ៖ នាយកដ្ឋានលើកកម្ពស់អាហារូបត្ថម្ភទទួលបន្ទុក :

- រៀបចំគោលនយោបាយ ផែនការ និងយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីអាហារូបត្ថម្ភ ។
- សម្របសម្រួលជាមួយស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍នានា អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលជាតិនិងអន្តរជាតិ វិស័យឯកជននិងអ្នកមានចំណែកពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗ ដែលធ្វើការងារពាក់ព័ន្ធនិងអាហារូបត្ថម្ភ ។
- តាមដានត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃវឌ្ឍនភាពនៃស្ថានភាពអាហារូបត្ថម្ភរបស់ប្រជាពលរដ្ឋកម្ពុជា ដោយយកចិត្តទុកដាក់ ជាពិសេសដល់ក្រុមជនដែលងាយរងគ្រោះ ។
- សិក្សាស្រាវជ្រាវអំពីបញ្ហាកង្វះអាហារូបត្ថម្ភ និងសេចក្តីត្រូវការ និងបញ្ហាពាក់ព័ន្ធនឹងអាហារូបត្ថម្ភ និងរាយការណ៍ជូនថ្នាក់ដឹកនាំក្រសួង និងរាជរដ្ឋាភិបាល ។
- បង្កើនការផ្សព្វផ្សាយចំណេះដឹង ស្តីពីអាហារូបត្ថម្ភឲ្យបានទូលំទូលាយទូទាំងប្រទេស ។
- ធ្វើជាសេនាធិការឲ្យក្រសួង ក្រុមប្រឹក្សាជាតិស្តីពីអាហារូបត្ថម្ភជាតិនិងគណៈកម្មការបច្ចេកទេសអន្តរក្រសួង ។

មាត្រា១២ ៖ នាយកដ្ឋានអត្តសញ្ញាណកម្មគ្រួសារក្រីក្រទទួលបន្ទុក :

- រៀបចំយុទ្ធសាស្ត្រនិងផែនការសកម្មភាពស្តីពីការកំណត់អត្តសញ្ញាណកម្មគ្រួសារក្រីក្រនៅកម្ពុជា។
- រៀបចំនីតិវិធី និងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ ស្តីពីអត្តសញ្ញាណកម្មគ្រួសារក្រីក្រ។
- សម្របសម្រួលជាមួយក្រសួងស្ថាប័ននៅថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដើម្បីអនុវត្តការងារអត្តសញ្ញាណកម្មគ្រួសារក្រីក្រ ។
- តាមដានត្រួតពិនិត្យការអនុវត្ត អត្តសញ្ញាណកម្មគ្រួសារក្រីក្រ ទាំងនៅថ្នាក់ជាតិ ទាំងនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។
- ណែនាំ និងបណ្តុះបណ្តាលសមត្ថភាពជំនាញដល់មន្ត្រីថ្នាក់ជាតិ ថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងមូលដ្ឋាន អំពីអត្តសញ្ញាណកម្មគ្រួសារក្រីក្រ ។
- ប្រមូល ចងក្រងព័ត៌មានអំពីគ្រួសារក្រីក្រសម្រាប់កំណត់កម្រិតភាពក្រីក្រ និងអត្រាភាពក្រីក្រ។
- ផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មាន អំពីលទ្ធផលអត្តសញ្ញាណកម្មគ្រួសារក្រីក្រ។
- ធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពទិន្នន័យគ្រួសារក្រីក្រជាប្រចាំ សម្រាប់តម្រូវការនៃយុទ្ធសាស្ត្រជាតិគាំពារសង្គម មូលនិធិសមធម៌ និងតម្រូវការផ្សេងៗទៀត ។

មាត្រា១៣ ៖ នាយកដ្ឋានផែនការថ្នាក់ក្រោមជាតិទទួលបន្ទុក:

- រៀបចំ និងណែនាំបណ្តុះបណ្តាលពីបែបបទនីតិវិធីសម្រាប់រៀបចំគោលនយោបាយយុទ្ធសាស្ត្រគាំទ្រដល់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ (រាជធានី ខេត្ត ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ឃុំ សង្កាត់) ក្នុងក្របខ័ណ្ឌការងារផែនការ អនុវត្តផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍ និងកម្មវិធីវិនិយោគបីឆ្នាំរំកិល ។
- ជានាក្នុងការធ្វើសុខដុមនីយកម្មផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍ និងកម្មវិធីវិនិយោគបីឆ្នាំរំកិលនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ ទៅនឹងផែនការ ។
- ផ្សព្វផ្សាយពីគោលនយោបាយយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍជាតិ នីតិវិធី និងសេចក្តីណែនាំទាក់ទងនឹងការងារផែនការ ដល់អ្នកពាក់ព័ន្ធនានានៅថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

- សហការ និងសម្របសម្រួលជាមួយគណៈកម្មាធិការសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ តាមបែបប្រជាធិបតេយ្យ នៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ ក្រសួង ស្ថាប័ន និងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍នានា លើការងារពាក់ព័ន្ធនិងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍ និងកម្មវិធីវិនិយោគបីឆ្នាំរំកិលនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។
- រៀបចំនិងគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធព័ត៌មាន កម្រងស្ថានភាពទិន្នន័យ មូលដ្ឋានរាជធានី ខេត្ត ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ឃុំ សង្កាត់ សម្រាប់ប្រើប្រាស់ដើម្បីគាំទ្រដល់ការកសាងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ និងកម្មវិធីវិនិយោគបីឆ្នាំរំកិលនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។
- រៀបចំមូលដ្ឋានទិន្នន័យឃុំ សង្កាត់ (Commune Data Base) សម្រាប់បម្រើឲ្យការងាររៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍន៍ និងកម្មវិធីវិនិយោគបីឆ្នាំរំកិលនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។
- រៀបចំ និងបង្កើតប្រព័ន្ធតាមដានត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃការអនុវត្តន៍ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ និងកម្មវិធីវិនិយោគបីឆ្នាំរំកិលនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។
- វិភាគ រាយការណ៍ និងផ្តល់យោបល់ពីលទ្ធផលនៃការអនុវត្តន៍ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ និងកម្មវិធីវិនិយោគបីឆ្នាំរំកិលនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិជូនថ្នាក់ដឹកនាំក្រសួងផែនការ ។

ជំពូក ៤
វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ

មាត្រា១៤ ៖ វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិមានមុខងារអនុវត្តន៍រាល់បេសកកម្មរបស់ក្រសួងក្នុងការធ្វើជំរឿន និងអង្កេតអំពីសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ចនិងប្រជាសាស្ត្រ ។ ចងក្រង និងណែនាំវិធីប្រើប្រាស់ចំណាត់ថ្នាក់ស្ថិតិតាពងឯកភាព និងវិធីសាស្ត្រគណនាទិន្នន័យស្ថិតិ ប្រមែប្រមូល ចងក្រង និងផ្សព្វផ្សាយទិន្នន័យស្ថិតិស្តីពីស្ថានភាពនៃការវិវត្តន៍ក្នុងផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ចនៅក្នុងប្រទេស ។

- សហការជាមួយអង្គភាពស្ថិតិជាតិ នៃប្រទេសនានាក្នុងតំបន់ និងពិភពលោកក្នុងការដោះដូរព័ត៌មានស្ថិតិ បណ្តុះបណ្តាលមន្ត្រីជំនាញការងារស្ថិតិដើម្បីការអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធស្ថិតិជាតិកម្ពុជា ។

វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិត្រូវដឹកនាំដោយអគ្គនាយកមួយរូប និងអគ្គនាយករងមួយចំនួន ជួយធ្វើការតាមការចាំបាច់ ។

វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិមាននាយកដ្ឋានចំណុះចំនួន ៨ ដូចខាងក្រោម ហើយនាយកដ្ឋាននីមួយៗដឹកនាំដោយប្រធានមួយរូប និងអមដោយអនុប្រធានមួយចំនួនជួយធ្វើការតាមការចាំបាច់ ។

មាត្រា១៥ ៖ នាយកដ្ឋានស្ថិតិសេដ្ឋកិច្ចទទួលបន្ទុក :

- ប្រមូល ចងក្រងព័ត៌មានបឋមស្តីពីស្ថិតិកសិកម្ម រុក្ខកម្ម នេសាទ ស្ថិតិឧស្សាហកម្ម ពាណិជ្ជកម្ម ស្ថិតិសំណង់ ស្ថិតិគមនាគមន៍ដឹកជញ្ជូន ស្ថិតិទេសចរណ៍ និងស្ថិតិបរិស្ថាន។
- សិក្សានិងសហការជាមួយអង្គភាពពាក់ព័ន្ធ រៀបចំនិងធ្វើជំរឿន អង្កេតប្រមូល ចងក្រងនិងវិភាគព័ត៌មានស្ថិតិកសិកម្ម រុក្ខកម្ម នេសាទ ស្ថិតិឧស្សាហកម្ម ពាណិជ្ជកម្ម ស្ថិតិសំណង់ ស្ថិតិគមនា-គមន៍ដឹកជញ្ជូន ស្ថិតិទេសចរណ៍ និងស្ថិតិបរិស្ថាន ។

មាត្រា១៦ ៖ នាយកដ្ឋានស្ថិតិសង្គមកិច្ចទទួលបន្ទុក :

- ប្រមូល ចងក្រងព័ត៌មានបឋមស្តីពីស្ថិតិសង្គមកិច្ច ការងារស្ថិតិអប់រំសិក្សា ស្ថិតិសុខាភិបាល ស្ថិតិព័ត៌មាន និងស្ថិតិវប្បធម៌ ។
- សិក្សា និងសហការជាមួយអង្គភាពពាក់ព័ន្ធរៀបចំ និងធ្វើជំរឿនអង្កេតប្រមូលចងក្រង និងវិភាគព័ត៌មានស្ថិតិសង្គមកិច្ច ការងារស្ថិតិអប់រំសិក្សា ស្ថិតិសុខាភិបាល ស្ថិតិព័ត៌មាននិងស្ថិតិវប្បធម៌ ។

មាត្រា១៧ ៖ នាយកដ្ឋានស្ថិតិប្រជាសាស្ត្រ ជំរឿន និងអង្កេតទទួលបន្ទុក :

- ធ្វើជំរឿន អង្កេត ប្រមូល ចងក្រង និងគ្រប់គ្រងស្ថិតិប្រជាសាស្ត្រ ។
- សហការធ្វើការរៀបចំអនុវត្តការធ្វើជំរឿន អង្កេតតាមប្រធានបទនានា តាមសំណូមពររបស់បណ្តាអង្គភាព និងអ្នកប្រើប្រាស់ទិន្នន័យស្ថិតិ ។
- ធ្វើការបណ្តុះបណ្តាលបំពេញសមត្ថភាពជំនាញស្ថិតិ ពីថ្នាក់ជាតិរហូតដល់ថ្នាក់ក្រោមជាតិ តាមតម្រូវការការងារ ។

មាត្រា ១៨ ៖ នាយកដ្ឋានស្តង់ដារស្ថិតិនិងវិភាគស្ថិតិទទួលបន្ទុក:

- រៀបចំ និងចងក្រងចំណាត់ថ្នាក់ស្តង់ដារស្ថិតិជាតិ ដើម្បីបម្រើឲ្យការផលិតទិន្នន័យជំរឿន អង្កេត និងការវិភាគ ។
- រៀបចំ និងចងក្រងទស្សនាទាន និយមន័យស្ថិតិជាតិ ។
- រៀបចំ និងចងក្រងវិធីសាស្ត្រស្ថិតិរបស់ស្ថិតិផ្លូវការតាមវិស័យ ដើម្បីធានាដំណើរការ ផលិតទិន្នន័យស្ថិតិផ្លូវការឲ្យបានត្រឹមត្រូវ មានគុណភាព និងគួរទុកចិត្តបាន ។
- សម្របសម្រួលក្នុងការអនុវត្តន៍ចំណាត់ថ្នាក់ស្តង់ដារស្ថិតិ និយមន័យស្ថិតិ និងវិធីសាស្ត្រស្ថិតិ ដើម្បីឲ្យអង្គភាពស្ថិតិដែលបានចាត់តាំងអនុវត្តមានការឯកភាពគ្នា ។
- វិភាគស្ថិតិស៊ីជម្រៅ តាមប្រធានបទដែលបានពីការអង្កេត និងជំរឿន ដូចជា ភាពក្រីក្រ គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍កម្ពុជា ការប្រើប្រាស់ពេលវេលា អាហារូបត្ថម្ភ ពលកម្មកុមារ និងប្រធានបទចាំបាច់ផ្សេងទៀត ។
- ស្រាវជ្រាវ និងក្រងចងព័ត៌មានស្ថិតិសំខាន់ៗតាមសំណូមពរ និងតាមតម្រូវការរបស់អ្នកប្រើប្រាស់ អ្នកធ្វើគោលនយោបាយ និងអ្នកស្រាវជ្រាវក្នុងសហគមន៍ជាតិ តំបន់ និងអន្តរជាតិ ។
- ផ្សព្វផ្សាយវិធីសាស្ត្រ នៃការវិភាគស៊ីជម្រៅដល់មន្ត្រីវិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ និងអង្គភាពស្ថិតិនៃក្រសួងស្ថាប័នរាជរដ្ឋាភិបាល ។
- ទទួលបន្ទុកធ្វើបញ្ជីឈ្មោះទិន្នន័យស្ថិតិរដ្ឋបាល ជំរឿន និងអង្កេតដែលមានស្រាប់របស់ក្រសួងស្ថាប័នរាជរដ្ឋាភិបាល ។
- ផ្តល់សេវាកម្មស្រាវជ្រាវ និងវិភាគស្ថិតិតាមសំណូមពរនិងសេចក្តីត្រូវការរបស់ស្ថាប័នជាតិ តំបន់ និងអន្តរជាតិ ។

មាត្រា ១៩ ៖ នាយកដ្ឋានបច្ចេកវិទ្យា ទូរគមនាគមន៍ និងព័ត៌មានវិទ្យាទទួលបន្ទុក :

- តម្លើងកែលម្អ ថែទាំ ជួសជុលប្រព័ន្ធបណ្តាញកុំព្យូទ័រផ្ទៃក្នុង និងទំនាក់ទំនងបញ្ជូន ព្រមទាំងទទួលព័ត៌មាននិងទិន្នន័យពីក្រសួងស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ ដោយធានាផ្តល់នូវសុវត្ថិភាពទិន្នន័យក្នុងប្រព័ន្ធស្ថិតិ និងសេវាផ្សេងទៀត ដូចជា៖ អ៊ិនធឺណែត អ៊ីម៉ែល ការរក្សា ការបែងចែកឯកសារ និងការបោះពុម្ពឯកសារ ។
- វិភាគតម្រូវការ ការងារអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធ និងតម្លើងកម្មវិធីដោយរួមបញ្ចូលទាំងប្រព័ន្ធព័ត៌មានភូមិសាស្ត្រ កែតម្រូវបញ្ហាសម្អាតទិន្នន័យបម្លែងជាទិន្នន័យមូលដ្ឋាន ព្រមទាំងត្រួតពិនិត្យផ្នែកទន់សម្រាប់ការងារអង្កេត និងជំរឿន ។
- បង្កើត រៀបចំ ថែរក្សា កែលម្អប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងទិន្នន័យមូលដ្ឋាន កំណត់លេខកូដ និងអភិវឌ្ឍន៍ផ្នែកទន់ដើម្បីអនុវត្តឲ្យមានការឯកភាព និងប្រសិទ្ធភាពនៃទិន្នន័យមូលដ្ឋាន ។
- បង្កើត រៀបចំគេហទំព័រនិងប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិចដើម្បីផ្សព្វផ្សាយអំពីរបាយការណ៍ និងស្ថិតិ ។
- ទទួលបន្ទុករៀបចំ និងអនុវត្តគោលការណ៍បែបបទប្រើប្រាស់ និងស្តង់ដារប្រព័ន្ធកុំព្យូទ័រដើម្បីធានាឲ្យមានប្រសិទ្ធភាព និងសុវត្ថិភាពក្នុងការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធបណ្តាញកុំព្យូទ័រ និងទិន្នន័យ។

- ត្រួតពិនិត្យការវាយបញ្ចូលទិន្នន័យ ការកែតម្រូវទិន្នន័យសម្អាតកំហុសទិន្នន័យបឋម និងធ្វើការណែនាំការវាយបញ្ចូលទិន្នន័យដោយកុំព្យូទ័រ ។
- ផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាល និងផ្សព្វផ្សាយទិន្នន័យមូលដ្ឋានកម្មវិធីសម្រាប់បញ្ចូល និងផ្ទៀងផ្ទាត់ទិន្នន័យតាមការកំណត់របស់ឯកសារណែនាំ និងការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយទិន្នន័យមូលដ្ឋាន និងព័ត៌មានស្ថិតិដល់អ្នកប្រើប្រាស់ អ្នកអភិវឌ្ឍន៍ផ្នែកទន់ អ្នកប្រើប្រាស់ស្ថិតិនៃក្រសួងស្ថាប័នរាជរដ្ឋាភិបាលនិងសាធារណជន ។
- ស្រាវជ្រាវ និងដាក់ឲ្យប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាកុំព្យូទ័រថ្មីៗក្នុងក្រសួងដែលទាក់ទងនិងការគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធបណ្តាញកុំព្យូទ័រ ការអភិវឌ្ឍកម្មវិធីកុំព្យូទ័រ ការអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធព័ត៌មានភូមិសាស្ត្រ ការវិភាគ និងគ្រោងវាយបញ្ចូល និងផ្ទៀងផ្ទាត់ទិន្នន័យ អ៊ីនធឺណែត អ៊ីម៉ែល គេហទំព័រ ។

មាត្រា ២០ ៖ នាយកដ្ឋានគណនេយ្យជាតិទទួលបន្ទុក :

- ប៉ាន់ស្មាន និងវិភាគស្ថិតិម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច ក្រោមការគ្រប់គ្រងនៃវិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ ។
- ធ្វើរបាយការណ៍ស្តីពីស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចជាតិ ការវិវត្តតាមវិស័យ អតិផរណា និងសន្ទស្សន៍ថ្លៃផ្សេងទៀត ។
- ចងក្រង វិភាគ និងបោះផ្សាយស្ថិតិគណនេយ្យជាតិ គណនីស្ថាប័ន គណនីលំហូរ គណនីចំណាយ គណនីមូលធន គណនីហិរញ្ញវត្ថុ គណនីពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិ តារាងផ្គត់ផ្គង់និងតារាងតុល្យការ តារាងលំហូរគណនីចូល និងលំហូរគណនីចេញតាមប្រព័ន្ធគណនេយ្យជាតិនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ តាមថ្លៃថេរ និងថ្លៃបច្ចុប្បន្នប្រចាំឆ្នាំ ។
- ចងក្រង វិភាគ និងបោះផ្សាយស្ថិតិគណនេយ្យជាតិ តាមវិស័យផលិតកម្ម និងចំណាយតាមថ្លៃថេរ និងថ្លៃបច្ចុប្បន្ន ប្រចាំត្រីមាស ។
- អង្កេត ចងក្រង វិភាគ និងបោះផ្សាយសន្ទស្សន៍តម្លៃទំនិញប្រើប្រាស់ប្រចាំខែ ត្រីមាស សន្ទស្សន៍ថ្លៃអ្នកផលិតប្រចាំត្រីមាស សន្ទស្សន៍តម្លៃឧស្សាហកម្មប្រចាំត្រីមាស សន្ទស្សន៍តម្លៃនាំចេញនាំចូលប្រចាំត្រីមាស សន្ទស្សន៍តម្លៃកសិកម្មប្រចាំត្រីមាស និងសន្ទស្សន៍តម្លៃផ្សេងទៀត ។
- ប្រមូលនិងចងក្រងទិន្នន័យរដ្ឋបាល តាមក្រសួងស្ថាប័នរាជរដ្ឋាភិបាលដើម្បីគាំទ្រការប៉ាន់ស្មានទិន្នផលស្ថិតិតាមវិស័យ និងគណនេយ្យជាតិ ប្រចាំត្រីមាស និងប្រចាំឆ្នាំ ។
- អង្កេត និងចងក្រងសូចនាករសេដ្ឋកិច្ចមួយចំនួន ដើម្បីធានាគុណភាពនៃការប៉ាន់ស្មានស្ថិតិគណនេយ្យជាតិ ។
- រៀបចំ និងធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងនូវវិធីសាស្ត្រប៉ាន់ស្មានគណនី និងអនុវត្តពេញលេញតាមប្រព័ន្ធគណនេយ្យជាតិនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ ។
- រៀបចំ និងចងក្រងសៀវភៅណែនាំស្តីពីប្រព័ន្ធគណនេយ្យជាតិ និងស្ថិតិតម្លៃ ។

មាត្រា ២១ ៖ នាយកដ្ឋានគោលនយោបាយ និងសហប្រតិបត្តិការស្ថិតិទទួលបន្ទុក :

- រៀបចំគោលនយោបាយក្នុងការពង្រឹងប្រព័ន្ធស្ថិតិជាតិ និងស្ថិតិផ្លូវការដែលបានចាត់តាំង ។
- រៀបចំលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដើម្បីពង្រឹងប្រព័ន្ធស្ថិតិជាតិ និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការស្ថិតិ ។
- ផ្សព្វផ្សាយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តិដល់ក្រសួងស្ថាប័នរាជរដ្ឋាភិបាល អង្គភាពឯកជននិងសាធារណជនឲ្យបានយល់ដឹងអំពីសារៈសំខាន់នៃស្ថិតិ ។
- រកដំណោះស្រាយក្នុងករណីមានបទល្មើសស្ថិតិ ។
- សហប្រតិបត្តិការស្ថិតិទ្វេភាគី ពហុភាគីក្នុងតំបន់ លើពិភពលោក និងសម្របសម្រួលការងារសម្រាប់អ្នកស្រាវជ្រាវស្ថិតិអន្តរជាតិ ។
- សហការជាមួយស្ថាប័នជាតិ តំបន់ និងអន្តរជាតិ ដើម្បីផ្តល់ទិន្នន័យស្ថិតិ និងសេវាកម្មស្ថិតិ ។

- គ្រប់គ្រងធនធានមនុស្ស និងបណ្តុះបណ្តាលជំនាញស្ថិតិដល់មន្ត្រីវិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ ក្រសួង ស្ថាប័នរាជរដ្ឋាភិបាល ។
- បូកសរុបសកម្មភាពការងារ និងធ្វើរបាយការណ៍តាមកាលកំណត់ស្តីពីការអនុវត្តន៍ការងារស្ថិតិរបស់វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ ។
- គ្រប់គ្រងលិខិតស្នាម និងតម្កល់ឯកសារ ។
- រៀបចំ និងគ្រប់គ្រងការងារចុះធ្វើសម្ភាស និងប្រមូលទិន្នន័យស្ថិតិ ។
- គ្រប់គ្រងចលនទ្រព្យ អចលនទ្រព្យ និងធ្វើបញ្ជីសារពើភណ្ឌរបស់វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ ។
- រៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រសកម្មភាពការងារស្ថិតិរយៈពេលខ្លី មធ្យម និង វែង ។
- ធ្វើគម្រោងថវិកាសម្រាប់ដំណើរការការងារស្ថិតិប្រចាំថ្ងៃ រយៈពេលខ្លី មធ្យម និងវែងរបស់វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ ។
- ធ្វើជាលេខាធិការជូនគណៈកម្មាធិការសម្របសម្រួលស្ថិតិ ។

មាត្រា ២២ ៖ នាយកដ្ឋានស្ថិតិថ្នាក់ក្រោមជាតិទទួលបន្ទុក :

- ប្រមូលនិងចងក្រងស្ថិតិថ្នាក់ក្រោមជាតិស្តីពីប្រជាសាស្ត្រ អត្រានុកូលដ្ឋានផ្ទះសម្បែង ស្ថានភាពគ្រួសារ និងស្ថិតិប្រជាសាស្ត្រដទៃទៀតពីការិយាល័យស្ថិតិនៃមន្ទីរផែនការរាជធានី ខេត្ត។
- ប្រមូល និងចងក្រងស្ថិតិថ្នាក់ក្រោមជាតិស្តីពីសេដ្ឋកិច្ច ដូចជា កសិកម្ម រុក្ខាប្រម៉ាញ់ នេសាទ ឧស្សាហកម្ម ពាណិជ្ជកម្ម សំណង់ ទេសចរណ៍ បរិស្ថាន គមនាគមន៍ និងស្ថិតិសេដ្ឋកិច្ចដទៃទៀត ពីការិយាល័យស្ថិតិនៃមន្ទីរផែនការរាជធានី ខេត្ត។
- ប្រមូលនិងចងក្រងស្ថិតិថ្នាក់ក្រោមជាតិស្តីពីផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប (GDP) សន្ទស្សន៍ថ្លៃទំនិញប្រើប្រាស់ (CPI) និងសន្ទស្សន៍ដទៃទៀត ពីការិយាល័យស្ថិតិនៃមន្ទីរផែនការរាជធានី ខេត្ត។
- ប្រមូល និងចងក្រងស្ថិតិថ្នាក់ក្រោមជាតិស្តីពីសង្គមកិច្ច ដូចជា អប់រំ ការងារ សុខាភិបាល វប្បធម៌ ព័ត៌មាន សាសនា និងស្ថិតិសង្គមកិច្ចដទៃទៀត ពីការិយាល័យស្ថិតិនៃមន្ទីរផែនការរាជធានី ខេត្ត។
- កំណត់ និងធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្មអត្តសញ្ញាណភូមិសាស្ត្រតំបន់តូចៗ។
- ប្រមូល និងចងក្រងស្ថិតិ ស្តីពីប្រជាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមកិច្ចតាមអត្តសញ្ញាណភូមិសាស្ត្រតំបន់តូចៗ ។
- វិភាគ និងផ្សព្វផ្សាយស្ថិតិថ្នាក់ក្រោមជាតិស្តីពីប្រជាសាស្ត្រ សេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ចស្ថិតិភូមិសាស្ត្រថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។
- នឹងការងារមួយចំនួនទៀតពាក់ព័ន្ធនឹងស្ថិតិនិងប្រព័ន្ធទិន្នន័យថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

ជំពូក ៥
អគ្គលេខាធិការដ្ឋានប្រជាជន និងការអភិវឌ្ឍ

មាត្រា ២៣ ៖ អគ្គលេខាធិការដ្ឋានប្រជាជននិងការអភិវឌ្ឍ មានមុខងារអនុវត្តនូវរាល់បេសកកម្មរបស់ក្រសួងក្នុងការងារ :

- លើកផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ ផែនការសកម្មភាព ។
- សម្របសម្រួល និងធ្វើសហប្រតិបត្តិការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ អាជ្ញាធរដែនដី អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលជាតិនិងអន្តរជាតិ សង្គមស៊ីវិល ផ្នែកឯកជន ដៃគូអភិវឌ្ឍនានា ជាពិសេសមូលនិធិសហប្រជាជាតិសម្រាប់ប្រជាជនលើរាល់សកម្មភាពដែលពាក់ព័ន្ធ នឹងបញ្ហាប្រជាជននិងការអភិវឌ្ឍ ។

- សម្របសម្រួល និងធ្វើសហប្រតិបត្តិការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ អាជ្ញាធរដែនដី អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលជាតិនិងអន្តរជាតិ សង្គមស៊ីវិល ផ្នែកឯកជន ដៃគូអភិវឌ្ឍនានាលើរាល់សកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ តាមរយៈការចងក្រង កែលម្អនិងពង្រឹងសមត្ថភាព និងផ្តល់ឥណទាន ។ល។
- សម្របសម្រួល និងសហការជាមួយគណៈកម្មការនៃរដ្ឋសភា និងព្រឹទ្ធសភាក្នុងក្របខ័ណ្ឌជាតិអំពីបញ្ហាប្រជាជននិងការអភិវឌ្ឍ ដោយរៀបចំសិក្ខាសាលា និងផ្សព្វផ្សាយនូវគោលការណ៍ សន្ធិសញ្ញា និងកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិដែលរាជរដ្ឋាភិបាលបានចុះហត្ថលេខា ។
- ស្រាវជ្រាវ ចងក្រងនិងផ្សព្វផ្សាយឯកសារគោលនយោបាយផែនការកម្មវិធី និងសេចក្តីប្រកាសនានា ដែលទាក់ទងនឹងបញ្ហាប្រជាជននិងការអភិវឌ្ឍ ។
- តាមដាន វាយតម្លៃ និងលើកអនុសាសន៍ក្នុងការកែសម្រួលគោលនយោបាយជាតិប្រជាជនដើម្បីឲ្យការអនុវត្តន៍គោលនយោបាយយុទ្ធសាស្ត្រជាតិនានា ដែលពាក់ព័ន្ធឲ្យកាន់តែល្អប្រសើរស្របតាមការវិវត្តនៃសភាពការណ៍ក្នុងប្រទេស តំបន់ និងពិភពលោក ។
- បណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេសដើម្បីលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងក្នុងការវិភាគត្រួតពិនិត្យតាមដាន និងវាយតម្លៃរាល់បញ្ហាទាក់ទងនឹងប្រជាជន តាមរយៈការចូលរួមវគ្គបណ្តុះបណ្តាល សិក្ខាសាលាជាតិនិងអន្តរជាតិ ។

អគ្គលេខាធិការដ្ឋានប្រជាជន និងការអភិវឌ្ឍត្រូវដឹកនាំដោយអគ្គលេខាធិការមួយរូប និងអមដោយអគ្គលេខាធិការរងមួយចំនួនជួយធ្វើការតាមការចាំបាច់ ។

អគ្គលេខាធិការដ្ឋានប្រជាជន និងការអភិវឌ្ឍមាននាយកដ្ឋានចំណុះចំនួន ០៤ ដូចខាងក្រោម ហើយនាយកដ្ឋាននីមួយៗត្រូវដឹកនាំដោយប្រធានមួយរូប និងអមដោយអនុប្រធានមួយចំនួនជួយធ្វើការតាមការចាំបាច់ ។

មាត្រា ២៤ ៖ នាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយ និងព័ត៌មានទទួលបន្ទុក ៈ

- ផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានស្តីពីឯកសារ គោលនយោបាយ ផែនការកម្មវិធី និងសេចក្តីប្រកាសដែលទាក់ទងនឹងបញ្ហាប្រជាជននិងការអភិវឌ្ឍនិងទិន្នន័យ រួមទាំងអត្ថបទបោះពុម្ពផ្សាយទស្សនាវដ្តី សៀវភៅព្រឹត្តិបត្រ ផ្ទាំងរូបភាព ការពិភាក្សាតុមូល និងខ្សែវីដេអូផ្សេងៗ ។
- ពន្យល់ និងផ្តល់ព័ត៌មានអំពីគំនិតនៃគោលនយោបាយជាតិប្រជាជន ដល់អ្នកធ្វើគោលនយោបាយ និងអ្នកធ្វើផែនការ អ្នកធ្វើការសម្រេចចិត្តថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិដើម្បីឲ្យមានការគាំទ្រ និងអនុវត្តគោលនយោបាយជាតិប្រជាជនឲ្យមានប្រសិទ្ធភាព ។
- ចូលរួមនិងរៀបចំធ្វើបទបង្ហាញ ការត្រួតពិនិត្យគោលនយោបាយនិងផែនការសកម្មភាពរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាប្រជាជននិងការអភិវឌ្ឍនៅក្នុងសន្និសីទជាតិ ដើម្បីទទួលបានការគាំទ្រពីស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនានា ។
- សម្របសម្រួល និងសហការជាមួយគណៈកម្មការនៃរដ្ឋសភា និងព្រឹទ្ធសភាក្នុងក្របខ័ណ្ឌជាតិអំពីបញ្ហាប្រជាជន និងការអភិវឌ្ឍដើម្បីជាជំនួយក្នុងការសម្រេចគោលដៅកម្មវិធីគោលនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។
- ចូលរួមក្នុងសន្និសីទ និងកិច្ចប្រជុំជាតិ និងអន្តរជាតិ និងសហការរៀបចំឯកសារសំខាន់ៗស្តីពីបញ្ហាប្រជាជន និងការអភិវឌ្ឍ ។
- រៀបចំពិធីសារ សេចក្តីប្រកាស និងដំណោះស្រាយនានាពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាប្រជាជនដូចជាសុខភាពបន្តពូជ មនុស្សចាស់ និងយេនឌ័រជាដើម ។
- បំពេញភារកិច្ចផ្សេងៗទៀតតាមការប្រគល់ជូនរបស់អគ្គលេខាធិការ ។

មាត្រា ២៥ ៖ នាយកដ្ឋានបណ្តុះបណ្តាល និងការអភិវឌ្ឍទទួលបន្ទុក :

- ចូលរួមនិងរៀបចំវគ្គបណ្តុះបណ្តាលជូនដល់អ្នកធ្វើគោលនយោបាយ អ្នកធ្វើការសម្រេចចិត្ត និងអ្នកធ្វើផែនការថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដើម្បីបញ្ជ្រាបនិងបង្កើនចំណេះដឹងនិងស្វែងយល់អំពីទំនាក់ទំនងនិងរវាងបញ្ហាប្រជាជននិងការអភិវឌ្ឍ ។
- រៀបចំកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលដើម្បីបង្កើតយន្តការផ្លាស់ប្តូរបទពិសោធន៍ និងទស្សនៈជាវិជ្ជមាន និងកម្មវិធីថ្មីៗ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាប្រជាជននិងការអភិវឌ្ឍក្នុងតំបន់ ក៏ដូចជាក្រៅតំបន់ ។
- បណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស និងចំណេះដឹងក្នុងការវិភាគ ត្រួតពិនិត្យតាមដាន និងមានលទ្ធភាពវាយតម្លៃនូវរាល់បញ្ហាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាប្រជាជន និងការអភិវឌ្ឍ តាមរយៈការចូលរួមសិក្ខាសាលាថ្នាក់ជាតិនិងអន្តរជាតិ ។
- បំពេញភារកិច្ចផ្សេងៗទៀតតាមការប្រគល់ជូនរបស់អគ្គលេខាធិការ។

មាត្រា ២៦ ៖ នាយកដ្ឋានវិភាគគោលនយោបាយប្រជាជនទទួលបន្ទុក :

- ស្រាវជ្រាវពីបញ្ហាទាំងឡាយណាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាប្រជាជន និងការអភិវឌ្ឍជូនរាជរដ្ឋាភិបាល ក្រសួង ស្ថាប័ន និងអង្គភាពពាក់ព័ន្ធនានា ។
- ពិនិត្យ និងស្រាវជ្រាវពីគម្លាតខុសគ្នារវាងទិន្នន័យនិងទិដ្ឋភាពជាក់ស្តែងនិងពង្រឹងសមត្ថភាពក្នុងការស្រាវជ្រាវ អំពីបញ្ហានានានៅក្នុងគោលនយោបាយជាតិប្រជាជន និងគោលនយោបាយពាក់ព័ន្ធដែលកើតមានឡើងដូចជាការបម្លាស់ទី មនុស្សចាស់ នគរូបនីយកម្មជាដើម ។
- រៀបចំសូចនាករសម្រាប់ការអនុវត្តគោលនយោបាយជាតិប្រជាជន ដែលបានកំណត់នៅក្នុងគោលដៅអភិវឌ្ឍសហស្សវត្សរ៍កម្ពុជា ។
- អភិវឌ្ឍមជ្ឈមណ្ឌលប្រមូលផ្តុំព័ត៌មាននិងទិន្នន័យទាំងឡាយណាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាប្រជាជន។
- បំពេញភារកិច្ចផ្សេងៗទៀតតាមការប្រគល់ជូនរបស់អគ្គលេខាធិការ ។

មាត្រា ២៧ ៖ នាយកដ្ឋានអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ទទួលបន្ទុក :

- កំណត់សូចនាករស្រាវជ្រាវ និងអង្កេតអំពីសហគមន៍ក្រីក្រនៅរាជធានី ខេត្ត ក្រុង សម្របសម្រួល និងធ្វើការសហការជាមួយរដ្ឋបាលមូលដ្ឋានក្នុងការកំណត់ឲ្យបាននូវសហគមន៍ក្រីក្រ ដែលត្រូវកែលម្អ និងអភិវឌ្ឍន៍ ។
- ស្វែងរកមូលនិធិជាតិ និងអន្តរជាតិ ដើម្បីជាទុនសម្រាប់ការធ្វើឥណទានដល់ប្រជាជនរស់នៅសហគមន៍ក្រីក្រជំរុញការសន្សំប្រាក់ និងផ្តល់ឥណទានមានការប្រាក់ទាបដល់សហគមន៍តាមតម្រូវការជាក់ស្តែង ។
- រៀបចំ ចងក្រង និងកែលម្អសហគមន៍ក្រីក្រឲ្យសម្រេចបានតាមគោលការណ៍ និងគតិបណ្ឌិតរបស់សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ១០០ សហគមន៍ក្នុងមួយឆ្នាំ ។
- រៀបចំ ចងក្រង និងពង្រឹងសមត្ថភាពសហគមន៍ ពង្រឹងភាពជាដៃគូក្នុងសហគមន៍នៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន តំបន់ ជាតិ និងអន្តរជាតិ ។
- រៀបចំ និងរុញឲ្យមានការផ្លាស់ប្តូរ និងដកស្រង់យកបទពិសោធន៍ល្អៗពីសហគមន៍មួយទៅសហគមន៍មួយទៀត តាមរយៈទស្សនកិច្ចសិក្សា និងកិច្ចប្រជុំ ។
- បំពេញភារកិច្ចផ្សេងៗទៀតតាមការប្រគល់ជូនរបស់អគ្គលេខាធិការ ។

ជំពូក ៦
អគ្គាធិការដ្ឋាន

មាត្រា ២៨ ៖ អគ្គាធិការដ្ឋានរបស់ក្រសួងផែនការទទួលបន្ទុក ៖

- ធ្វើអធិការកិច្ចជាប្រចាំទៅលើគ្រប់អង្គភាពក្រោមឱវាទក្រសួងផែនការ ។
- ធ្វើរបាយការណ៍ជូនរដ្ឋមន្ត្រី ពីការប្រព្រឹត្តទៅរបស់អង្គភាពដែលបានធ្វើអធិការកិច្ចនិងពីមធ្យោបាយកែលម្អការប្រព្រឹត្តទៅរបស់អង្គភាពទាំងនោះ ។
- ប្រតិបត្តិភារកិច្ចតាមការណែនាំរបស់រដ្ឋមន្ត្រី ។

អគ្គាធិការដ្ឋានដឹកនាំដោយអគ្គាធិការមួយរូប និងអមដោយអគ្គាធិការរងមួយឬច្រើនរូបជួយធ្វើការតាមការចាំបាច់ ។

ជំពូក ៧
ខុទ្ទកាល័យរដ្ឋមន្ត្រី

មាត្រា ២៩ ៖ ខុទ្ទកាល័យរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកបេសកកម្មទាំងឡាយ ដែលកំណត់តាមបទប្បញ្ញត្តិនៃអនុក្រឹត្យលេខ ២០ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដូចមានយោងក្នុងមូលបទខាងលើស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តិទៅរបស់ក្រសួង និងរដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាន ។

ជំពូក ៨
នាយកដ្ឋានរដ្ឋបាលទូទៅ នាយកដ្ឋានផ្គត់ផ្គង់និងហិរញ្ញវត្ថុ
នាយកដ្ឋានបុគ្គលិក នាយកដ្ឋានសវនកម្មផ្ទៃក្នុង

មាត្រា ៣០ ៖ នាយកដ្ឋានរដ្ឋបាលទូទៅទទួលបន្ទុក ៖

- សម្របសម្រួលសកម្មភាពគ្រប់ផ្នែករបស់ក្រសួងនៅថ្នាក់កណ្តាល និងរវាងថ្នាក់កណ្តាល និងអង្គភាពមូលដ្ឋានក្រោមឱវាទ ។
- គ្រប់គ្រង និងចរាចរឯកសាររដ្ឋបាលផ្សេងៗរបស់ក្រសួង ។
- ធានាប្រសិទ្ធភាព សុវត្ថិភាពរដ្ឋបាល ។
- សរុប និងធ្វើរបាយការណ៍ការងារ និងសកម្មភាពផ្សេងៗរបស់ក្រសួង ។
- តម្កល់ឯកសារ និងគ្រប់គ្រងបណ្ណាល័យ ។

នាយកដ្ឋានរដ្ឋបាលទូទៅដឹកនាំដោយប្រធានមួយរូប និងអមដោយអនុប្រធានមួយចំនួនជួយធ្វើការតាមការចាំបាច់ ។

មាត្រា ៣១ ៖ នាយកដ្ឋានផ្គត់ផ្គង់ និងហិរញ្ញវត្ថុទទួលបន្ទុក ៖

- ប្រមូលផ្តុំតម្រូវការ ធ្វើកម្មវិធីចំណាយគ្រប់គ្រងការរៀបចំជួសជុលសម្ភារៈ និងបរិក្ខាររបស់ក្រសួង។
- គ្រប់គ្រងចលនទ្រព្យ អចលនទ្រព្យ សន្និធិសម្ភារៈ និងបញ្ជីសារពើភណ្ឌ ។
- គ្រប់គ្រងយានយន្តរបស់រដ្ឋដែលប្រគល់ជូនក្រសួង ព្រមទាំងកម្មវិធីចំណាយនិងបែងចែកប្រេងឥន្ធនៈ និងគ្រឿងបន្លាស់ ។
- ទទួល និងបែងចែកបរិក្ខារ ជូនដល់បណ្តាអង្គភាពរាជធានី ខេត្ត ។
- កាន់បញ្ជីជាប្រចាំនូវសលាកបត្រ និងគណនេយ្យរូបធាតុ ។
- ព័ត៌មានវិទ្យា សកម្មភាពខាងហិរញ្ញវត្ថុ និងបន្ទុកគណនី ។
- ត្រួតពិនិត្យបច្ចេកទេសនៃការប្រតិបត្តិលទ្ធកម្មសាធារណៈ ។
- លើកគម្រោងថវិកាក្រសួង និងតាមដានរំលឹកពីការប្រតិបត្តិ ។
- ប្រមូលផ្តុំ និងសម្របសម្រួលជំពូកថវិកា ។

- តាមដានលើកការគ្រប់គ្រងគណនីពិសេស ។
- ប្រមូលផ្តុំ និងសម្របសម្រួលរាល់ចំណាយរបស់ក្រសួង ។
- គ្រប់គ្រងបន្ទុកគណនីនៃការអនុវត្តលទ្ធកម្មសាធារណៈ ។
- ប្រមូលចំណូលឲ្យបានសមស្របតាមច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុដែលបានកំណត់ ។

នាយកដ្ឋានផ្គត់ផ្គង់និងហិរញ្ញវត្ថុ ដឹកនាំដោយប្រធានមួយរូប និងអមដោយអនុប្រធានមួយចំនួនជួយធ្វើការតាមការចាំបាច់ ។

មាត្រា ៣២ ៖ នាយកដ្ឋានបុគ្គលិកទទួលបន្ទុក ៈ

ក/ក្នុងវិស័យបុគ្គលិក

- គ្រប់គ្រងផ្នែករដ្ឋបាល មន្ត្រីរាជការ និងភ្នាក់ងាររាជការរបស់ក្រសួង ដោយទំនាក់ទំនងជាមួយក្រសួងមុខងារសាធារណៈ ។
- រៀបចំរាល់លិខិតរដ្ឋបាលសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងអាជីព ។
- ធ្វើកម្មវិធីតំណែង ឯកទេស និងធនធានមនុស្សរបស់ក្រសួង ។
- វាយតម្លៃតម្រូវការក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលបុគ្គលិក ។
- រៀបចំនយោបាយបណ្តុះបណ្តាលដំបូង និងបន្តដោយទំនាក់ទំនងជាមួយក្រសួងមុខងារសាធារណៈ និងអនុវត្តនយោបាយនោះ ។
- រៀបចំស្ថិតិលើការគ្រប់គ្រងបុគ្គលិក និងតារាងព័ត៌មានប្រតិបត្តិ ។
- គ្រប់គ្រងការងារសង្គមរបស់ក្រសួង ។

ខ/ក្នុងវិស័យបណ្តុះបណ្តាល

មជ្ឈមណ្ឌលបណ្តុះបណ្តាលក្របខ័ណ្ឌផែនការ-ស្ថិតិ ទទួលបន្ទុក ៈ

- រៀបចំការប្រឡងជ្រើសរើស និងធ្វើការបណ្តុះបណ្តាលនូវមុខវិជ្ជាជំនាញចាំបាច់ក្នុងវិស័យផែនការ និងស្ថិតិ ។
- រៀបចំធ្វើវិក្រឹតការ និងសុក្រឹតការចំពោះមន្ត្រីរាជការរបស់ក្រសួង ។

នាយកដ្ឋានបុគ្គលិកដឹកនាំដោយប្រធានមួយរូប និងអមដោយអនុប្រធានមួយចំនួនជួយធ្វើការតាមការចាំបាច់ ។

មាត្រា ៣៣ ៖ នាយកដ្ឋានសវនកម្មផ្ទៃក្នុងទទួលបន្ទុក ៈ

- នាយកដ្ឋានសវនកម្មផ្ទៃក្នុង ទទួលបន្ទុកអនុវត្តភារកិច្ចតាមអនុក្រឹត្យលេខ ៤០ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៥ ស្តីពីការរៀបចំ និងប្រព្រឹត្តទៅនៃសវនកម្មផ្ទៃក្នុងតាមបណ្តាស្ថាប័នក្រសួងនិងសហគ្រាសសាធារណៈ ។

នាយកដ្ឋានសវនកម្មផ្ទៃក្នុងដឹកនាំដោយប្រធានមួយរូប និងអមដោយអនុប្រធានមួយចំនួនជួយធ្វើការតាមការចាំបាច់ ។

ជំពូក ៩
អង្គភាពមូលដ្ឋាន

មាត្រា ៣៤ ៖ នៅរាជធានី ខេត្ត មានមន្ទីរផែនការរាជធានី ខេត្ត ទទួលបន្ទុកអនុវត្ត និងសម្របសម្រួលសកម្មភាពការងារផែនការរបស់ក្រសួងជាមួយរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

ជំពូក ១០
អង្គភាពត្រួតពិនិត្យហិរញ្ញវត្ថុ

មាត្រា ៣៥ ៖ អង្គភាពត្រួតពិនិត្យហិរញ្ញវត្ថុត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ តាម

លក្ខខណ្ឌនៃបទបញ្ញាកំណត់ក្នុងអនុក្រឹត្យលេខ ៨១ ចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៥ ស្តីពីការបង្កើតស្ថាប័នត្រួតពិនិត្យហិរញ្ញវត្ថុ លើការចំណាយថវិកាក្នុងបណ្តាក្រសួង ។

ជំពូក ១១
អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា៣៦ ៖ ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តិទៅរបស់ក្រសួងនៅរដ្ឋបាលកណ្តាល ចាប់ពីថ្នាក់ក្រោមនាយកដ្ឋានចុះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងផែនការ ។

មាត្រា ៣៧ ៖ អនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវជំនួសអនុក្រឹត្យដូចខាងក្រោម ៈ

- អនុក្រឹត្យលេខ ៥៥ អនក្រ .បក ចុះថ្ងៃទី ២៣ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៧ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងផែនការ
- អនុក្រឹត្យលេខ ០៩ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៦ ស្តីពីការបង្កើតនាយកដ្ឋានសវនកម្មផ្ទៃក្នុងនៃក្រសួងផែនការ
- អនុក្រឹត្យលេខ ៨៥ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៩ ស្តីពីការបង្កើតនាយកដ្ឋានមួយចំនួន ចំណុះវិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិនៃក្រសួងផែនការ
- អនុក្រឹត្យលេខ ៨២ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ២៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៩ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់អគ្គលេខាធិការដ្ឋាន នៃគណៈកម្មាធិការជាតិប្រជាជននិងការអភិវឌ្ឍ

មាត្រា ៣៨ ៖ រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងផែនការ រដ្ឋមន្ត្រី និងរដ្ឋលេខាធិការគ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២០ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៤

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

បានយកសេចក្តីគោរពជូន
សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ នាយករដ្ឋមន្ត្រី
សូមហត្ថលេខា
ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងផែនការ

ឆាយ ថន

ចម្លងជូន :

-ខុទ្ទកាល័យក្រសួងបរមរាជវាំង
-អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
-អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
-អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
-អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរាជរដ្ឋាភិបាល
-ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
-ខុទ្ទកាល័យឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
-ដូចមាត្រា ៣៨
-រាជកិច្ច
-ឯកសារ កាលប្បវត្តិ